

๑๗๖๑๗๖

๐๖ ๐๖๖ ๖

๖. ๖

เปรียบเทียบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก
ตามคุณลักษณะของครูผู้สอน ในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ห้องสมุดบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์

ของ

เสวิญ พิศาลวัชรินทร์

15 เม.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2531

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177009

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปัญญานิพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน
..... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
..... กรรมการ
..... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแนะนำอย่างดียิ่งจาก ดร.พัฒนา รัชพงศ์ อาจารย์อารุช วัฒนสิน รศ.ดร.ประพาศน์ พุทธิประภา และ รศ.บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รศ.คณิต ไชยมุกข์ และอาจารย์ชัยพจน์ ริกงาม ที่กรุณาช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ตลอดจนการตรวจสอบผลการวิจัยจนสำเร็จเรียบร้อย

พร้อมนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์โสภณ พฤษวานิช อาจารย์แวญโซะ สามะอาดดี อาจารย์ฉอน แนนทอง อาจารย์สุนันทา แสงสว่าง อาจารย์มนเทียร สมบัติ และคุณปิยะมาศ เหม่าพงศ์ ที่กรุณาช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลจากครู การทดสอบนักเรียน และการตรวจกระดาษคำตอบ จนสำเร็จตามเป้าหมาย พร้อมทั้งขอขอบพระคุณอาจารย์อักษรประเสริฐ เศรษฐประเสริฐ ที่ได้กรุณาช่วยเหลือในการแปลบทคัดย่อเป็นภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส สตูล และสงขลา ที่ได้กรุณาอนุญาตและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลจากโรงเรียนในสังกัด และขอขอบพระคุณครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ตลอดจนขอขอบพระคุณผู้อำนวยการกองการศึกษาเทศบาลเมืองยะลา อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านสะเคง) โรงเรียนเทศบาล 2 (บ้านมลายูบางกอก) และโรงเรียนเทศบาล 5 (บ้านตลาดเก่า) ที่ได้อำนวยความสะดวกในการทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งไม่ได้กล่าวนามไว้ในที่นี้

เสริญ พิศาลวัชรินทร์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายในการศึกษาคนควา	4
	ความสำคัญของการศึกษาคนควา	5
	ขอบเขตในการศึกษาคนควา	5
	นิยามคำศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพรอมทางการเรียน	
	ภาษาไทยของนักเรียน	9
	ความหมายของความพรอมทางการเรียน	9
	องค์ประกอบของความพรอมทางการเรียน	10
	การเตรียมความพรอมทางการเรียนภาษาไทยในชั้นเด็กเล็ก	
	ที่พูดภาษาอื่นในชีวิตประจำวัน	14
	แบบทดสอบความพรอมในการเรียน	15
	งานวิจัยเกี่ยวกับความพรอมในการเรียน	18
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของครูที่สัมพันธ์กับความพรอม	
	ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน	21
	สมมุติฐานในการศึกษาคนควา	26
3	วิธีดำเนินการศึกษาคนควา	27
	ประชากร	27
	กลุ่มตัวอย่าง	28

สารบัญ

บท	บท	หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายในการศึกษาคนควา	4
	ความสำคัญของการศึกษาคนควา	5
	ขอบเขตในการศึกษาคนควา	5
	นิยามคำศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพรอมทางการเรียน	
	ภาษาไทยของนักเรียน	9
	ความหมายของความพรอมทางการเรียน	9
	องค์ประกอบของความพรอมทางการเรียน	10
	การเตรียมความพรอมทางการเรียนภาษาไทยในชั้นเด็กเล็ก	
	ที่พูดภาษาอื่นในชีวิตประจำวัน	14
	แบบทดสอบความพรอมในการเรียน	15
	งานวิจัยเกี่ยวกับความพรอมในการเรียน	18
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของครูที่สัมพันธ์กับความพรอม	
	ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน	21
	สมมุติฐานในการศึกษาคนควา	26
3	วิธีดำเนินการศึกษาคนควา	27
	ประชากร	27
	กลุ่มตัวอย่าง	28

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	30
วิธีสร้างเครื่องมือ	30
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	31
การวิเคราะห์ข้อมูล	32
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34
ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล	34
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	60
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	60
กลุ่มตัวอย่าง	60
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	60
การวิเคราะห์ข้อมูล	61
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	62
อภิปรายผล	64
ข้อเสนอแนะ	69
ข้อสังเกตที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า	71
บรรณานุกรม	73
ภาคผนวก	79

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษาคนควาเป็นรายจังหวัด	27
2 รายชื่ออำเภอ โรงเรียน จำนวนห้องเรียน และจำนวนนักเรียนที่ใช้เป็น กลุ่มตัวอย่างเป็นรายจังหวัด	28
3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความพรอมทางการเรียนภาษาไทย ของ นักเรียนชั้นเด็กเล็ก จำแนกตามเพศของครูผู้สอน	35
4 คาสถิติพื้นฐานของความพรอมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นเด็กเล็ก จำแนกตามวุฒิของครูผู้สอน	36
5 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพรอมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ระหว่างเด็กที่ได้รับการเตรียมความพรอม จากครูที่มีวุฒิต่างกัน	37
6 คาสถิติพื้นฐานของความพรอมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นเด็กเล็ก จำแนกตามระยะเวลาในการฝึกอบรมของครูผู้สอน	38
7 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพรอมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ระหว่างเด็กที่ได้รับการเตรียมความพรอม จากครูที่มีระยะเวลาในการฝึกอบรมแตกต่างกัน	39
8 ทดสอบความพรอมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ระหว่างเด็กที่ได้รับการเตรียมความพรอมจากครูผู้สอนที่มีระยะเวลา ในการฝึกอบรมแตกต่างกัน	40
9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความพรอมทางการเรียนภาษาไทย ของ นักเรียนชั้นเด็กเล็ก จำแนกตามภาษาที่ครูใช้พูดในชีวิตประจำวัน	41
10 คาสถิติพื้นฐานของความพรอมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นเด็กเล็ก จำแนกตามอายุของครูผู้สอน	42

11	เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ระหว่างเด็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อม ทางการเรียนจากครูที่มีอายุแตกต่างกัน	43
12	ทดสอบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ระหว่างเด็กที่ครูผู้สอนมีอายุแตกต่างกัน	44
13	คลาสิคพื้นฐานของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นเด็กเล็ก จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนชั้นเด็กเล็ก ของ ครูผู้สอน	45
14	เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ระหว่างเด็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อม ทางการเรียนจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน	46
15	ทดสอบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ระหว่างเด็กที่ครูผู้สอนมีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน	47
16	คลาสิคพื้นฐานของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นเด็กเล็ก จำแนกตามอัตราส่วนครูต่อนักเรียนในชั้นเรียน	48
17	เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ที่ได้รับการเตรียมความพร้อมจากห้องเรียน ที่มีอัตราส่วนครูต่อนักเรียนแตกต่างกัน	49
18	ทดสอบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ที่เรียนในห้องเรียนที่มีอัตราส่วนครูต่อนักเรียนในชั้นเรียนแตกต่างกัน	50
19	คาเนลียของคะแนนความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นเด็กเล็ก จำแนกเป็นรายจังหวัด	51

20	เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 5 จังหวัด	58
21	ทดสอบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 5 จังหวัด	59

บัญชีภาพประกอบ

	ภาพประกอบ	หน้า
1	คะแนนเฉลี่ยมาตรฐานของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นเด็กเล็ก เกี่ยวกับการจำแนกความแตกต่างของภาพและอักษร จำแนกเป็นรายจังหวัด	52
2	คะแนนเฉลี่ยมาตรฐานของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นเด็กเล็ก เกี่ยวกับการจำแนกความแตกต่างของเสียง จำแนกเป็นรายจังหวัด	53
3	คะแนนเฉลี่ยมาตรฐานของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นเด็กเล็ก เกี่ยวกับการรู้ความหมายของคำและประโยค จำแนกเป็นรายจังหวัด	54
4	คะแนนเฉลี่ยมาตรฐานของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นเด็กเล็ก เกี่ยวกับการหาความสัมพันธ์ จำแนกเป็นรายจังหวัด	55
5	คะแนนเฉลี่ยมาตรฐานของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นเด็กเล็ก เกี่ยวกับการจำและการเข้าใจเรื่อง จำแนกเป็นรายจังหวัด	56
6	คะแนนเฉลี่ยมาตรฐานของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นเด็กเล็ก เกี่ยวกับความพร้อมทั้ง 5 ด้าน จำแนกเป็นรายจังหวัด ..	57

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาในระดับก่อนประถมศึกษา นั้น ความพร้อมทางการเรียนเป็นจุดมุ่งหมาย ที่ครูจะต้องคำนึงถึงและจัดประสบการณ์ให้เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็ก ทั้งนี้เพื่อให้เด็กรู้จักช่วยเหลือตัวเอง รู้จักใช้ความคิด รู้จักสังเกต สามารถปรับตัวและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ และยังเป็นพื้นฐานในการเรียนระดับต่อไปด้วย (เบญจา แสงมลิ 2518 : 110) กิตยวดี บุญเชื้อ และคณะ ได้ทำการศึกษาค้นคว้าความสำคัญของการเตรียมความพร้อมทางการเรียนนี้ ในระหว่างปี พ.ศ.2515 – พ.ศ.2520 โดยนำเด็กที่ผ่านชั้นอนุบาลที่ไม่เน้นการสอนหนังสือ แต่มุ่งเตรียมความพร้อมและส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กเป็นเวลา 2 ปี แล้วให้เด็ก กลุ่มนี้ไปเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสหกิจพาลงการณมหาวิทยาลัย พร้อมกับนักเรียนที่เรียน ระดับอนุบาลมาจากที่อื่นแต่ผ่านการเรียนทางด้านวิชาการ คือ อ่าน เขียน เลขคณิต และภา ภาษาอังกฤษมาแล้ว และเมื่อเด็กทั้งสองกลุ่มนี้เรียนไปถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ทดสอบความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ แล้วนำผลการทดสอบมาเปรียบเทียบกัน ผลปรากฏ ว่า เด็กทั้งสองกลุ่มมีความรู้ความสามารถทางวิชาการไม่แตกต่างกัน ทั้งในขณะเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า การสอนในระดับอนุบาลหรือระดับ ปฐมวัยนั้น ควรเป็นการสอนที่มุ่งเน้นการเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ ปลูกฝังทัศนคติ เสริมสร้าง ลักษณะนิสัย สุขนิสัย จรรยาบรรณ และส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็ก ให้เด็กเป็นคน ขางสังเกต คิดอย่างมีเหตุผล และช่วยเหลือตนเองได้ หากเน้นทางด้านวิชาการตั้งแต่ชั้นอนุบาลหรือ ชั้นเด็กเล็กแล้ว เมื่อเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาจะต้องเสียเวลาในการเรียนซ้ำหรือหรือทบทวนอีก ทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย ไม่กระตือรือร้นในการเรียน และไม่มีสิ่งใหม่ที่น่าสนใจให้ค้นคว้าและใฝ่รู้ จะเห็นได้ว่าการมุ่งเน้นทางด้านวิชาการนับได้ว่าเป็นการสูญเปล่า (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ 2524 : 20 – 21)

ในปัจจุบัน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานหนึ่งที่ได้ดำเนินการเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ ในระดับก่อนประถมศึกษา ทั้งในรูปแบบของชั้นอนุบาลและชั้นเด็กเล็ก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อจัดประสบการณ์ ส่งเสริม พัฒนาการด้านต่าง ๆ และสร้างความพร้อมทางการเรียนรู้ให้แก่เด็ก ตลอดจนให้เด็กเป็นผู้ที่มี คุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ของประเทศชาติและสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2527 : 1) โครงการส่งเสริมการศึกษาในท้องถิ่นที่ใช้ภาษาอื่นมากกว่า ภาษาไทย เป็นโครงการหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กในท้องถิ่นที่พูดภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย เกินกว่า ร้อยละ 50 ได้มีโอกาสฝึกความพร้อมพื้นฐาน และฝึกทักษะในการใช้ภาษาไทยก่อนเข้าเรียน ตามเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ โดยจัดขึ้นในบางจังหวัดของเขตการศึกษา 2, 3, 8, 11 และ 12 (สมชัย วุฒิปรีชา 2528 : 28)

สำหรับการจัดชั้นเด็กเล็กเพื่อเตรียมความพร้อมตามโครงการส่งเสริมการศึกษาใน ท้องถิ่นที่ใช้ภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย ในจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส และสตูล ของ เขตการศึกษา 2 และจังหวัดสงขลาของเขตการศึกษา 3 นั้น ได้จัดขึ้นเนื่องจากในท้องถิ่น ดังกล่าวยังมี ร้อยละ 80 ของประชากรที่นับถือศาสนาอิสลาม พูดภาษามลายูในชีวิตประจำวัน จึงมี ปัญหาการพูดภาษาไทยไม่ได้ และไม่รู้อักษรไทย (สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา สอง 2528 : 13 - 14) ปัญหาจากการพูดภาษาไทยไม่ได้และการไม่รู้หนังสือไทยนี้ มาโนชญ์ บุญญานุวัตร ชี้ให้เห็นว่าปัญหานี้ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านการศึกษา สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และความมั่นคงของชาติ เช่น เกิดช่องว่างระหว่าง ขั้วราชการกับประชาชน มีการแบ่งเป็นไทยพุทธ ไทยมุสลิม อัตราการตกชั้นของนักเรียนสูง มีการศึกษาต่อต่ำ เด็กที่จบแล้วมีคุณภาพและประสิทธิภาพต่ำ เป็นต้น (มาโนชญ์ บุญญานุวัตร 2528 : 220 - 222) จากสภาพที่กล่าวนี เขตการศึกษา 2 ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และกรมสามัญศึกษา ในระยะแรก และสำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการในปัจจุบัน ได้พยายามดำเนินการ เปิดสอนชั้นเด็กเล็ก เพื่อชดเชยผลปัญหาดังกล่าว โดยการศึกษาปัญหา หาวิธีการและแนวทาง ต่าง ๆ ในการพัฒนาชั้นเด็กเล็กเรื่อยมา มีการจัดทำและปรับปรุงแนวการจัดประสบการณ์

ชั้นเด็กเล็กเพื่อใช้ในพื้นที่จังหวัดดังกล่าว โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กได้ฟังและพูดภาษาไทย ได้ถูกต้องชัดเจน ให้รักโรงเรียน ให้มีกิจนิสัย สังคมนิสัย พละนามัยที่ดี และให้กล้าแสดงออก (สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษาสอง 2523 : ไม่มีเลขหน้า) อย่างไรก็ตามจากการ ศึกษาของทวี แทนหนู และพิเชฐ อนุกุล ให้ผลสอดคล้องกันว่า ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ชั้นเด็กเล็กในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีหลายประการ เช่น ปัญหาการฟังและพูดภาษาไทยของ นักเรียน มีสื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ขาดแบบเรียนและคู่มือครู ครูไม่มีประสบการณ์ ครูไม่ผ่านการอบรม ครูพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ครูไม่ยอมสอน และผูกครองใจความสนใจน้อย เป็นต้น (ทวี แทนหนู 2522 : 120 - 122 และพิเชฐ อนุกุล 2522 : 168 - 169) และ ในทำนองเดียวกันนี้ ฝ่ายโครงการชั้นเด็กเล็ก เขตการศึกษา 2 ได้สรุปปัญหาในการปฏิบัติงาน ทั้งในระดับโรงเรียน อำเภอ จังหวัด และระดับเขต ซึ่งพบว่ามีปัญหาสอดคล้องกัน คือ ปัญหานั้นเกิดจากครูผู้สอน ผู้บริหาร และผู้ปกครองเป็นส่วนใหญ่ (ฝ่ายโครงการชั้นเด็กเล็ก เขตการศึกษาสอง 2527 : 33 - 34)

ในค่านักครูผู้สอนชั้นเด็กเล็ก ซึ่งเป็นผู้ที่ต้องอยู่ใกล้ชิดเด็ก และมีบทบาทต่อการ ส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของ เด็กในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ยังมีคุณภาพไม่เพียงพอ นั้น จากการศึกษาของสำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2 พบว่า ในปี พ.ศ. 2526 มี ห้องเรียนชั้นเด็กเล็กทั้งหมด 942 ห้องเรียน และมีครูที่ผ่านการอบรมเพื่อสอนชั้นนี้ไปแล้วและ ยังปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มีจำนวนทั้งหมด 1,527 คน ในจำนวนนี้มีครูที่ผ่านการอบรมได้ทำการสอนอยู่ในชั้นเด็กเล็กจริงจริงเพียง 446 ห้องเรียน ส่วนห้องเรียนที่เหลือ นั้น ทางโรงเรียนจะต้องจัดหาครูที่เหมาะสม ครูที่สมัครใจสอน หรือบางครั้งต้องบังคับให้สอน นอกจากนี้ ยังพบว่าครูที่ผ่านการอบรมไปแล้ว เมื่อทำการสอนไปได้ประมาณ 1 - 2 ปี ก็ต้อง มีการเปลี่ยนแปลงโยกย้าย สาเหตุเพราะไม่ยอมสอน สอนยาก หรือย้ายโอนไปที่อื่น (สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษาสอง 2526 : 2) ซึ่งเจดีย์ว คีรินทร์ ได้ให้ทัศนะ เกี่ยวกับครูผู้สอนชั้นเด็กเล็ก ตามโครงการส่งเสริมการศึกษาในท้องถิ่นที่ใช้ภาษาอื่นมากกว่า ภาษาไทย ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ว่า การทำหน้าที่ครูสอนชั้นเด็กเล็กไม่ใช่เป็นของง่ายดังที่

ใครเข้าใจ การศึกษาชั้นนี้เป็นชั้นที่จัดได้ยาก จึงไม่มีผู้ใดต้องการสอน ในสภาพปัจจุบันหลายโรงเรียนต้องยัดเยียดให้ครูสอนในชั้นนี้ เพราะไม่มีผู้ใดอาสาเข้าไปทำการสอน (เจดีย์ว คีโย 2521 : 6) นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับครูสอนในระดับก่อนประถมศึกษาว่าครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็ก และยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับการเกิดครูเพื่อเตรียมรับสภาพต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียนในระดับนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2527 : 55)

จากที่กล่าวมานี้ จะเห็นถึงปัญหาของการจัดชั้นเด็กเล็กตามโครงการส่งเสริมการศึกษาในท้องถิ่นที่ใช้ภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่จัดเพื่อส่งเสริมพัฒนาการฝึกความพร้อมพื้นฐาน และให้ทักษะในการฟังและพูดภาษาไทย แก่เด็กที่พูดภาษามลายูเป็นภาษาที่หนึ่งและพูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ปัญหาเหล่านี้จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะครูผู้สอนควรได้รับการปรับปรุงคุณภาพให้สามารถจัดประสบการณ์ส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ และสร้างความพร้อมพื้นฐานทางภาษาไทยให้กับเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เด็กได้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นในการศึกษาระดับต่อไป เดิมทีเป็นพลเมืองดีของชาติ และมองเห็นความสำคัญของภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาประจำชาติ ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหานี้ จึงสนใจที่จะศึกษาถึงความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็กตามคุณลักษณะของครูผู้สอน ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการพัฒนาครูสอนชั้นเด็กเล็กในภูมิภาคนี้ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามคุณลักษณะของครูผู้สอนด้าน เพศ อายุ วุฒิ การฝึกอบรม ภาษาที่ใช้พูดในชีวิตประจำวัน ประสบการณ์ในการสอน และอัตราส่วนครูต่อนักเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นรายจังหวัด

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบถึงความแตกต่างของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็กที่พูดภาษามลายูในชีวิตประจำวัน ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้ง 5 จังหวัด
2. ทำให้ทราบถึงความแตกต่างของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็กที่พูดภาษามลายูในชีวิตประจำวัน ตามคุณลักษณะที่เลือกสรรของครูที่แตกต่างกัน
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารในการเตรียมบุคลากรให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่จะใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นครูและนักเรียนชั้นเด็กเล็ก จากโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ปีการศึกษา 2528 ที่ดำเนินการตามโครงการส่งเสริมการศึกษาในท้องถิ่นที่ใช้ภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย ในจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส สตูล และสงขลา จำนวน 1,002 ห้องเรียน
2. กลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นครูและนักเรียนชั้นเด็กเล็ก จากโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ปีการศึกษา 2528 ที่ดำเนินการตามโครงการส่งเสริมการศึกษาในท้องถิ่นที่ใช้ภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย ในจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส สตูล และสงขลา จำนวน 24 ห้องเรียน ซึ่งเลือกมาจากทุกจังหวัดตามสัดส่วน โดยวิธีสุ่มแบบเลือกตัวอย่างหลายชั้น (Multistage, Random Sampling) แล้วใช้ครูและนักเรียนทุกคนในห้องเรียนที่สุ่มได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. ตัวแปรที่จะศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่คุณลักษณะเกี่ยวกับครูผู้สอนชั้นเด็กเล็ก จำแนกตาม

3.1.1 เพศ

3.1.2 อายุ

3.1.3 วุฒิ

- 3.1.4 การฝึกอบรม
- 3.1.5 ภาษาที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน
- 3.1.6 ประสบการณ์ในการสอน
- 3.1.7 อัตรารับเงินเดือนนักเรียน
- 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย หมายถึง พัฒนาการระดับหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กสามารถเรียนภาษาไทยได้โดยง่าย หรือไม่มีอุปสรรคมากนัก ความพร้อมทางการเรียนนี้วัดด้วยแบบทดสอบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 5 ตอน คือ วัดความสามารถในการจำแนกความแตกต่างของภาพและอักษร วัดความสามารถในการจำแนกความแตกต่างของเสียง วัดความสามารถในการหาความสัมพันธ์ วัดความสามารถในการจำและเข้าใจเรื่อง และวัดความสามารถในการรู้ความหมายของคำและประโยค

2. คุณลักษณะของครูผู้สอน หมายถึง คุณลักษณะที่เลือกสรรของครูผู้สอนชั้นเด็กเล็กจากโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้มาจากการให้ตอบแบบสอบถามหรือสัมภาษณ์ จำแนกได้ดังนี้

2.1 เพศ หมายถึง เพศชายและเพศหญิง

2.2 อายุ หมายถึง อายุจริงตามปฏิทิน คิดเป็นปีเศษของปีถ้าเกิน 6 เดือนให้นับเป็น 1 ปี แบ่งช่วงอายุได้ดังนี้

2.2.1 คำกว่า 25 ปี

2.2.2 อายุ 25 – 29 ปี

2.2.3 อายุ 30 – 34 ปี

2.2.4 อายุ 35 ปีขึ้นไป

2.3 วุฒิ หมายถึงวุฒิสูงสุดของครูผู้สอน แบ่งเป็น

2.3.1 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าทางการศึกษาคณะอนุปริญญา หรือสูงกว่า

2.3.2 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าทางการศึกษาคณะอื่น หรือสูงกว่า

2.3.3 อนุปริญญาหรือเทียบเท่าทางการศึกษาคณะอนุปริญญา

2.3.4 อนุปริญญาหรือเทียบเท่าทางการศึกษาคณะอื่น

2.3.5 ต่ำกว่าอนุปริญญา

2.4 การฝึกอบรม หมายถึง การฝึกอบรมเพื่อสอนชั้นเด็กเล็กที่นักเรียนพูดภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย แบ่งเป็น

2.4.1 ผ่านการฝึกอบรมตามแนวการฝึกอบรมของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ หรือของสำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2 ซึ่งใช้ระยะเวลาฝึกอบรมตั้งแต่ 7 วัน ขึ้นไป

2.4.2 ผ่านการฝึกอบรมตามแนวการฝึกอบรมที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด หรืออำเภอกำหนด และใช้ระยะเวลาในการฝึกอบรมน้อยกว่า 7 วัน

2.4.3 ไม่ผ่านการฝึกอบรม

2.5 ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน หมายถึง ภาษาที่ครูผู้สอนและใช้พูดในชีวิตประจำวันมากที่สุด นอกเหนือจากที่ใช้สำหรับสอนนักเรียนในห้องเรียน แบ่งเป็น

2.5.1 ภาษามลายูท้องถิ่น

2.5.2 ภาษาไทย

2.6 ประสบการณ์ในการสอน หมายถึง ระยะเวลาที่ครูได้ทำการสอนชั้นเด็กเล็กที่นักเรียนพูดภาษามลายูในชีวิตประจำวัน คิดเวลาในการสอนทั้งที่ต่อเนื่องและไม่ต่อเนื่อง เป็นปีเศษของปีใดเกิน 6 เดือน นับเป็น 1 ปี แบ่งเป็น

2.6.1 เวลา 1 – 2 ปี

2.6.2 เวลา 3 – 4 ปี

2.6.3 เวลา 5 ปี ขึ้นไป

2.7 อัตราส่วนครูต่อนักเรียน หมายถึง อัตราส่วนระหว่างครูกับจำนวนนักเรียน
ในชั้นเรียนที่สอน แบ่งโดยอาศัยเกณฑ์เสนอแนะสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่ง
ชาติ ดังนี้

2.7.1 อัตราส่วน 1 : 31 ขึ้นไป

2.7.2 อัตราส่วน 1 : 20 - 30

2.7.3 อัตราส่วน 1 : 19 ลงมา

3. นักเรียนชั้นเด็กเล็ก หมายถึง นักเรียนชาย - หญิง ที่กำลังเรียนอยู่ในห้องเรียน
ชั้นเด็กเล็ก จากโรงเรียนประถมศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ดำเนินการตามโครงการส่งเสริมการศึกษาในท้องถิ่น
ที่ใ้ช้ภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย ในจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส สตูล และสงขลา

4. จังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส สตูล และ
สงขลา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของครูที่สัมพันธ์กับความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน

1. ความหมายของความพร้อมทางการเรียน

พรณี ชูทัย กล่าวว่า ความพร้อมเป็นสถานะของบุคคลที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง อย่างบังเกิดผล ทั้งขึ้นอยู่กับภาวะ การได้รับการฝึก การเตรียมตัวและความสนใจหรือ แรงจูงใจ (พรณี ชูทัย 2522 : 15) ในทำนองเดียวกันนี้ สุชา จันทรเอน และสุรางค์ จันทรเอน ได้ให้ความหมายของความพร้อมไว้ว่า ความพร้อม คือสภาพของความเจริญเติบโต ความสนใจและความรู้เป็นพื้นฐานที่สูงพอในอันที่จะช่วยให้เด็กให้เรียนรู้โดยสะดวก (สุชา จันทรเอน และสุรางค์ จันทรเอน 2518 : 175) และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กล่าวถึงความพร้อมทางการเรียนไว้ว่าเป็นความสามารถระดับหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กสามารถเรียนได้โดยมีอุปสรรคไม่มากนัก เรียนได้ด้วยความพึงพอใจ และสามารถ เรียนได้ในอัตราเร็ว และยังหมายความรวมถึงพัฒนาการทุก ๆ ด้าน ทั้งทางร่างกาย สติ ปัญญา ลักษณะนิสัย และสังคมนิสัยที่ประสานสัมพันธ์กัน ความพร้อมในการเรียนดังกล่าว อาจ เกิดจากการที่ได้มีพัฒนาการตามภาวะ หรือเกิดจากการเรียนรู้ หรือเกิดจากอิทธิพลทั้งสองประการรวมกันก็ได้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2528 : 2) นอกจากนี้ เติมนใจ เศรษฐลักโก ได้ให้ความหมายของความพร้อมไว้ว่า หมายถึงสภาพ

ความเจริญงอกงามและพัฒนาการอย่างสูงสุดของ เด็กทั้งทางด้านร่างกาย สมอง อารมณ์ และ สังคม จนถึง ระดับที่จะเรียนรู้ได้ ส่วนความพร้อมทางด้านภาษานั้น สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ด้าน คือ ความพร้อมในการอ่าน ความพร้อมในการเขียน และความพร้อมในการคิดคำนวณ ซึ่งความพร้อมทั้งสามนี้ถือว่าเป็นความพร้อมพื้นฐานที่สำคัญอันจะส่งผลต่อการ เรียนของ เด็กใน ระดับที่สูงขึ้นไป และยังให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยประกอบด้วย ความพร้อมในการอ่าน ความพร้อมในการเขียน และความพร้อมในการฟังและคิด (เดอโนโจ เทรนรูล็กโก 2519 : 1, 51)

ที่กล่าวนี้นี้สรุปได้ว่า ความพร้อมทางการเรียนนั้นเป็นความสามารถระดับหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กเรียนไปโดยสะดวก สามารถเรียนได้ในอัตราเร็ว มีความพึงพอใจที่จะเรียน ซึ่ง ความพร้อมนี้อาจเกิดขึ้นเอง เพราะมีวุฒิภาวะ หรืออาจเกิดขึ้นเพราะการเล่าเรียน การฝึกฝน และความสนใจ ความพร้อมในการเรียนภาษาไทยมีทั้งความพร้อมด้านการฟัง การพูด การจำ คำศัพท์ใหม่ การเล่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้

2. องค์ประกอบของความพร้อมทางการเรียน

บันลือ พฤษะวัน ได้กล่าวว่า ความพร้อมที่จะเรียนของ เด็กนั้น มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1. ความพร้อมทางด้านร่างกาย ได้แก่ สุขภาพ การใช้สายตา การฟัง การพูด และความสัมพันธ์ระหว่าง กล้ามเนื้อมือกับตาของเด็ก
2. ความพร้อมทางสมอง ได้แก่ ความสามารถในการจำคำ เหตุการณ์ คำศัพท์ มีสติปัญญาที่ จำได้แม่นยำ จะพูดหรือสิ่งอะไรก็เข้าใจง่าย
3. ความพร้อมทางด้านอารมณ์ ได้แก่ การรู้จักควบคุมอารมณ์ สามารถทำงานเป็นกลุ่ม และอยู่ร่วมกับกลุ่มได้
4. ความพร้อมทางด้านจิตใจ ได้แก่ ความสนใจในการอ่าน การสนใจฟัง และใช้ ภาษาได้ดี (บันลือ พฤษะวัน 2518 : 25 - 26)

สำหรับ วราภรณ์ รักวิชัย ได้ให้ความเห็นสอดคล้องกันว่า ความพร้อมของ เด็กนั้น ประกอบด้วยองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบด้านร่างกาย เป็นพัฒนาการทางร่างกายที่เจริญงอกงามตามภาวะปกติของเด็ก ได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การสัมผัส และการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อต่าง ๆ
2. องค์ประกอบด้านสติปัญญา ได้แก่ ความสามารถทางด้านการคิด ความเข้าใจ ความสามารถในการรับรู้ และการใช้ความคิดในการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล
3. องค์ประกอบด้านพื้นฐานสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เด็กได้รับ เช่น ประสบการณ์ด้านสังคม ประสบการณ์ด้านภาษา เป็นต้น
4. องค์ประกอบด้านอารมณ์ ได้แก่ ความต้องการ การเรียนรู้ ความสนใจ ความอยากรู้อยากเห็น และความมั่นคงทางอารมณ์ (วราภรณ์ รักวิชัย 2527 : 19)

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้สรุปถึงองค์ประกอบของความพร้อมทางการเรียนไว้ 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบด้านร่างกาย ได้แก่ ความเจริญงอกงามโดยทั่วไปด้านร่างกาย ประกอบด้วยมีสุขภาพดี อนามัยสมบูรณ์ สามารถบังคับกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กได้ ตลอดจนประสาทสัมผัสต่าง ๆ ทำงานสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี
2. องค์ประกอบด้านสติปัญญาหรือการรู้การคิด หมายถึงความสามารถทางสติปัญญา อันได้แก่ความสามารถด้านภาษา คณิตศาสตร์ การสังเกต การจำแนก การคิดจัดกระทำ การสรุป การคาดคะเน การยอมรับกฎเกณฑ์และความสนใจ
3. องค์ประกอบด้านลักษณะนิสัยและสังคมนิสัย หมายถึง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้าน กิจนิสัย สุชนนิสัย และสังคมนิสัย ได้แก่ ขยัน ช่วยตัวเองได้ มีความรับผิดชอบ มีความมั่นคงในอารมณ์ ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ รู้จักการรักษาความสะอาดของร่างกาย ของใช้และทรัพย์สินของส่วนรวม ยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคม มีความเมตตากรุณา เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2528 : 2)

ทิพย์สุภา สุเมธเสนีย์ ได้ความเห็นอีกแนวหนึ่งว่า ความพร้อมทางการเรียนประกอบ
กายพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมทางการเคลื่อนไหว ได้แก่ การใช้กล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก และ
ประสาทสัมผัส

2. พฤติกรรมด้านสังคม ได้แก่ การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและบุคคล

3. พฤติกรรมทางการรู้การคิด ได้แก่ การรู้จักคิดหาเหตุผลและการหาความสัมพันธ์

4. พฤติกรรมด้านภาษา ได้แก่ การเข้าใจในคำพูด และความสามารถในการสื่อสาร
กับผู้อื่นได้ (ทิพย์สุภา สุเมธเสนีย์ 2528 : 15 - 16)

สำหรับ เยาวพา เกษะคุปต์ กล่าวว่า สิ่งที่เป็นปัจจัยในความพร้อมของเด็กนั้นมี

4 ประการ คือ

1. ความสามารถทางร่างกาย ได้แก่ สายตาแข็งแรงและทนทานที่จะเพ่งตัวหนังสือ
ได้นานพอสมควร ลำแขนมีกำลังพอที่จะหยิบยกหนังสือได้

2. ความเข้าใจในการทำงาน ได้แก่ ความสามารถทางสมองในการเข้าใจเรื่องราว
ที่อ่านได้ตามลำดับวัยและประสบการณ์

3. ความสามารถในการอ่าน ได้แก่ การอ่านได้ตามลำดับชั้นเรียน อ่านได้ถูกต้อง
รวดเร็ว แม่นยำตามลำดับวัยและชั้นเรียน

4. ด้านจิตใจ มีความยินดี เต็มใจ และรู้สึกเพลิดเพลินในการอ่านหนังสือ (เยาวพา
เกษะคุปต์ 2528 : 52)

นอกจากนี้ นางเยาว์ แซงเพ็ญแซ ประภาพรรณ นิลอรุณ และสมศักดิ์ ศรีมาโนชน์
ได้สรุปความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านความพร้อมเกี่ยวกับองค์ประกอบของความพร้อมไว้ดังต่อไปนี้

ดาวนิงและแทกเกรย์ (Downing & Thackray) ได้แบ่งองค์ประกอบของความ
พร้อมไว้ 4 กลุ่ม คือ

1. องค์ประกอบทางร่างกาย (Physical factors) ได้แก่การบรรลุนิติภาวะ
ด้านร่างกายทั่วไป เช่น การมองเห็น การได้ยิน อวัยวะที่ใช้พูดปกติ

2. องค์ประกอบด้านสติปัญญา (Intellectual factors) ได้แก่ความพร้อม
ด้านสติปัญญาโดยทั่วไป ความสามารถในการรับรู้ (Perception) ความสามารถในการ
จำแนกเสียง (Discrimination) ความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล

3. องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental factors) ได้แก่พื้นฐาน
ด้านภาษาที่รับจากทางบ้าน และประสบการณ์ด้านสังคม

4. องค์ประกอบด้านอารมณ์ แรงจูงใจ และบุคลิกภาพ (Emotional factors
Motivation and Personality factors) ได้แก่ความมั่นคงด้านอารมณ์ และความ
ต้องการที่จะอ่าน เป็นต้น

โชเนล และกูคแคร์ (Schonell & Goodcare) ได้กำหนดองค์ประกอบของ
ความพร้อมไว้ 5 ประการ คือ

1. วุฒิภาวะทั่วไป (General maturity)
2. สติปัญญาทั่วไป (Level of general intelligence)
3. ความสามารถในการจำแนกภาพด้วยสายตา จำแนกเสียงด้วยหู และการจำรูปคำ
(Abilities of visual and auditory discrimination and recognition of
word and pattern.)

4. องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมด้านการอ่าน (Environmental factors in
reading abilities)

5. องค์ประกอบด้านอารมณ์ ความสนใจ และความเชื่อมั่นในตนเอง (Emotional
attitude of interest and confidence)

สเปซ (G.D. Spache) ได้กำหนดองค์ประกอบของความพร้อมไว้ดังนี้

1. ทักษะด้านการใช้สายตา (Visual skill)
2. ความสามารถในการจำแนกเสียง (Auditory factors)
3. เพศและอายุ (Sex and age)

4. ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม (Socioeconomic factors) (นงเยาว์
แขง เพ็ญแข ประภาพรรณ นิลอรุณ และสมศักดิ์ ศรีมาโนชน 2522 : 47 - 48)

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของความพร้อมทางการเรียนของเด็กนั้น มีองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และสิ่งแวดล้อม การจัดเตรียมความพร้อม หรือการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก ตลอดจนการประเมินความพร้อมของเด็กนั้น ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความพร้อมในแต่ละด้านของเด็กด้วย

3. การเตรียมความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยในชั้นเด็กเล็กที่พูดภาษาอื่นในชีวิตประจำวัน

ศูนย์พัฒนาการศึกษา ภาคศึกษา 2 (สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2 ในปัจจุบัน) ได้กล่าวถึงวิธีการในการเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาไทยให้กับผู้ที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองว่า ผู้เรียนจะต้องใช้ระบบเสียง คำ และไวยากรณ์ ของภาษาที่หนึ่งมาใช้แทนเสียง คำ และไวยากรณ์ของภาษาที่สอง โดยการเรียนทักษะการฟังและพูดก่อนที่จะเรียนอ่านและเขียน แล้วใช้วิธีฝึกทั้งการเลียนแบบและฝึกด้วยตนเอง การที่ครูจะสอนภาษาที่สองให้กับเด็กนั้น ควรดำเนินการตามลำดับขั้น คือ

1. สร้างความสนใจสิ่งที่สอนให้กับนักเรียน
2. ให้ตัวอย่างที่เหมาะสมกับสิ่งที่ครูสอน
3. ให้นักเรียนสรุปกฎเอง ซึ่งอาจใช้วิธีเลียนแบบหรืออย่างอื่น
4. ให้นักเรียนฝึกฝนให้มากที่สุด หากเป็นการออกเสียงอาจให้นักเรียนทั้งชั้นฝึกพร้อมกัน แล้วจึงแบ่งเป็นกลุ่มย่อยหรือรายบุคคล
5. ให้นักเรียนใช้สิ่งที่เรียนมาแล้วสัมพันธ์กับประสบการณ์ใหม่ ซึ่งอาจทำได้โดยการ

ฝึกเทียบแทน (Substitution) หรือแปรรูป (Conversion type)

(ศูนย์พัฒนาการศึกษา ภาคศึกษาสอง 2506 : 13 - 25)

นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กล่าวถึงการสอนภาษาไทยแก่เด็กเริ่มเรียนที่ไม่พูดภาษาไทยที่บ้านว่า เป็นสิ่งยากถ้าครูไม่ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักการทางภาษาศาสตร์ และไม่ทราบเทคนิควิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และขั้นตอนการเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กนักเรียนที่มีปัญหาทางภาษา ดังนั้นครูเด็กเล็กจึง

ควรศึกษาวิธีการดังกล่าวนี้ เพื่อนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและเตรียมความพร้อมใน
ชั้นเด็กเล็กที่มีปัญหาทางภาษา ให้เด็กได้รู้และเข้าใจความหมายของคำและประโยค สามารถ
พูดและฟังภาษาไทยได้รวดเร็ว ออกเสียงได้ชัดเจนและถูกต้อง สำหรับกิจกรรมเพื่อเตรียม
ความพร้อมด้านต่าง ๆ นั้น ประกอบด้วย

1. ด้านการฟัง เป็นการฝึกใช้หูฟังเสียงต่าง ๆ ฟังเสียงที่คุ้นเคย ฟังเสียงที่ไม่คุ้น
เคย ฟังเพลง และทายเสียงที่ไถ่กัน เป็นต้น
2. ด้านการพูด เป็นการฝึกใช้ปาก ลิ้น เลียนเสียงต่าง ๆ ทั้งเสียงที่คุ้นเคยและไม่
คุ้นเคย
3. ด้านการอ่าน เป็นการฝึกใช้สายตา ปาก มือ โดยให้เด็กเล่นกับเส้น สี และ
การวาดภาพง่าย ๆ
4. ด้านการเขียน เป็นการฝึกใช้สายตา มือ นิ้ว ฝึกให้รู้จักภาพ เลือกละจำแนก
ภาพเหมือนและไม่เหมือน การลากเส้นที่เป็นส่วนประกอบของอักษร เป็นต้น
5. ด้านการคิด เป็นการฝึกใช้สมองและประสาท ฝึกประสาทสัมผัส การรับรู้ การ
รวม การแยก การลำดับเหตุการณ์ เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
2528 : 32 - 38)

4. แบบทดสอบความพร้อมในการเรียน

กรมสามัญศึกษา ได้กล่าวถึงแบบทดสอบความพร้อมที่สร้างขึ้นเพื่อวัดความพร้อมทาง
ด้านภาษาว่า ส่วนใหญ่จะครอบคลุมความสามารถในด้านต่าง ๆ คือ การรู้ความหมายของคำ
การเข้าใจคำสั่ง การลอกตามแบบ การบอกชื่อตัวอักษรหรือรู้จักตัวอักษร การจำแนกความ
แตกต่างหรือความคล้ายคลึงของภาพและเสียง การจำแนกและแปลความหมายของภาพ การ
จำแนกคำที่สอนไปแล้ว ความเข้าใจในการฟัง และการวาดภาพคน (กรมสามัญศึกษา 2519
: 5) ด้วยหลักการดังกล่าวนี้ ในปี พ.ศ. 2522 อนันต์ น้าเจริญ ได้วิเคราะห์องค์ประกอบ
ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตการศึกษา 12 แล้ว
สร้างแบบทดสอบความพร้อม จำแนกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ

องค์ประกอบที่ 1 ประกอบด้วยความสามารถด้านการเข้าใจเรื่อง การหาความสัมพันธ์ การจำเนื้อเรื่อง การรู้จักประมาณ และการทำตามคำสั่ง

องค์ประกอบที่ 2 ประกอบด้วยความสามารถด้านการเขียน การลอกตามแบบ การใช้กลามเนื้อมือและสายตาสัมพันธ์กัน การจำแนกความแตกต่างของกลุ่มอักษร การจำแนกความแตกต่างของภาพและการรู้จักตัวอักษร

องค์ประกอบที่ 3 ประกอบด้วยความสามารถด้านการรู้ความหมายของคำ การรู้ความหมายของประโยค และการจำแนกความแตกต่างของเสียง (อนันต์ นาเจริญ 2522 : 53 - 54)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2526 พรวรรณา สันติพงษ์ ได้สร้างชุดการสอนเพื่อช่วยผู้ปกครองเตรียมความพร้อมทางการอ่านแก่เด็กก่อนวัยเรียนที่ยังไม่พร้อมในการอ่าน แล้วได้สร้างแบบทดสอบความพร้อมทางการอ่านของเด็กโดยปรับปรุงจากแบบทดสอบวัดความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของ อนันต์ นาเจริญ มีทั้งหมด 7 ตอน คือ การรู้ความหมายของคำ การรู้ความหมายของประโยค การจำแนกความแตกต่างของเสียง ความเข้าใจเรื่อง การจำแนกความแตกต่างของภาพ และการจำแนกความแตกต่างของอักษร (พรวรรณา สันติพงษ์ 2526 : 71) ส่วนด้านเทคนิคในการสร้างแบบทดสอบความพร้อมสำหรับเด็กปฐมวัยนั้น ทิพย์สุภา สุธเมธเสนีย์ ได้เน้นให้เห็นว่าต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ไม่มีตัวหนังสือในการทดสอบ เนื่องจากเด็กยังอ่านหนังสือไม่ออก ให้ใช้รูปภาพแทน
2. มีตัวเลือกตอบ เพื่อต้องการทราบว่าเด็กเกิดความรู้และมีพัฒนาการ
3. จำนวนข้อในแบบทดสอบต้องไม่มากเกินไป เนื่องจากเด็กมีสมาธิและความสนใจค่อนข้างสั้น ถ้ามีจำนวนข้อมากต้องแบ่งเป็นตอน ๆ หรือมีการพักเป็นช่วง ๆ (ทิพย์สุภา สุธเมธเสนีย์ 2528 : 15)

สำหรับแบบทดสอบมาตรฐานเกี่ยวกับความพร้อมทางการเรียนของต่างประเทศ ที่สร้างขึ้นโดยพิจารณาถึงองค์ประกอบด้านต่าง ๆ นั้น นวลตา สุวรรณโชติ ได้รวบรวมไว้ มีดังต่อไปนี้

1. Metropolitan Achievement Test ระดับต้น สร้างโดย Walter N. Durost แบ่งเป็น 3 ภาค คือ วัดความสามารถด้านการใช้ถ้อยคำ วัดความสามารถในการอ่าน และวัดความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์

2. Stanford Early School Achievement Test ระดับหนึ่ง ผู้สร้างคือ Eric F. Gradner และ Richard Medden แบ่งเป็น 4 ภาค คือ วัดความสามารถด้านความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทั่วไป วัดความสามารถด้านคณิตศาสตร์ วัดความสามารถในการจำแนกเสียงตัวอักษร และวัดความเข้าใจในการฟัง

3. BOEHM Test of Basic Concept (BTBC) ผู้สร้างคือ Anne F. Boehm วัดความสามารถด้านความคิดรวบยอดทั่วไป

4. SRA Achievement Test 1 - 2 แบ่งเป็น 5 ภาค คือ วัดความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ วัดการรับรู้ภาษา วัดความเข้าใจเรื่องราว วัดความเข้าใจศัพท์ และวัดการใช้เหตุผล

5. Metropolitan Readiness Test Form A ระดับอนุบาล สร้างโดย Gertrude H. Hildreth แบ่งเป็น 4 ภาค คือ วัดความเข้าใจความหมายของคำ วัดความเข้าใจเรื่องราวที่บอกเล่า วัดความเข้าใจความสัมพันธ์ และวัดความสามารถในการลอกเลียนแบบ

6. The Harrision - Strout Reading Readiness Profiles แบ่งเป็น 5 ภาค คือ วัดการใช้สัญลักษณ์ วัดการจำแนกสิ่งที่มองเห็น วัดการจำแนกเสียง วัดการจำแนกโดยพิจารณาจากฉาย และวัดการรู้จักตัวอักษร

7. Marphy - Durell Diagnostic Reading Readiness Test แบ่งเป็น 3 ภาค คือ วัดความสามารถในการจำแนกเสียงที่ได้ยิน วัดความสามารถในการจำแนกสิ่งที่มองเห็น และวัดอัตราการเรียนรู้คำ

8. The Metropolitan Readiness Test แบ่งเป็น 6 ภาค คือ วัดความสามารถในการจำแนกความเหมือน วัดความสามารถในการจำแนกความแตกต่าง วัดการเขียน

ตามแบบ วัดการรู้จักความหมายของคำและประโยค วัดความเข้าใจเกี่ยวกับจำนวน และวัดการพูดปากเปล่าให้ไ้ความ

9. Group Test of Reading Readiness แบ่งเป็น 5 ภาค คือ วัดความสามารถในการจำแนกสิ่งของ วัดความสามารถในการจำแนกสัญลักษณ์ของคำ วัดความสามารถในการจำและการสังเกตคำ วัดการจำรูปคำ และวัดความสามารถในการเขียนรูปร่าง ๆ

10. Lee - Clark Reading Readiness Test แบ่งเป็น 4 ภาค คือ วัดความสามารถในการจำแนกความเหมือน วัดความสามารถในการจำแนกสิ่งต่าง ๆ วัดการรู้จักและการเข้าใจคำศัพท์ วัดความสามารถในการแยกคำและกลุ่มของคำที่คล้ายคลึงกัน

(นวลตา สุวรรณโชติ 2522 : 14 - 15)

นอกจากนี้ บัททรัมและโคเวอร์ท (Buttram and Covert) ได้สร้างแบบทดสอบวัดความพร้อมทางการเรียน สำหรับนักเรียนเกรดหนึ่งและเกรดสอง โดยใช้แบบทดสอบ Metropolitan Readiness Test เป็นแม่แบบ ประกอบด้วยแบบทดสอบ ดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบวัดการสังเกตด้วยตา
2. แบบทดสอบวัดการฟังและความเข้าใจในการฟัง
3. แบบทดสอบวัดทักษะในการใช้กล้ามเนื้อมือ

ปรากฏว่าคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีค่าสหสัมพันธ์สูงกับแบบทดสอบ Metropolitan Readiness Test (Buttram and Covert. 1976 : 543 - 546)

5. งานวิจัยเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียน

ในปี พ.ศ. 2515 พวงน้อย ตริตตานนท์ ได้ศึกษาการฝึกความพร้อมทางการอ่าน ในด้านการรับรู้ความแตกต่างทางสายตาโดยใช้สไลด์ ในระดับอนุบาล เพื่อผลการฝึกให้เห็นความแตกต่างของภาพ จากการทดสอบวัดความพร้อมในการรับรู้ทางสายตาโดยใช้ภาพนิ่ง และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการแยกภาพกับผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน ในกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 5 - 6 ปี จำนวน 120 คน พบว่ากลุ่มทดลองเห็นความแตกต่างของภาพดีกว่ากลุ่มควบคุม และความสามารถในการเห็นความแตกต่างของภาพมีความ

สัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านของเด็ก (พวงน้อย ตรีตลานนท์ 2515 : 71 - 74) ผลการศึกษารังนี้สอดคล้องกับการศึกษาของมองพรวณ เกิดพิทักษ์และคณะ ที่ได้ศึกษาผลของการรับรู้ทางสายตาในระดับอนุบาล ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยทดลองกับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2525 และติดตามผลเพื่อศึกษาผลของการฝึกการรับรู้ทางสายตาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนดังกล่าว เมื่อเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2526 ที่โรงเรียนสาธิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยใช้ข้อสอบวัดการรับรู้ทางสายตา 5 ฉบับ คือ การใช้สายตากับกล้ามเนื้อสัมพันธ์กันและการกวาดสายตา การรับรู้ภาพกับพื้น การรับรู้ทิศทาง การรับรู้ตำแหน่งของภาพ และการรับรู้ภาพสัมพันธ์ พร้อมทั้งใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน 3 ฉบับ คือ การอ่านเอาเรื่อง การสะกดคำ และการออกเสียง ผลการวิเคราะห์พบว่า การรับรู้ทางสายตาในระดับอนุบาลปีที่ 2 มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (มองพรวณ เกิดพิทักษ์ และคณะ 2527 : 54) สำหรับในต่างประเทศนั้น โฮชสเตทเลอร์ (Hochstetler) ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่เริ่มเข้าเรียนในชั้นอนุบาล จำนวน 1858 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านที่มีชื่อว่า Gate - Mac Ginities Reading Skill Test ผลการศึกษาให้ผลสอดคล้องกับมองพรวณ เกิดพิทักษ์และคณะ คือ ความสามารถในการใช้สายตาจำแนกความแตกต่างของภาพ เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของเด็ก (Hochstetler. 1976 : 183 - A)

ต่อมาในปี พ.ศ.2526 สมบัติ คัญถียรรัตน์ ได้สร้างแบบฝึกความพร้อมในการเรียนอ่าน สำหรับเด็กที่พูดภาษาถิ่น ในจังหวัดขอนแก่น โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 36 คน เมื่อทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่าน ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบการจำแนกเสียงที่คล้ายคลึงกัน การรู้ความหมายของคำ การจำแนกความคล้ายคลึงของภาพ การจำแนกความแตกต่างของภาพ การเข้าใจภาษา การทำตามคำสั่ง และการใช้สัญลักษณ์แทนภาพ พบว่ากลุ่มทดลองที่ผ่านการสอนด้วยแบบฝึกความพร้อมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความพร้อมในการ

เรียนอ่าน สูงกว่าการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบสูงกว่าร้อยละ 80 (สมบัติ ศัญชัยรัตน์ 2526 : 44)

ในปี พ.ศ.2527 สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2 ได้ทำการวิจัยโดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างนักเรียนที่ผ่านโปรแกรมการสอนขณะปิดเรียนภาคปลาย (Head Start Program) กับนักเรียนที่ผ่านโครงการชั้นเด็กเล็ก 1 ปี โดยทดสอบนักเรียนทางด้านการออกเสียง การฟัง การรู้ความหมายของคำ การแต่งประโยค และความพร้อมทางคณิตศาสตร์ จากห้องเรียนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 5 จังหวัด 18 ห้องเรียน นักเรียน 350 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่ผ่านชั้นเด็กเล็ก 1 ปี มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ผ่านโปรแกรมการสอนขณะปิดเรียนภาคปลาย ในเรื่องการใช้คำ การแต่งประโยค และมีความพร้อมทางคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการออกเสียง การฟัง และการรู้ความหมายของคำ คะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

2. คะแนนเฉลี่ยของเด็กนักเรียนที่เรียนในโปรแกรมการสอนขณะปิดเรียนภาคปลาย หากคะแนนได้สูงตามลำดับ คือ การใช้คำ การออกเสียง ความพร้อมทางคณิตศาสตร์ การฟัง การรู้ความหมายของคำ และการแต่งประโยค ส่วนคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ผ่านโครงการชั้นเด็กเล็ก 1 ปี หากได้สูงตามลำดับคือ การใช้คำ ความพร้อมทางคณิตศาสตร์ การออกเสียง การฟัง การรู้ความหมายของคำ และการแต่งประโยค (สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษาสอง 2527 : 80 - 84) ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของน้ำผึ้ง ชัยรัตน์ และคณะ ที่ได้เปรียบเทียบความพร้อมทางการเรียนระหว่างนักเรียนที่ผ่านชั้นเด็กเล็ก และไม่ผ่านชั้นเด็กเล็ก ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนในโครงการนำร่องการจัดชั้นเด็กเล็กในพื้นที่ที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งพบว่านักเรียนที่ผ่านชั้นเด็กเล็กมีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยในเรื่องการจำแนกความเหมือน การฟังเรื่องราวต่าง ๆ แล้วจับใจความ การปฏิบัติตามคำสั่ง การเข้าใจความหมายของคำ และการฝึกเขียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ผ่านชั้นเด็กเล็กมาก่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (น้ำผึ้ง ชัยรัตน์ และคณะ 2527 : 56)

นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ศึกษาความพร้อมของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ในโครงการวิจัยและพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนชั้นเด็กเล็ก ในโรงเรียนประถมศึกษา โดยเปรียบเทียบพัฒนาการของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ในด้านความพร้อมทางการเรียนอ่าน คณิตศาสตร์ กระบวนการเบื้องต้นทางวิทยาศาสตร์ และจริยธรรม และเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนด้านการรับรู้ การสัมผัส การเคลื่อนไหว และสุขนิสัย ทั้งโรงเรียนในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ นักเรียนกลุ่มทดลอง 839 คน กลุ่มควบคุม 738 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองมีความพร้อมในการเรียนอ่าน คณิตศาสตร์ กระบวนการเบื้องต้นทางวิทยาศาสตร์ และความพร้อมในการเรียนทุกด้าน สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความพร้อมทางด้านจริยธรรมไม่แตกต่างกัน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2527 : 85)

สำหรับในต่างประเทศนั้น แฮมเมอร์ (Hammer) ได้ศึกษาความพร้อมและความคิดรวบยอดจากการอ่านเอาเรื่องที่ได้อ่านทุกวัน กับอ่านสัปดาห์ละ 2 วัน ในโรงเรียนอนุบาลของรัฐ โดยทดลองกับนักเรียนจากโรงเรียนในเมือง 2 ห้องเรียน มีนักเรียนกลุ่มทดลอง 21 คน กลุ่มควบคุม 25 คน เมื่อทดสอบนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมเมโทรโพลิแทน (The Metropolitan Readiness Test) พบว่าความพร้อมและความคิดรวบยอดของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน (Hammer, 1984 : 2034 - A)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของครูที่สัมพันธ์กับความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน

เขาวพา เจริญบุศย์ กล่าวว่าครูผู้สอนเป็นบุคคลสำคัญของศูนย์เด็กปฐมวัย ครูที่สอนเด็กในวัยนี้ต้องมีความสามารถพิเศษ มีความรับผิดชอบในการจัดประสบการณ์ให้เด็กได้คือเด็ก ครูต้องสามารถร่วมงานกับผู้อื่นในเรื่องการสอนและกิจกรรม เป็นผู้มีความกระตือรือร้น มีบุคลิกที่พูดจาไพเราะยิ้มแย้มแจ่มใส มีความคิดริเริ่มแปลก ๆ ใหม่ ๆ ครูผู้สอนควรมีวุฒิทางครูอนุบาล

หรือเคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับการสอนหรือการดูแลเด็ก (เขาวพา เกษะคุปต์ 2525 : 27) ความเห็นนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติว่า ครูปฐมวัยจำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรมมาโดยตรง มีนิสัยรักเด็ก รับผิดชอบต่อหน้าที่ และควรมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเด็กมาก่อน นอกจากนี้ควรมีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการวัยต่าง ๆ ของเด็ก รู้วิธีการสอนเด็กหรือนำเด็กด้วยวิธีการต่าง ๆ รู้จักความต้องการของ เด็ก เข้ากับผู้ปกครองได้ เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2528 : 32)

สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2 ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการเปิดสอนชั้นเด็กเล็กเพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาไทย ที่ได้ดำเนินการร่วมกับกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ในด้านของครูผู้สอนไว้ว่า จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมวิธีสอนชั้นเด็กเล็ก หรือเคยเรียนรายวิชาที่เกี่ยวกับการสอนระดับนี้ หรือเป็นผู้ที่มีความถนัดปรากฏชัดแจ้ง (สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษาสอง 2528 : ไม่มีเลขหน้า) ในทำนองเดียวกันนี้ สำนักงานคณะกรรมการการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดหลักการให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดดำเนินการในการเปิดสอนชั้นเด็กเล็ก ตามโครงการส่งเสริมการศึกษาในท้องถิ่นที่ใช้ภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย และชั้นเด็กเล็กในโครงการส่งเสริมการศึกษาในท้องถิ่นที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับครูผู้สอน และจำนวนนักเรียนไว้ว่า ครูผู้สอนจะต้องมีวุฒิทางครูอนุบาล หรือได้ผ่านการอบรมวิธีสอนชั้นเด็กเล็ก สำหรับจำนวนนักเรียนนั้นให้จัดห้องเรียนละ 20 - 30 คน หากมีความจำเป็นที่จะให้นักเรียนมากหรือน้อยกว่านี้ ให้ขออนุมัติต่อผู้อำนวยการการการประถมศึกษาจังหวัดเป็นราย ๆ ไป (สำนักงานคณะกรรมการการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2528 : 4)

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับครูผู้สอนนั้น รัตนา ศิริพานิช ได้ศึกษาความเข้าใจในการฟังและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาไทยกลางในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและพูดภาษามลายูในจังหวัดปัตตานี พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในจังหวัดปัตตานีซึ่งเด็กแรกเข้าเรียนพูดภาษามลายูที่บ้าน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอ่าน เลขคณิต และเขียนโดยใช้ภาษากลาง สูงเด็กที่ใช้ภาษากลางเป็นประจำไม่ได้ แล้วได้เสนอแนะว่าควรให้ครูที่สอน

ชั้นเด็กแรกเข้าเรียนหรือครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่นักเรียนพูดภาษามลายูที่บ้านพูดได้ทั้งภาษามลายูและภาษาไทยกลาง และควรเป็นบุคคลที่มีภูมิสำเนาในท้องถิ่นนั้น (รัตนา ศิริพานิช 2507 : 28 - 29)

ในปี พ.ศ.2512 สงศรี รัตนจารย์ ได้วิเคราะห์และคาดคะเนความต้องการของครูประถมศึกษา ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ได้สรุปถึงความต้องการของครูไว้ว่า ครูควรมีวุฒิสูงตั้งแต่ระดับอนุปริญญาขึ้นไป มีความสามารถพิเศษ และควรเป็นคนพื้นเมืองในท้องถิ่น และจะต้องมีความตั้งใจเป็นพิเศษด้วย (สงศรี รัตนจารย์ 2512 : 3)

ในปี พ.ศ.2525 ไพโรจน์ สว่างศรีวัฒน์ ได้ศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 4 ใน 3 จังหวัดภาคใต้ คือ จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส โดยสอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน ปัจจัยเหล่านี้ได้แก่ปัจจัยทางด้านตัวนักเรียน ครู ผู้บริหาร หลักสูตร วิธีสอน - กิจกรรม การวัดผล อุปกรณ์ และภาษาถิ่น ผลปรากฏว่าครูทั้ง 3 จังหวัดเห็นว่าปัจจัยทั้ง 8 ด้านดังกล่าว ไม่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยในระดับมากที่สุดและมาก สำหรับระดับปานกลางได้แก่ปัจจัยด้านตัวนักเรียนและภาษาถิ่น ส่วนปัจจัยที่ส่งผลกระทบในระดับน้อยได้แก่ครู หลักสูตร วิธีสอนกิจกรรม อุปกรณ์ และการวัดผล ส่วนปัจจัยด้านผู้บริหารมีผลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยที่สุด และได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับครูไว้ว่า ครูควรมีประสบการณ์และปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบ (ไพโรจน์ สว่างศรีวัฒน์ 2525 : 216 - 217) แต่จากการวิจัยองค์ประกอบเกี่ยวกับครู นักเรียน และโรงเรียนที่สัมพันธ์กับคุณภาพทางการศึกษา ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตอำเภอที่มีความหนาแน่นต่างกัน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติในปี พ.ศ. 2527 พบว่า องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับคุณภาพทางการศึกษาในหลายกลุ่มอำเภอของภาคต่าง ๆ มากที่สุด คือ อุปกรณ์การเรียนการสอน รองลงมาเป็นสาธารณูปโภคในโรงเรียน อัตราครูต่อนักเรียน อัตราการมาเรียน ขนาดโรงเรียน และอัตราส่วนนักเรียนต่อครู ตามลำดับ ซึ่งความสัมพันธ์ส่วนใหญ่เป็นความสัมพันธ์ทางบวก ยกเว้นอัตราส่วนนักเรียนต่อครู ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางลบ และยังพบว่าผู้ศึกษามีอิทธิพลต่อคุณภาพทางการศึกษาน้อย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2527 : 67 - 70) และในทำนองเดียวกันนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้ศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับนักเรียน ครู โรงเรียน และสิ่งแวดล้อมที่สัมพันธ์กับความสามารถพื้นฐานของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เกี่ยวกับนักเรียน ครู และโรงเรียน กับคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทย พบว่าการอธิบายคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยนั้น มีตัวพยากรณ์ 8 ตัวที่สัมพันธ์กับความสามารถพื้นฐานด้านภาษาไทย คือ อัตราการมาเรียนของนักเรียน ร้อยละของครูหญิงในโรงเรียน อายุเฉลี่ยของครู วุฒิเฉลี่ยของครู อัตราส่วนครูต่อห้องเรียน เวลาเฉลี่ยในการเดินทางมาเรียน อัตราส่วนนักเรียนต่อครู และอัตราส่วนนักเรียนต่อระดับชั้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2527 : 46 - 47)

สำหรับอารี ยังสกุล ได้ศึกษาถึงอิทธิพลทางสภาพแวดล้อมบางประการที่ส่งผลต่อความสามารถทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนกรมสามัญศึกษาของจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า วุฒิของครูผู้สอนมีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียน (อารี ยังสกุล 2514 : 63) ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับข้อค้นพบของชวนชัย เชื้อสาครุน ที่ได้ศึกษาถึงตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรี และพบว่าครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง และปริญญาตรี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย โดยเฉพาะวุฒิ ป.กศ.สูง หรือ พ.ม.ของครู และอัตราส่วนครูต่อนักเรียน เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญในการอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย (ชวนชัย เชื้อสาครุน 2522 : 125)

นอกจากนี้ยัง สอดคล้องกับการศึกษาของวิรุฬ นิลโมจน์ ที่ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ 4 ที่เป็นไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า วุฒิของครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการอบรมการสอนนักศึกษาของครูนั้น มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (วิรุฬ นิลโมจน์ 2526 : 124)

สำหรับงานวิจัยในต่างประเทศนั้น ชิม (Shim) ได้ศึกษาอิทธิพลของคุณลักษณะของครู 4 ประการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา โดยศึกษาประวัติครูที่สอนด้านระดับคะแนนเฉลี่ยจากวิทยาลัย ปริญาที่ได้รับ วุฒิทางครู และประสบการณ์ในการสอน พร้อมทั้งทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในด้าน เลขคณิต ภาษา การอ่าน และวัดเกณฑ์ภาคเชาวน์ (I.Q.) ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า

1. นักเรียนที่เรียนกับครูที่มีคะแนนเฉลี่ยจากวิทยาลัยมากกว่า 2.50 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยจากวิทยาลัยต่ำกว่า 2.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. นักเรียนที่เรียนกับครูที่มีวุฒิทางครู มีระดับ I.Q. และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เลขคณิตและภาษา สูงกว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่ไม่มีวุฒิทางครู

3. นักเรียนที่เรียนกับครูซึ่งไม่มีปริญญา มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่มีปริญญา

4. นักเรียนที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 10 ปี (Shim, 1964 : 5225 - A - 5226 - A)

ต่อมา ไรอันส์ (Ryans) ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของครูในโรงเรียนประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยประการแรกว่า เพื่อวิเคราะห์แบบต่าง ๆ ของพฤติกรรมครูทัศนคติ ความคิด สติปัญญาและอารมณ์ของครู ประการที่ 2 เพื่อดูความสัมพันธ์ด้านพฤติกรรมต่าง ๆ ของครู และใช้ในการทำนายคุณลักษณะของครู และประการที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะที่สำคัญของครูตามสถานภาพต่าง ๆ ของครู เช่น อายุ เพศ และขนาดโรงเรียน ผลการวิเคราะห์พบว่าคุณลักษณะของครูกลุ่มอายุสูงกับกลุ่มอายุต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังพบว่าคุณลักษณะของครูหญิงสูงกว่าครูชาย (Ryans, 1970 : 369)

นอกจากนี้ จอห์นสัน (Johnson) ได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในการเตรียมครู และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก โดยใช้กลุ่มทดลองเป็นครูที่เรียนครูมานานน้อยกว่า 4 ปี (ไม่จบปริญญา) และได้รับอนุญาตให้เป็นครู และกลุ่มควบคุมในครู

ที่เรียนครูมา 4 ปี (จบปริญญา) เป็นผู้ที่มีความชำนาญในการสอนมาก่อน ผลการวิเคราะห์พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างครูที่สอนซึ่งจบปริญญาตรีและไม่จบปริญญาแตกต่างกันอย่างไร ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. คะแนนทางการเรียนของเด็กกลุ่มน้อยที่ด้อยโอกาส (Minority) ที่สอนโดยครูที่จบปริญญาตรีและไม่จบปริญญา มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน (Johnson, 1974 : 2775 - A)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ความพร้อมทางการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความพร้อมทางการเรียนภาษา อันเป็นผลลัพธ์หรือคุณภาพทางการศึกษาอย่างหนึ่ง มีความจำเป็นต่อตัวเด็กที่ครูควรให้การฝึกฝนควบคู่ไปกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ เพราะครูเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดผลลัพธ์หรือคุณภาพทางการศึกษาอย่างมาก คุณลักษณะของครูที่กล่าวมาทั้งหมดเห็นว่ยังไม่เป็นรูปธรรมที่เหมาะสมกับเด็กในระดับก่อนประถมศึกษา จึงได้เลือกสรรเอาคุณลักษณะที่เป็นรูปธรรมและนำไปปฏิบัติได้มาทำการศึกษาค้นคว้าตามนัยของ เอกสารและงานวิจัยที่ได้อ้างมาแล้ว

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. คุณลักษณะด้านเพศ อายุ วุฒิ การฝึกอบรม ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ประสบการณ์ในการสอน และอัตราส่วนครูต่อนักเรียนของครูที่แตกต่างกัน จะทำให้ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็กในจังหวัดชายแดนภาคใต้แตกต่างกัน

2. นักเรียนชั้นเด็กเล็กในจังหวัดชายแดนภาคใต้แต่ละจังหวัด มีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นครูและนักเรียนจากห้องเรียนชั้นเด็กเล็กในโรงเรียนประถมศึกษา ตั้งกักสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ปีการศึกษา 2528 ซึ่งดำเนินการตามโครงการส่งเสริมการศึกษาในท้องถิ่นที่ ๖ ภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 5 จังหวัด รายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นรายจังหวัด

จำนวน จังหวัด	อำเภอ	โรงเรียน	ห้องเรียน	นักเรียน
นราธิวาส	12	283	374	10,118
ปัตตานี	11	274	340	7,350
ยะลา	6	158	213	4,838
สงขลา	44	49	56	1,238
สตูล	1	17	19	451
รวม	34	781	1,002	23,995

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นครูและนักเรียนจากห้องเรียนชั้นเด็กเล็ก ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ปีการศึกษา 2528 ซึ่งดำเนินการตามโครงการส่งเสริมการศึกษาในท้องถิ่นที่ใช้ภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 5 จังหวัด สุ่มมาตามสัดส่วนจากทุกจังหวัดแบบเลือกตัวอย่างหลายชั้น (Multistage Random Sampling) ได้ห้องเรียนชั้นเด็กเล็กเป็นกลุ่มตัวอย่าง 24 ห้องเรียน แล้วสอบถามครูประจำชั้นและทดสอบนักเรียนทุกคนในห้องเรียนกลุ่มตัวอย่าง รายละเอียด ดังตาราง 2

ตาราง 2 รายชื่ออำเภอ โรงเรียน จำนวนห้องเรียน และจำนวนนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นรายจังหวัด

จังหวัด	อำเภอ	โรงเรียน	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียน
นราธิวาส	บาเจาะ	บ้านกะลุว่	1	21
		บ้านมะยุง	1	30
	ยี่งอ	บ้านกุเล็ง	1	15
		บ้านนุเกะบากง	1	30
		บ้านแกแม	1	28
	ระแงะ	บ้านยานิง	1	35
		บ้านนุเกะตาโมง		
		(มิตรภาพที่ 128)	1	35
		บ้านคอลลอภาเว	1	22
	ศรีสาคร			

ตาราง 2 (ต่อ)

จังหวัด	อำเภอ	โรงเรียน	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียน
ปัตตานี	ยะรัง	บ้านยะรัง	1	29
		ชุมชนบ้านบือแนบ่แน	1	30
		ไทยรัฐวิทยา 52	1	10
	หนองจิก	บ้านยาบี	1	26
		บ้านเกาะเปาะ	1	24
		บ้านเจาะกือแย	1	20
	สายบุรี	บ้านวังไทร	1	17
		บ้านปลักแตน	1	23
		ยะลา	บ้านปากแตร	1
	อาสินศึกษา		1	22
รามัน	บ้านยะตะ	บ้านยะตะ	1	22
		บ้านกอตอคือระ	1	21
		บ้านบือคอง	1	31
	สะบ้ายอย	บ้านบอทอง	1	10
		บ้านมูนี้	1	18
สตูล	เมือง	บ้านจะบิลัง	1	29
รวม			24	586

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของครูผู้สอนชั้นเด็กเล็ก ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นตามตัวแปรที่จะศึกษา

2. แบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบเชิงรูปภาพ วัดความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นโดยยึดแนวทางของอนันต์ นาเจริญ พรธินา สันติพงษ์ และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ แบ่งเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1	การจำแนกความแตกต่างของภาพและอักษร	จำนวน	11 ข้อ
ตอนที่ 2	การจำแนกความแตกต่างของเสียง	จำนวน	10 ข้อ
ตอนที่ 3	การรู้ความหมายของคำและประโยค	จำนวน	10 ข้อ
ตอนที่ 4	การหาความสัมพันธ์	จำนวน	10 ข้อ
ตอนที่ 5	การจำและการเข้าใจเรื่อง	จำนวน	9 ข้อ

วิธีสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดความพร้อมทางการเรียนของนักเรียน

2. ศึกษาแผนการสอนชั้นเด็กเล็กของสำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2 และแผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็ก ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

3. สร้างแบบทดสอบตอนละ 10 - 14 ข้อ และสร้างคู่มือในการดำเนินการสอบ

4. ให้ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการสอนชั้นเด็กเล็กที่นักเรียนพูดภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย จำนวน 3 คน ตรวจสอบแบบทดสอบและคู่มือดำเนินการสอบ เพื่อหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) แล้วปรับปรุงในส่วนที่บกพร่อง

5. ปรับปรุงแบบทดสอบและคู่มือดำเนินการสอบ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้น
เด็กเล็ก สังกัดเทศบาลเมืองยะลา ซึ่งมีสภาพเช่นเดียวกับนักเรียนในกลุ่มประชากร ที่
โรงเรียนเทศบาล 5 (บ้านตลาดเก่า) จำนวน 2 ห้องเรียน นักเรียน 76 คน

6. วิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ โดยวิธี 33 เปอร์เซนต์ ของกลุ่มสูงและกลุ่ม
ต่ำ เพื่อคัดเลือกแบบทดสอบที่มีความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก
.20 - 1.00 ซึ่งปรากฏว่า

ตอนที่ 1	แบบทดสอบจำนวน	14 ข้อ	มีคุณภาพตามที่ต้องการ	11 ข้อ
ตอนที่ 2	แบบทดสอบจำนวน	10 ข้อ	มีคุณภาพตามที่ต้องการ	10 ข้อ
ตอนที่ 3	แบบทดสอบจำนวน	14 ข้อ	มีคุณภาพตามที่ต้องการ	10 ข้อ
ตอนที่ 4	แบบทดสอบจำนวน	10 ข้อ	มีคุณภาพตามที่ต้องการ	10 ข้อ
ตอนที่ 5	แบบทดสอบจำนวน	10 ข้อ	มีคุณภาพตามที่ต้องการ	9 ข้อ

7. นำแบบทดสอบทั้ง 5 ตอน ที่มีความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกตามที่ต้องการ
ไปทำการทดสอบนักเรียนชั้นเด็กเล็กที่โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านสะเตง) จำนวน 63 คน
และโรงเรียนเทศบาล 2 (บ้านมลายูบางกอก) จำนวน 23 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของ
แบบทดสอบแต่ละตอน ซึ่งปรากฏว่า

ตอนที่ 1	มีความเชื่อมั่น	0.851
ตอนที่ 2	มีความเชื่อมั่น	0.878
ตอนที่ 3	มีความเชื่อมั่น	0.780
ตอนที่ 4	มีความเชื่อมั่น	0.834
ตอนที่ 5	มีความเชื่อมั่น	0.625

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ นอกจากผู้วิจัยดำเนินการด้วย
ตนเองแล้ว ยังได้ติดต่อกับบุคคลหลายฝ่าย เพื่อขอความร่วมมือและขอความอนุเคราะห์ในการ
ดำเนินการ ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ติดต่อผู้อำนวยการกองการศึกษา เทศบาลเมืองยะลา ขออนุญาตทำการทดลองใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยในโรงเรียนที่เปิดทำการสอนชั้นเด็กเล็กที่พูดภาษามลายูในชีวิตประจำวัน จำนวน 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านสะเตง) โรงเรียนเทศบาล 2 (บ้านมลายูบางกอก) และโรงเรียนเทศบาล 5 (บ้านตลาดเก่า)
2. ติดต่อผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส สงขลา และสตูล ขออนุญาตไปทำการทดสอบนักเรียนและสอบถามครูผู้สอนในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้วแจ้งให้สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและโรงเรียนทราบกำหนดการล่วงหน้า
3. จัดหาผู้ช่วยวิจัย จำนวน 5 คน ซึ่งเป็นนักวิชาการศึกษาและศึกษานิเทศก์ ประจำสำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2 จำนวน 4 คน และศึกษานิเทศก์ประจำสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา จำนวน 1 คน แล้วประชุมชี้แจงเกี่ยวกับวิธีดำเนินการทดสอบและรวบรวมข้อมูล
4. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยดำเนินการทดสอบนักเรียนและเก็บข้อมูลจากครูผู้สอน โดยแบ่งสายปฏิบัติการออกเป็น 2 สาย ๆ ละ 3 คน สายที่ 1 ปฏิบัติการในจังหวัดปัตตานี สงขลา และสตูล สายที่ 2 ปฏิบัติการในจังหวัดยะลา และนราธิวาส
5. ตรวจให้คะแนนผลการสอบเป็นรายบุคคลและรายตอน แล้วนำคะแนนที่ได้กรอกในแบบบันทึกคะแนน จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา แล้วนำเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อวิเคราะห์ผล แล้วนำมาแปลผลและดำเนินการ เขียนรายงาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการดังต่อไปนี้

1. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 59 - 64)

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ระหว่าง
กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้ t - test แบบ dependent (ลวน สายยศ และอังณา
สายยศ 2528 : 85 - 86)

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ระหว่าง
กลุ่มตัวอย่าง ตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมี 1 ตัวประกอบ
(One - way analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หลังการวิเคราะห์ความแปรปรวนแล้ว จะทดสอบความแตกต่างระหว่าง
ค่าเฉลี่ยทีละคู่ โดยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยวิธีการของ
เชฟเฟ (ลวน สายยศ และอังณา สายยศ 2528 : 95, 119)

4. เปรียบเทียบคะแนนความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย จัดทำเป็นแผนภูมิ เป็น
รายจังหวัด ใช้คะแนนมาตรฐานในรูปของคะแนน T ปกติ (ลัดดาวัลย์ หวังพานิช 2528
: 53)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกและความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทนจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S	แทนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทนค่าความแปรปรวน
t	แทนค่าการแจกแจงของ t
F	แทนค่าการแจกแจงของ F
MS_b	แทนค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
MS_w	แทนค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม
SS_b	แทนค่าผลบวกของความเบี่ยงเบนยกกำลังสองระหว่างกลุ่ม
SS_w	แทนค่าผลบวกของความเบี่ยงเบนยกกำลังสองภายในกลุ่ม
df	แทนชั้นของความอิสระ
$*$	แทนระดับความเชื่อมั่นที่ .05
$**$	แทนระดับความเชื่อมั่นที่ .01

ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้จัดทำตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก จำแนกตามลักษณะของครูผู้สอน โดยใช้ $t - test$ และ $F - test$

2. เปรียบเทียบคะแนนความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก เป็นรายจังหวัด โดยใช้คะแนน T ปกติ (Normalized T - Score) และ F-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก จำแนกตามลักษณะของครูผู้สอน มีทั้งหมด 7 คาบ คือ

1.1 ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก จำแนกตามเพศของครูผู้สอน ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก จำแนกตามเพศของครูผู้สอน

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	s^2	t
ชาย	165	36.0364	21.7059	1.1093
หญิง	421	35.4513	61.7334	

จากตาราง 3 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ตามกลุ่มของครูผู้สอนเพศชายและเพศหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงว่านักเรียนที่ได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนจากครูที่มีเพศต่างกัน จะมีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยไม่แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ในตาราง 3 นี้ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

1.2 ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก จำแนกตามวุฒิของครูผู้สอน ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4 ค่าสถิติพื้นฐานของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก จำแนกตามวุฒิของครูผู้สอน

กลุ่มตัวอย่าง	N	ค่าสถิติพื้นฐาน	
		$\bar{X}$	S
อนุปริญาทางคานอนุบาล	46	37.0000	7.2572
ปริญาตรีทางการศึกษาคานอื่น	87	36.2644	6.4167
ต่ำกว่าอนุปริญา	223	35.6771	8.0266
ปริญาตรีทางคานอนุบาล	48	35.6250	6.0128
ปริญาทางการศึกษาคานอื่น	182	34.9121	6.2757

จากตาราง 4 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความพร้อมในทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก เรียงตามลำดับตามวุฒิของครูผู้สอนจากมากไปหาน้อยตามลำดับ คือ อันดับ 1 อนุปริญาทางคานอนุบาล อันดับ 2 ปริญาตรีทางการศึกษาคานอื่น อันดับ 3 ต่ำกว่าอนุปริญา อันดับ 4 ปริญาตรีทางคานอนุบาล และอันดับ 5 อนุปริญาทางการศึกษาคานอื่น เพื่อให้ทราบว่าคุณค่าเฉลี่ยเหล่านี้แตกต่างกันจริงหรือไม่ จึงใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมี 1 ตัวประกอบตรวจสอบ ผลปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นเด็กเล็ก ระหว่างเด็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมจากครุฑมีวุฒิต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	215.6964	53.9241	1.0788
ภายในกลุ่ม	581	29041.4567	49.9853	
รวม	585	29257.1551		

จากตาราง 5 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นเด็กเล็กตามกลุ่มของครูผู้สอนที่มีวุฒิปริญญาตรีทางคานอนุบาล วุฒิปริญญาตรีทางการ
ศึกษาคานอื่น วุฒิปริญญาทางคานอนุบาล วุฒิปริญญาทางการศึกษาคานอื่น และวุฒิต่ำกว่า
อนุปริญญา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการเตรียม
ความพร้อมทางการเรียนจากครุฑมีวุฒิต่างกัน จะมีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยไม่แตกต่างกัน
ผลการวิเคราะห์ในตาราง 5 นี้ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

1.3 ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก จำแนกตามระยะเวลาในการฝึกอบรมของครูผู้สอน ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 6 ค่าสถิติพื้นฐานของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก จำแนกตามระยะเวลาในการฝึกอบรมของครูผู้สอน

กลุ่มตัวอย่าง	N	ค่าสถิติพื้นฐาน	
		$\bar{X}$	S
ผ่านการฝึกอบรม 7 วัน ขึ้นไป	167	36.8563	5.3236
ผ่านการฝึกอบรมน้อยกว่า 7 วัน	144	35.4306	5.9504
ไม่ผ่านการอบรม	275	34.9818	8.3528

จากตาราง 6 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก เรียงตามลำดับระยะเวลาในการฝึกอบรมของครูผู้สอนจากมากไปหาน้อย คือ อันดับ 1 ผ่านการฝึกอบรม 7 วันขึ้นไป อันดับ 2 ผ่านการฝึกอบรมน้อยกว่า 7 วัน อันดับ 3 ไม่ผ่านการฝึกอบรม เพื่อให้ทราบว่าคุณค่าเฉลี่ยเหล่านี้แตกต่างกันจริงหรือไม่ จึงใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมี 1 ตัวประกอบตรวจสอบ ผลปรากฏดังตาราง 7

ตาราง 7 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียน
ชั้นเด็กเล็ก ระหว่างเด็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมจากครูที่มีระยะเวลาในการฝึกอบรม
แตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	372.3752	186.1876	3.7579*
ภายในกลุ่ม	583	28884.7350	49.5450	
รวม	585	29257.1102		

$$F_{.05} (2, 583) = 3.00$$

จากตาราง 7 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นเด็กเล็กที่ครูผู้สอนผ่านการฝึกอบรม 7 วันขึ้นไป ผ่านการฝึกอบรมน้อยกว่า 7 วัน
และไม่ผ่านการฝึกอบรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบ
ความแตกต่างของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ระหว่างระยะเวลาในการฝึกอบรมของ
ครูผู้สอนเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบของ เชฟเฟ (Scheffe') ปรากฏผลการทดสอบ
ดังตาราง 8

ตาราง 8 ทดสอบความพรอมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ระหว่างเด็ก ที่ได้รับการเตรียมความพรอมจากครูผู้สอนมีระยะเวลาในการฝึกอบรมแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	ผ่านการฝึกอบรม			
		7 วันขึ้นไป	น้อยกว่า 7 วัน	ไม่ผ่านการฝึกอบรม
	$\bar{x}$	36.8563	35.4306	34.9818
ผ่านการฝึกอบรม 7 วันขึ้นไป	36.8563	-	1.4257 *	1.8745 *
ผ่านการฝึกอบรม น้อยกว่า 7 วัน	35.4306		-	0.4488
ไม่ผ่านการฝึกอบรม	34.9818			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 แสดงว่านักเรียนที่ครูผู้สอนผ่านการฝึกอบรม 7 วันขึ้นไป มีความพรอมทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างจากนักเรียนที่ครูผู้สอนผ่านการฝึกอบรมน้อยกว่า 7 วัน และ ไม่ผ่านการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่ครูผู้สอนผ่านการฝึกอบรมน้อยกว่า 7 วัน และ ไม่ผ่านการฝึกอบรม ผลการวิเคราะห์นี้แสดงว่านักเรียนที่ครูผู้สอนผ่านการฝึกอบรม 7 วันขึ้นไป มีความพรอมทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ครูผู้สอนผ่านการฝึกอบรมน้อยกว่า 7 วัน และ ไม่ผ่านการฝึกอบรม สำหรับนักเรียนที่ครูผู้สอนผ่านการฝึกอบรมน้อยกว่า 7 วัน และ ไม่ผ่านการฝึกอบรมมีความพรอมทางการเรียนภาษาไทยไม่แตกต่างกัน

1.4 ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก จำแนกตามภาษาที่ครูใช้พูดในชีวิตประจำวัน ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 10

ตาราง 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก จำแนกตามภาษาที่ครูใช้พูดในชีวิตประจำวัน

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
ภาษาไทย	192	36.1354	40.3375	1.3617
ภาษาชนลาหู่ทองถิ่น	394	35.3274	56.0116	

จากตาราง 9 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็กที่ครูผู้สอนพูดภาษาไทยและภาษาชนลาหู่ทองถิ่นในชีวิตประจำวัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนจากครูที่ใช้ภาษาพูดในชีวิตประจำวันแตกต่างกันมีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยไม่แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ในตาราง 9 นี้ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

1.5 ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก จำแนกตามอายุของครูผู้สอน ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 10 ค่าสถิติพื้นฐานของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก จำแนกตามอายุของครูผู้สอน

กลุ่มตัวอย่าง	N	ค่าสถิติพื้นฐาน	
		$\bar{X}$	S
อายุต่ำกว่า 25 ปี	31	39.2258	3.9472
อายุ 35 ปีขึ้นไป	177	35.8362	8.8273
อายุ 25 - 29 ปี	231	35.3680	6.2099
อายุ 30 - 34 ปี	147	35.0204	6.2630

จากตาราง 10 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยตามกลุ่มอายุของครูผู้สอน คือ อันดับ 1 อายุต่ำกว่า 25 ปี อันดับ 2 อายุ 35 ปีขึ้นไป อันดับ 3 อายุ 25 - 29 ปี และอันดับ 4 อายุ 30 - 34 ปี เพื่อให้ทราบว่าคุณค่าเฉลี่ยดังกล่าวนี้แตกต่างกันจริงหรือไม่ จึงใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมี 1 ตัวประกอบทดสอบ ผลปรากฏดังตาราง 11

ตาราง 11 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพรอมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นเด็กเล็ก ระหว่างเด็กที่ได้รับการเตรียมความพรอมทางการเรียนจากครูที่มีอายุแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	387.7488	159.5816	3.2273 *
ภายในกลุ่ม	582	28778.3857	49.4474	
รวม	585	29257.1305		

$$F_{.05} (3,585) = 2.61$$

จากตาราง 11 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความพรอมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็กที่ได้รับการเตรียมความพรอมจากครูที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี อายุ 25 - 29 ปี และอายุ 30 - 34 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างของความพรอมทางการเรียนภาษาไทยระหว่างกลุ่มอายุของครูผู้สอนเป็นรายคู่โดยวิธีการทดสอบของ เชฟเฟ่ (Scheffe') ปรากฏผลการทดสอบดังตาราง 12

ตาราง 12 ทดสอบความพรอมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ระหว่างนักเรียนที่ครูผู้สอนมีอายุแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 25 ปี	35 ปีขึ้นไป	25 - 29 ปี	30 - 34 ปี
		39.2258	35.8362	35.3680	35.0204
ต่ำกว่า 25 ปี	39.2258	-	3.3896 *	3.8578 *	4.2054 *
35 ปีขึ้นไป	35.8362		-	0.4682	0.8158
25 - 29 ปี	35.3680			-	0.3476
30 - 34 ปี	35.0204				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 แสดงว่า นักเรียนที่ครูผู้สอนมีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีความพรอมทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างจากนักเรียนที่ครูผู้สอนมีอายุ 30 - 34 ปี อายุ 25 - 29 ปี และอายุ 35 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบระหว่างครูผู้สอนที่มีอายุ 25 - 29 ปี กับอายุ 30 - 34 ปี และอายุ 35 ปีขึ้นไป และไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบระหว่างครูผู้สอนที่มีอายุ 30 - 34 ปี กับ 25 - 29 ปี ผลการวิเคราะห์นี้แสดงว่านักเรียนที่ครูผู้สอนมีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีความพรอมทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ครูผู้สอนมีอายุ 25 - 29 ปี อายุ 30 - 34 ปี และอายุ 35 ปีขึ้นไป และนักเรียนที่ครูผู้สอนมีอายุ 25 - 29 ปี อายุ 30 - 34 ปี และอายุ 35 ปีขึ้นไป มีความพรอมทางการเรียนภาษาไทยไม่แตกต่างกัน

1.6 ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก จำแนกตาม
ประสบการณ์ในการสอนของครูผู้สอน ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 13 ค่าสถิติพื้นฐานของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก
จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนชั้นเด็กเล็กของครูผู้สอน

กลุ่มตัวอย่าง	N	ค่าสถิติพื้นฐาน	
		$\bar{X}$	S
1 - 2 ปี	156	36.6667	5.2858
3 - 4 ปี	183	36.2568	6.8368
5 ปีขึ้นไป	247	34.4777	8.0959

จากตาราง 13 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย
เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยตามประสบการณ์ในการสอนชั้นเด็กเล็กของครูผู้สอน คือ
อันดับ 1 ประสบการณ์ 1 - 2 ปี อันดับ 2 ประสบการณ์ 3 - 4 ปี และอันดับ 3 ประสบการณ์
5 ปีขึ้นไป เพื่อให้ทราบว่าคุณค่าเฉลี่ยเหล่านี้แตกต่างกันจริงหรือไม่ จึงใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน
แบบ 1 ตัวประกอบทดสอบ ผลปรากฏดังตาราง 14

ตาราง 14 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพรอมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียน
ชั้นเด็กเล็ก ระหว่างเด็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนจากครูที่มีประสบการณ์
ในการสอนแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	567.4390	283.7195	5.7114**
ภายในกลุ่ม	583	28961.1080	49.6760	
รวม	585	29528.5470		

$$F_{.01 (2,583)} = 4.63$$

จากตาราง 14 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยของความพรอมทางการเรียนภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นเด็กเล็กที่ครูผู้สอนมีประสบการณ์ในการสอนชั้นนี้ 1 - 2 ปี 3 - 4 ปี และ 5 ปีขึ้นไป
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อทดสอบความแตกต่างของความพรอม
ทางการเรียนภาษาไทย ระหว่างประสบการณ์ในการสอนของครูผู้สอนเป็นรายคู่ โดยวิธีการ
ทดสอบของ เชฟเฟ (Scheffe') ปรากฏผลการทดสอบดังตาราง 15

ตาราง 15 เปรียบเทียบความพรอมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็กระหว่าง
นักเรียนที่มีครูผู้สอนมีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง		1 - 2 ปี	3 - 4 ปี	5 ปีขึ้นไป
	$\bar{x}$	36.6667	36.2568	34.4777
1 - 2 ปี	36.6667	-	0.4099	2.1890 **
3 - 4 ปี	36.2568		-	1.7791 **
5 ปีขึ้นไป	34.4777			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 แสดงว่านักเรียนที่มีครูผู้สอนมีประสบการณ์ในการสอน 1 - 2 ปี และ 3 - 4 ปี มีความพรอมทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างจากนักเรียนที่ครูผู้สอนมีประสบการณ์ 5 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบระหว่างครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอน 1 - 2 ปี กับ 3 - 4 ปี ผลการวิเคราะห์หนึ่งแสดงว่านักเรียนที่ครูผู้สอนมีประสบการณ์ในการสอน 1 - 2 ปี และ 3 - 4 ปี มีความพรอมทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่มีครูผู้สอนมีประสบการณ์ในการสอน 5 ปีขึ้นไป และนักเรียนที่มีครูผู้สอนมีประสบการณ์ในการสอน 1 - 2 ปี และ 3 - 4 ปี มีความพรอมทางการเรียนภาษาไทยไม่แตกต่างกัน

1.7 ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก จำนวนตามอัตราส่วนครูต่อนักเรียนในชั้นเรียน ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 16 ค่าสถิติพื้นฐานของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก จำแนกตามอัตราส่วนครูต่อนักเรียนในชั้นเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	N	ค่าสถิติพื้นฐาน	
		$\bar{x}$	s
1 : 19 คน ลงมา	75	33.7837	6.7245
1 : 20 - 30 คน	266	36.7669	7.1087
1 : 31 คน ขึ้นไป	245	33.7837	6.7245

จากตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยตามอัตราส่วนครูต่อนักเรียนในห้องเรียน คือ อันดับ 1 อัตราส่วนครูต่อนักเรียน 1 : 19 คน ลงมา อันดับ 2 อัตราส่วนครูต่อนักเรียน 1 : 20 - 30 คน และอันดับ 3 อัตราส่วนครูต่อนักเรียน 1 : 31 คนขึ้นไป เพื่อให้ทราบว่า ค่าเฉลี่ยเหล่านี้แตกต่างกันจริงหรือไม่ จึงใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 1 ตัวประกอบทดสอบ ผลปรากฏดังตาราง 17

ตาราง 17 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ที่ได้รับการเตรียมความพร้อมจากห้องเรียนที่มีอัตราส่วนครูต่อนักเรียนแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1478.0618	739.0309	15.5181 **
ภายในกลุ่ม	583	27764.6748	47.6238	
รวม	585	29242.7366		

$$F_{.01 (2,583)} = 4.63$$

จากตาราง 17 แสดงว่านักเรียนชั้นเด็กเล็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมจากห้องเรียนที่มีอัตราส่วนครูต่อนักเรียนในชั้นเรียนแตกต่างกัน จะมีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อทดสอบความแตกต่างของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยระหว่างอัตราส่วนครูต่อนักเรียนในชั้นเรียนเป็นรายคู่ โดยวิธีการทดสอบของ เชฟเฟ (Scheffé) ปรากฏผลดังตาราง 18

ตาราง 18 ทดสอบความพรอมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็กที่เรียนใน
ห้องเรียนที่มีอัตราส่วนครูต่อนักเรียนในชั้นเรียนแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	1 : 19 คน 		
---------------	---------------	--	--

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

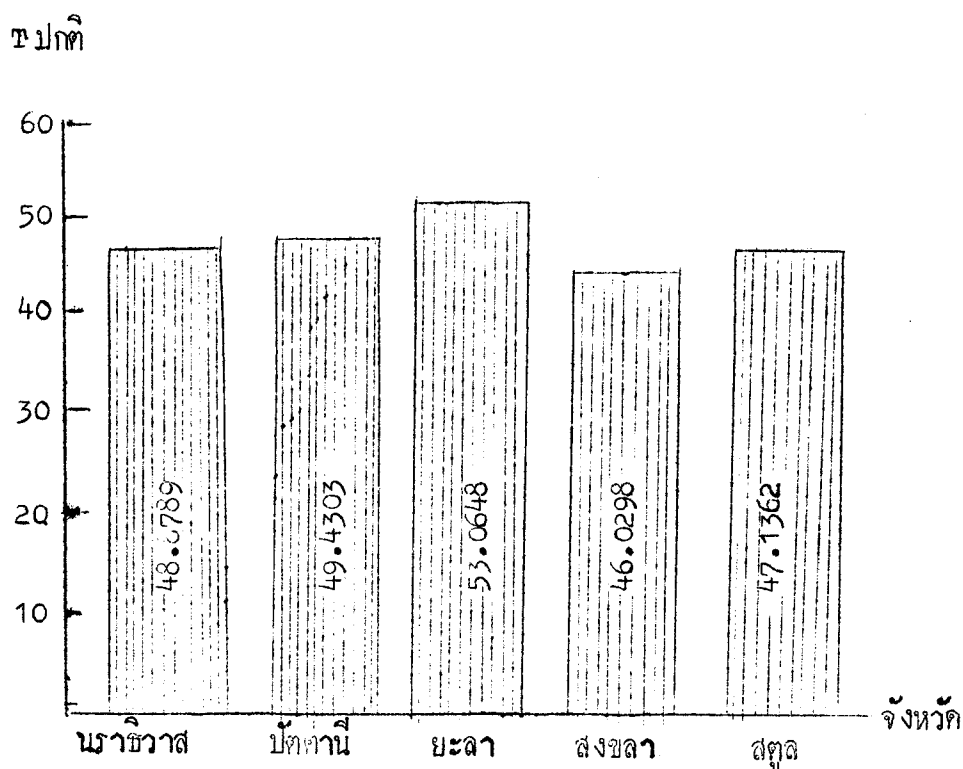
จากตาราง 18 แสดงว่านักเรียนในชั้นเรียนที่มีอัตราส่วนครูต่อนักเรียน 1 : 19 คน
ลงมา และ 1 : 20 - 30 คน มีความพรอมทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างจากนักเรียนที่
เรียนในชั้นเรียนที่มีอัตราส่วนครูต่อนักเรียน 1 : 31 คนขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างอัตราส่วนครูต่อนักเรียน
ในชั้นเรียน 1 : 19 คนลงมา กับอัตราส่วนครูต่อนักเรียนในชั้นเรียน 1 : 20 - 30 คน
ผลการวิเคราะห์หนึ่งแสดงว่านักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนที่มีอัตราส่วนครูต่อนักเรียน 1 : 19 คน
ลงมา และ 1 : 20 - 30 คน มีความพรอมทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียน
ในชั้นเรียนที่มีอัตราส่วนครูต่อนักเรียน 1 : 31 คนขึ้นไป และนักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนที่มี
อัตราส่วนครูต่อนักเรียน 1 : 19 คนลงมา กับ 1 : 20 - 30 คน มีความพรอมทางการเรียน
ภาษาไทยไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนความพรอมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียน
ชั้นเด็กเล็กในจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกเป็นรายจังหวัด ผลปรากฏดังต่อไปนี้

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพรอมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก
จำแนกเป็นรายจังหวัด

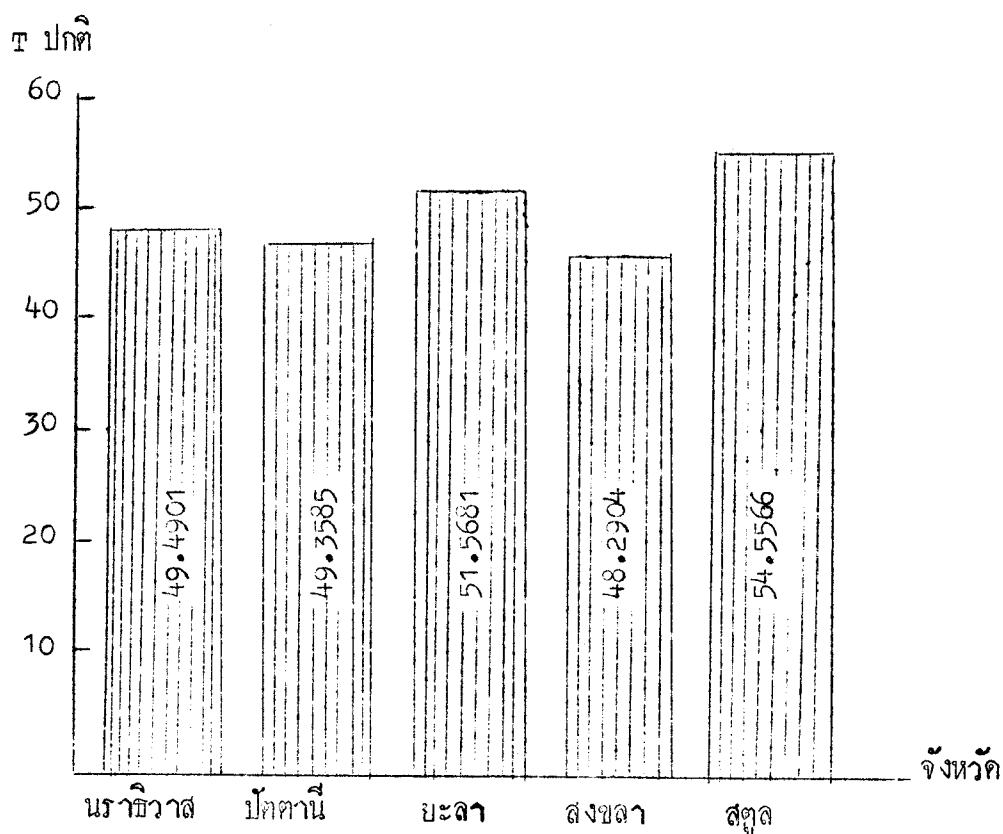
จังหวัด	N	$\bar{X}$					
		ตอนที่ 1	ตอนที่ 2	ตอนที่ 3	ตอนที่ 4	ตอนที่ 5	รวม 5 ตอน
นราธิวาส	216	7.2222	8.4398	7.3426	6.8991	4.6250	34.3056
ปัตตานี	179	7.1173	8.4189	7.7645	7.4022	4.9916	35.5307
ยะลา	134	8.3358	8.7686	8.1418	7.7686	4.1567	36.9551
สงขลา	28	6.4643	8.2500	6.4642	7.3571	4.5357	34.1071
สตูล	29	6.7586	9.2414	9.0345	9.2758	6.5517	41.2719
รวม	586	7.5205	8.5205	7.7935	7.3174	4.5563	35.6263

จากตาราง 19 เมื่อแปลงค่าเฉลี่ยของคะแนนความพรอมทางการเรียนภาษาไทย
แต่ละตอน เป็นคะแนนมาตรฐาน ในรูปของคะแนน T ปกติ (Normalized T - Score)
ปรากฏดังภาพประกอบต่อไปนี้

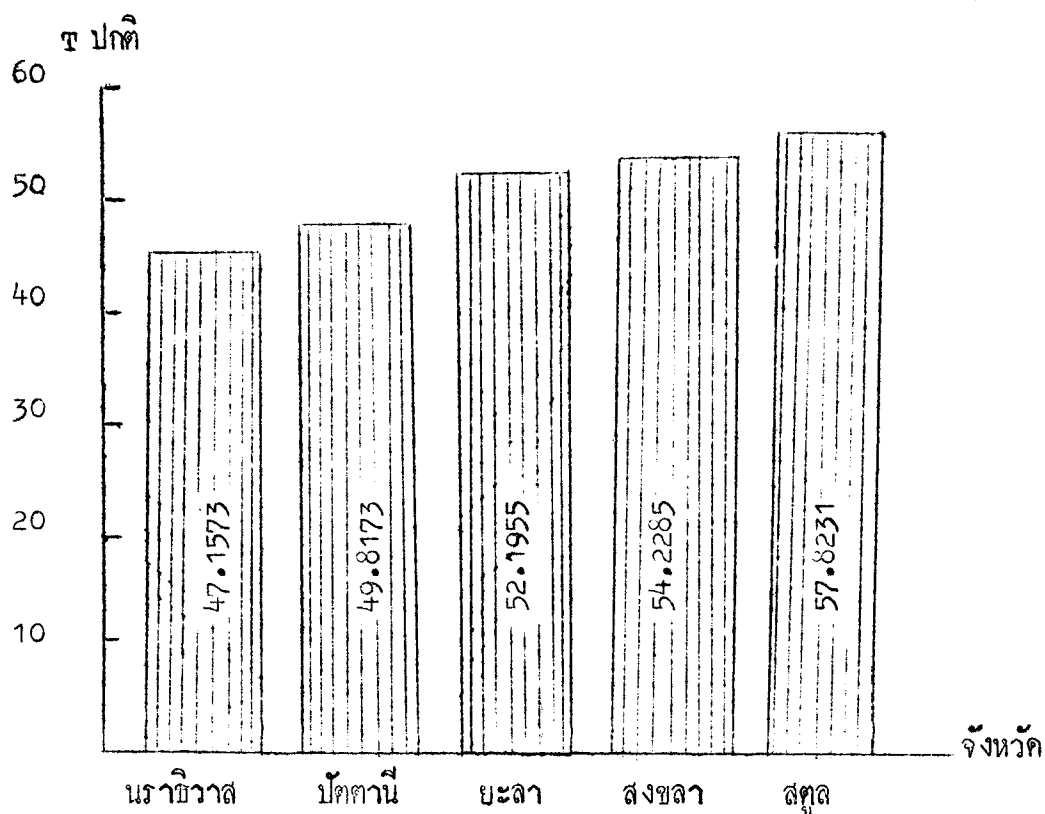
ภาพประกอบ 1 แผนภูมิแสดงคะแนนมาตรฐานของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก เกี่ยวกับการจำแนกความแตกต่างของภาพและอักษร จำแนกเป็นรายจังหวัด

จากภาพประกอบ 1 แสดงว่าคะแนนมาตรฐานความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก เกี่ยวกับการจำแนกความแตกต่างของภาพและอักษรของแต่ละจังหวัด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ อันดับ 1 จังหวัดยะลา อันดับ 2 จังหวัดปัตตานี อันดับ 3 จังหวัดนราธิวาส อันดับ 4 จังหวัดสตูล และอันดับ 5 จังหวัดสงขลา ในจำนวนนี้ จังหวัดยะลา มีคะแนนมาตรฐานสูงกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย ส่วนจังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส จังหวัดสตูล และจังหวัดสงขลา คะแนนมาตรฐานต่ำกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย

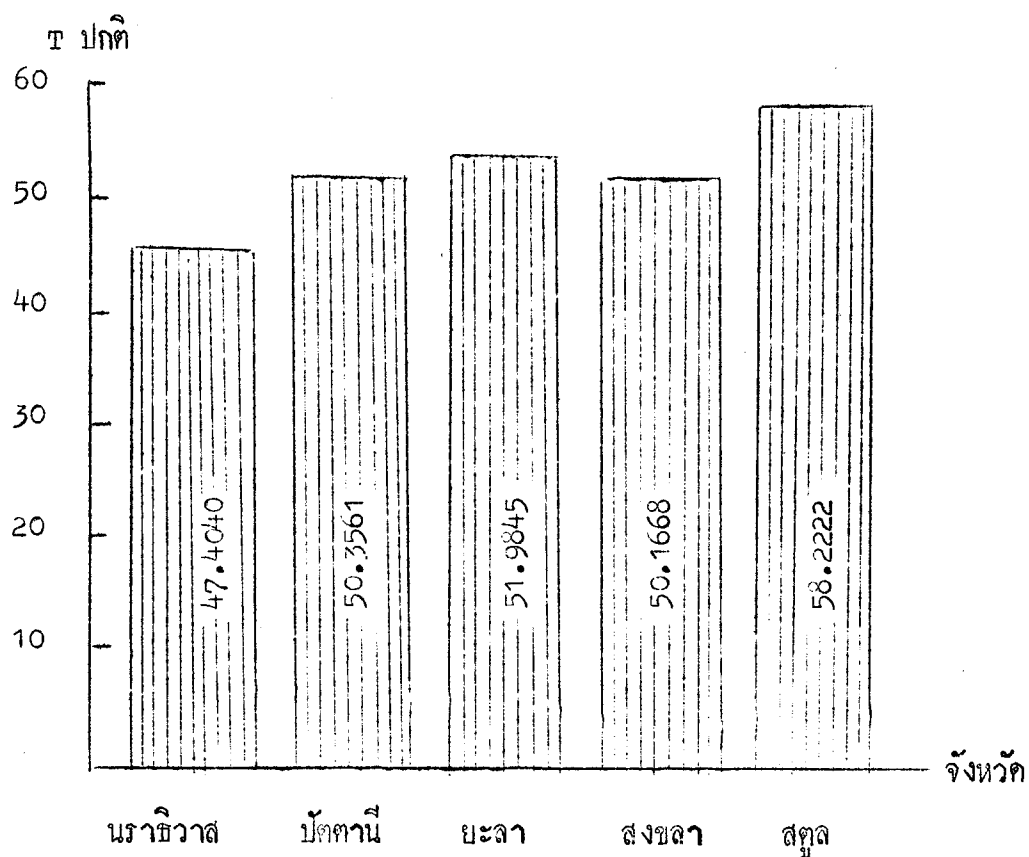
ภาพประกอบ 2 แผนภูมิแสดงคะแนนมาตรฐานของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็กเกี่ยวกับการจำแนกความแตกต่างของเสียง จำแนกเป็นรายจังหวัด

จากภาพประกอบ 2 แสดงว่าคะแนนมาตรฐานความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก เกี่ยวกับการจำแนกความแตกต่างของเสียง ของแต่ละจังหวัด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ อันดับ 1 จังหวัดสตูล อันดับ 2 จังหวัดยะลา อันดับ 3 จังหวัดนครราชสีมา อันดับ 3 จังหวัดปัตตานี และอันดับ 5 จังหวัดสงขลา ในจำนวนนี้ จังหวัดสตูล และจังหวัดยะลา มีคะแนนมาตรฐานสูงกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย ส่วนจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดปัตตานี และจังหวัดสงขลา มีคะแนนมาตรฐานต่ำกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย

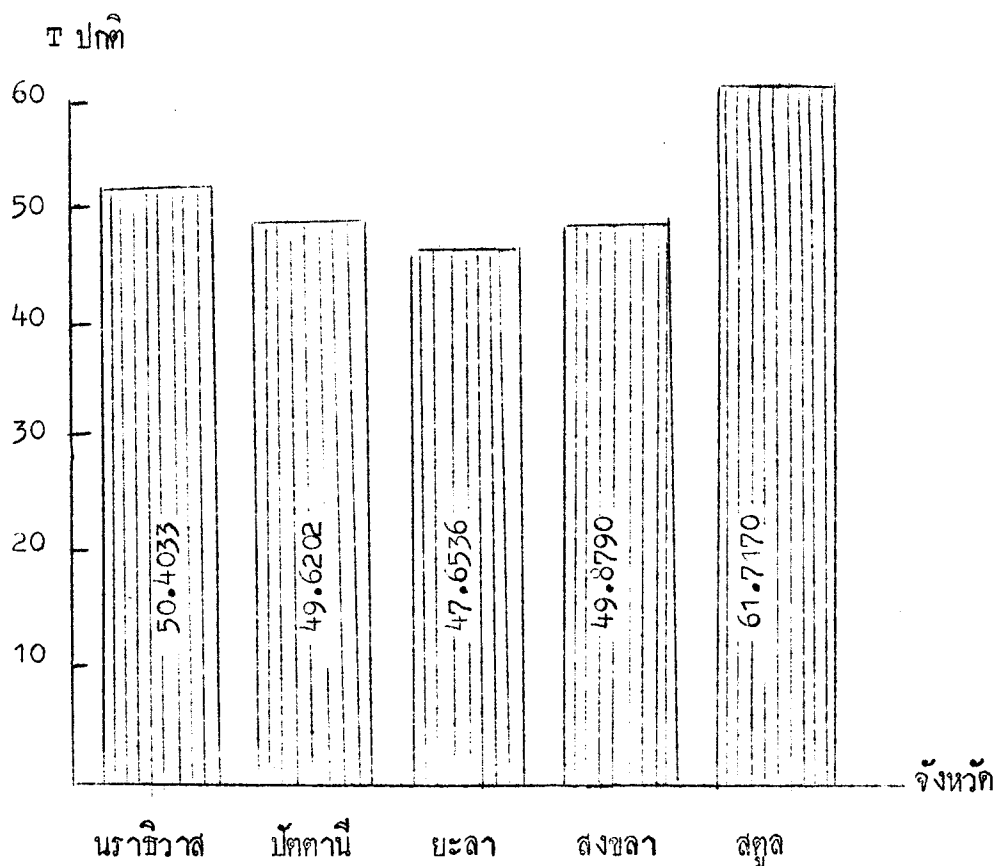
ภาพประกอบ 3 แผนภูมิแสดงคะแนนมาตรฐานของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็กเกี่ยวกับการรู้ความหมายของคำและประโยค จำแนกเป็นรายจังหวัด

จากภาพประกอบ 3 แสดงว่าคะแนนมาตรฐานความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก เกี่ยวกับการรู้ความหมายของคำและประโยค ของแต่ละจังหวัด เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ อันดับ 1 จังหวัดสตูล อันดับ 2 จังหวัดสงขลา อันดับ 3 จังหวัดยะลา อันดับ 4 จังหวัดปัตตานี และอันดับ 5 จังหวัดนราธิวาส ในจำนวนนี้ จังหวัดสตูล จังหวัดสงขลา และจังหวัดยะลา มีคะแนนมาตรฐานสูงกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย ส่วนจังหวัดปัตตานี และจังหวัดนราธิวาส มีคะแนนมาตรฐานต่ำกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย

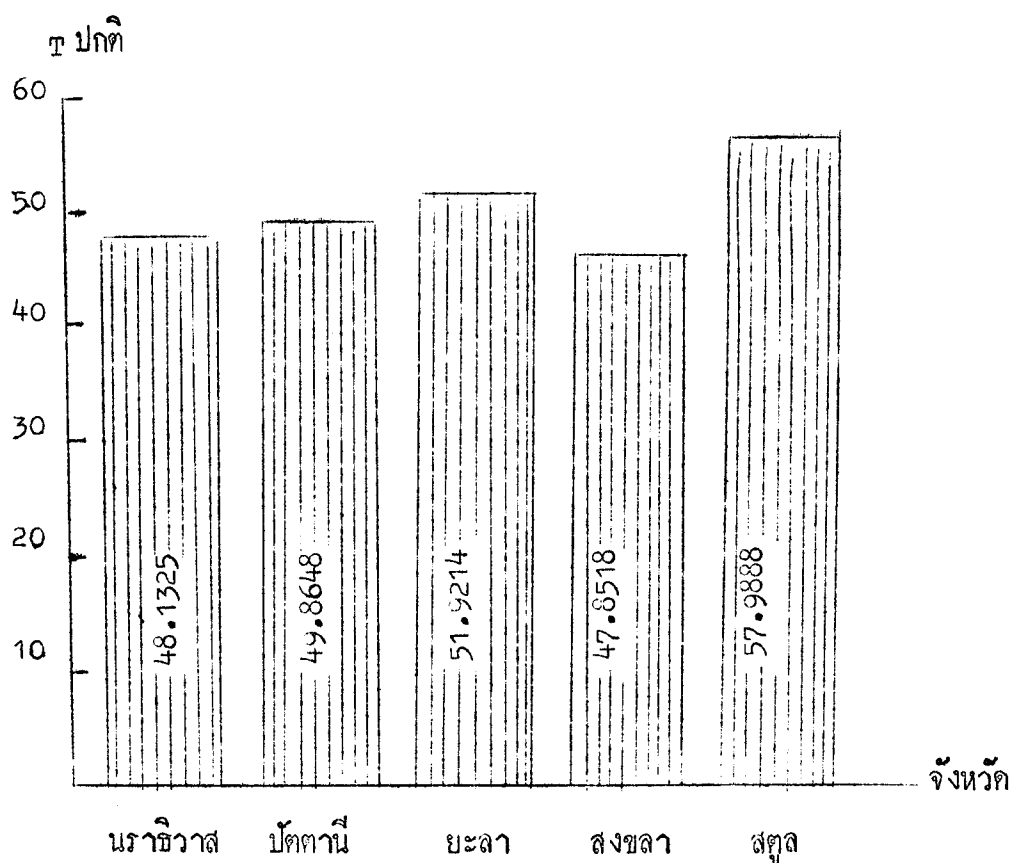
ภาพประกอบ 4 แผนภูมิแสดงคะแนนมาตรฐานของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก เกี่ยวกับการหาความสัมพันธ์ จำแนกเป็นรายจังหวัด

จากภาพประกอบ 4 แสดงว่าคะแนนมาตรฐานความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก เกี่ยวกับการหาความสัมพันธ์ของแต่ละจังหวัดเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ อันดับ 1 จังหวัดสตูล อันดับ 2 จังหวัดยะลา อันดับ 3 จังหวัดปัตตานี อันดับ 4 จังหวัดสงขลา และอันดับ 5 จังหวัดนราธิวาส ในจำนวนนี้ จังหวัดสตูล จังหวัดยะลา และจังหวัดปัตตานี มีคะแนนมาตรฐานสูงกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย ส่วนจังหวัดสงขลา และจังหวัดนราธิวาส มีคะแนนมาตรฐานต่ำกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย

ภาพประกอบ 5 แผนภูมิแสดงคะแนนเฉลี่ยมาตรฐานของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก เกี่ยวกับการจำและการเข้าใจเรื่องจำแนกเป็นรายจังหวัด

จากภาพประกอบ 5 แสดงว่าคะแนนมาตรฐานความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก เกี่ยวกับการจำและการเข้าใจเรื่องของแต่ละจังหวัดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ อันดับ 1 จังหวัดสตูล อันดับ 2 จังหวัดนครราชสีมา อันดับ 3 จังหวัดสงขลา อันดับ 4 จังหวัดปัตตานี และอันดับ 5 จังหวัดยะลา ในจำนวนนี้ จังหวัดสตูล และจังหวัดนครราชสีมา มีคะแนนมาตรฐานสูงกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย ส่วนจังหวัดสงขลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา มีคะแนนมาตรฐานต่ำกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย

ภาพประกอบ 6 แผนภูมิแสดงคะแนนมาตรฐานของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก เกี่ยวกับความพร้อมทั้ง 5 องค์ประกอบ จำแนกเป็นรายจังหวัด

จากภาพประกอบ 6 แสดงว่าคะแนนมาตรฐานของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก เมื่อรวมองค์ประกอบด้านการจำแนกความแตกต่างของภาพและอักษร การจำแนกความแตกต่างของเสียง การรู้ความหมายของคำและประโยค การหาความสัมพันธ์ และการจำ และการเข้าใจเรื่องแล้ว แต่ละจังหวัดมีคะแนนมาตรฐานเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ อันดับ 1 จังหวัดสตูล อันดับ 2 จังหวัดยะลา อันดับ 3 จังหวัดปัตตานี อันดับ 4 จังหวัดนราธิวาส และอันดับ 5 จังหวัดสงขลา ในจำนวนนี้ จังหวัดสตูลและจังหวัดยะลา มีคะแนนมาตรฐานสูงกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย ส่วนจังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส และจังหวัดสงขลา มีคะแนนมาตรฐานต่ำกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย

นอกจากนี้ เพื่อให้เห็นวาคาเฉลี่ยของคะแนนความพรอมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ทั้งที่เกี่ยวกับการจำแนกความแตกต่างของภาพและอักษร การจำแนกความแตกต่างของเสียง การรู้ความหมายของคำและประโยค การหาความสัมพันธ์และการจำและการเข้าใจเรื่อง แตกต่างกันจริงหรือไม่ จึงเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 1 ตัวประกอบทดสอบ ผลปรากฏดังตาราง 20

ตาราง 20 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพรอมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 5 จังหวัด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	1616.1919	404.0473	8.4929**
ภายในกลุ่ม	581	27640.8420	47.5746	
รวม	585	29257.0309		

$$F_{.01 (4,581)} = 3.34$$

จากตาราง 20 แสดงว่านักเรียนชั้นเด็กเล็กในจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส สตูล และสงขลา มีความพรอมทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อทดสอบความแตกต่างของความพรอมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนแต่ละจังหวัดเป็นรายคู่ โดยวิธีการทดสอบของ เชฟเฟ (Scheffe') ปรากฏผลการดังตาราง 21

ตาราง 21 ทดสอบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ในจังหวัด
ชายแดนภาคใต้ 5 จังหวัด

กลุ่มตัวอย่าง	สตูล ยะลา ปัตตานี นราธิวาส สงขลา					
	$\bar{X}$	41.2759	36.9851	35.5307	34.3056	34.1071
สตูล	41.2759		4.2908**	5.7452 **	6.9703**	7.1688 **
ยะลา	36.9851		-	1.4544	2.6795**	2.8780
ปัตตานี	35.5307			-	1.2251	1.4236
นราธิวาส	34.3056				-	0.1985
สงขลา	34.1071					-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 21 แสดงว่านักเรียนชั้นเด็กเล็กในจังหวัดสตูล มีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างจากนักเรียนชั้นเด็กเล็กในจังหวัดสงขลา นราธิวาส ปัตตานี และยะลา และนักเรียนชั้นเด็กเล็กในจังหวัดยะลา มีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างจากนักเรียนชั้นเด็กเล็กในจังหวัดนราธิวาส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างจังหวัดสงขลา กับจังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา จังหวัดนราธิวาส กับจังหวัดปัตตานี และจังหวัดปัตตานี กับจังหวัดยะลา ผลการวิเคราะห์นี้ แสดงว่า นักเรียนชั้นเด็กเล็กในจังหวัดสตูล มีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนชั้นเด็กเล็กในจังหวัดนราธิวาส ปัตตานี ยะลา และสงขลา และนักเรียนชั้นเด็กเล็กในจังหวัดยะลา มีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนชั้นเด็กเล็กในจังหวัดนราธิวาส ส่วนจังหวัดสงขลา กับจังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส และจังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี กับจังหวัดนราธิวาส และจังหวัดยะลา กับจังหวัดปัตตานี นักเรียนชั้นเด็กเล็กมีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยไม่แตกต่างกัน

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็กใน จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามคุณลักษณะของครูผู้สอนด้าน เพศ อายุ วุฒิ การฝึกอบรม ภาษาที่ใช้ พูดในชีวิตประจำวัน ประสบการณ์ในการสอน และอัตราส่วนครูต่อนักเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ใน จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นรายจังหวัด

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นครูและนักเรียนจากห้องเรียนชั้นเด็กเล็ก ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ปีการศึกษา 2528 ซึ่งดำเนินการตามโครงการส่งเสริมการศึกษาในท้องถิ่นที่ใช้ภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 5 จังหวัด คือ จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัด สงขลา และจังหวัดสตูล สุ่มมาตามสัดส่วนจากทุกจังหวัดแบบเลือกตัวอย่างหลายชั้น (Multistage Random Sampling) ข้อมูลได้จากห้องเรียนชั้นเด็กเล็กเป็นกลุ่มตัวอย่าง 24 ห้องเรียน นักเรียน 586 คน แล้วสอบถามครูประจำชั้นและทดสอบนักเรียนทุกคนในห้องเรียน กลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของครูผู้สอนชั้นเด็กเล็ก ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นตามตัวแปรที่จะศึกษา

2. แบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบเชิงรูปภาพวัดความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้น มี 50 ข้อ แบ่งเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การจำแนกความแตกต่างของภาพและอักษร จำนวน 11 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับนี้เท่ากับ 0.851

ตอนที่ 2 การจำแนกความแตกต่างของเสียง จำนวน 10 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับนี้เท่ากับ 0.878

ตอนที่ 3 การรู้ความหมายของคำและประโยค จำนวน 10 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับนี้เท่ากับ 0.780

ตอนที่ 4 การหาความสัมพันธ์ จำนวน 10 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับนี้เท่ากับ 0.834

ตอนที่ 5 การจำและการเข้าใจเรื่อง จำนวน 9 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับนี้เท่ากับ 0.625

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. เปรียบเทียบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ตามคุณลักษณะของครูผู้สอนค่านเพศ อายุ วุฒิ การฝึกอบรม ภาษาที่ใช้พูดในชีวิตประจำวัน ประสบการณ์ในการสอน และอัตราส่วนครูต่อนักเรียน โดยใช้สถิติเบื้องต้น t - test และ F - test

2. เปรียบเทียบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้สถิติเบื้องต้น F - test และ Normalized T - Score

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้น
เด็กเล็ก ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีดังนี้

1. นักเรียนชั้นเด็กเล็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนจากครูผู้สอนที่มีเพศ
แตกต่างกัน จะมีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยไม่แตกต่างกัน

2. นักเรียนชั้นเด็กเล็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนจากครูผู้สอนที่มีวุฒิ
แตกต่างกัน จะมีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนชั้นเด็กเล็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนจากครูผู้สอนที่มี
ระยะเวลาในการฝึกอบรม 7 วันขึ้นไป จะมีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกับ
นักเรียนชั้นเด็กเล็กที่ครูผู้สอนมีระยะเวลาในการฝึกอบรมน้อยกว่า 7 วัน และไม่ผ่านการอบรม
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนชั้นเด็กเล็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนจากครูผู้สอนที่ใช้
ภาษาพูดในชีวิตประจำวันแตกต่างกัน จะมีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยไม่แตกต่างกัน

5. นักเรียนชั้นเด็กเล็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนจากครูผู้สอนที่มี
อายุต่ำกว่า 25 ปี จะมีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการเตรียม
ความพร้อมทางการเรียนจากครูผู้สอนที่มีอายุ 25 - 29 ปี 30 - 34 ปี และ 35 ปีขึ้นไป
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นักเรียนชั้นเด็กเล็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนจากครูผู้สอนที่มี
ประสบการณ์ในการสอนชั้นนี้ 1 - 2 ปี และ 3 - 4 ปี จะมีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย
แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนจากครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ใน
การสอน 5 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. นักเรียนชั้นเด็กเล็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนจากชั้นเรียนที่มี
อัตราส่วนครูต่อนักเรียน 1 : 19 คนลงมา และ 1 : 20 - 30 คน จะมีความพร้อมทาง
การเรียนภาษาไทยแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนจากชั้นเรียน
ที่มีอัตราส่วนครูต่อนักเรียน 1 : 31 คนขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

๘. นักเรียนชั้นเล็กเล็กในจังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส จังหวัดสตูล และจังหวัดสงขลา มีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ โดยที่นักเรียนชั้นเล็กเล็กในจังหวัดสตูล มีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยสูงที่สุด รองลงมาได้แก่จังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส และจังหวัดสงขลา ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนมาตรฐานเฉลี่ยแล้ว จังหวัดสตูล และจังหวัดยะลา มีคะแนนมาตรฐานสูงกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย ส่วนจังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส และจังหวัดสงขลา มีคะแนนมาตรฐานต่ำกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย

เมื่อจำแนกความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยเป็นรายองค์ประกอบ แล้วนักเรียนแต่ละจังหวัดมีคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

๘.๑ การจำแนกความแตกต่างของภาพและอักษร จังหวัดยะลา มีคะแนนมาตรฐานสูงที่สุด รองลงมาได้แก่จังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส จังหวัดสตูล และจังหวัดสงขลา ตามลำดับ โดยที่จังหวัดยะลา มีคะแนนมาตรฐานสูงกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย และจังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส จังหวัดสตูล และจังหวัดสงขลา มีคะแนนมาตรฐานต่ำกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย

๘.๒ การจำแนกความแตกต่างของเสียง จังหวัดสตูล มีคะแนนมาตรฐานสูงที่สุด รองลงมาได้แก่จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี และจังหวัดสงขลา ตามลำดับ โดยที่จังหวัดสตูล และจังหวัดยะลา มีคะแนนมาตรฐานสูงกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย และจังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี และจังหวัดสงขลา มีคะแนนมาตรฐานต่ำกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย

๘.๓ การรู้ความหมายของคำและประโยค จังหวัดสตูล มีคะแนนมาตรฐานสูงที่สุด รองลงมาได้แก่จังหวัดสงขลา จังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี และจังหวัดนราธิวาส ตามลำดับ โดยที่จังหวัดสตูล จังหวัดสงขลา และจังหวัดยะลา มีคะแนนมาตรฐานสูงกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย และจังหวัดปัตตานี และจังหวัดนราธิวาส มีคะแนนมาตรฐานต่ำกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย

๘.๔ การหาความสัมพันธ์ จังหวัดสตูล มีคะแนนมาตรฐานสูงที่สุด รองลงมาได้แก่จังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดสงขลา และจังหวัดนราธิวาส ตามลำดับ โดยที่จังหวัดสตูล

จังหวัดยะลา และจังหวัดปัตตานี มีคะแนนมาตรฐานสูงกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย จังหวัดสงขลา และจังหวัดนราธิวาส มีคะแนนมาตรฐานต่ำกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย

8.5 การจำและการเข้าใจเรื่อง จังหวัดสตูลมีคะแนนมาตรฐานสูงที่สุด รองลงมา ได้แก่จังหวัดนราธิวาส จังหวัดสงขลา จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา ตามลำดับ โดยที่จังหวัดสตูลและจังหวัดนราธิวาส มีคะแนนมาตรฐานสูงกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย และจังหวัดสงขลา จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา มีคะแนนมาตรฐานต่ำกว่าคะแนนมาตรฐานเฉลี่ย

อภิปรายผล

จากการศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ความคุ้นเคยของครูผู้สอนต่างกัน และเปรียบเทียบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยเป็นรายจังหวัด ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ครั้งนี้ ผลการศึกษาพบประเด็นที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นเด็กเล็กนี้ได้รับการเตรียมความพร้อมจากครูผู้สอนที่มีเพศต่างกัน จะมีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยไม่แตกต่างกันนั้น ในด้านองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยแล้วสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิรุทธิ์ นิลโมจน์ ทว่าเพศ อายุ ประสบการณ์ในการสอน และการอบรมการสอนของครู มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่เป็นนัยสำคัญของสถิติ (วิรุทธิ์ นิลโมจน์ 2527 : 22) แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของไรอันส์ ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูในโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งพบว่าครูเพศหญิงจะมีพฤติกรรมทางการสอนสูงกว่าครูเพศชาย กล่าวคือครูเพศหญิงจะทำให้ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าครูเพศชาย (Ryans. 1970 : 369) จากสภาวะการณ์เช่นนี้ แสดงให้เห็นว่าไม่ว่าครูเพศหญิงหรือเพศชาย สามารถจะสอนหรือจัดกิจกรรมให้นักเรียนชั้นเด็กเล็กเกิดความพร้อมทางการเรียนได้พอ ๆ กัน ทั้งนี้อาจเกิดจากธรรมชาติของครูที่สอนชั้นนี้จะต้องเป็นผู้ที่รักเด็ก มีความสนใจเด็ก ใจกว้างอบอุ่น และมีความเมตตากรุณาต่อเด็กพอกันด้วย

2. นักเรียนชั้นเล็กเล็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมจากครูผู้สอนที่มีวุฒิต่างกัน จะมีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ของจอห์นสัน (Johnson) และพบว่านักเรียนชั้นเล็กเล็กซึ่งเรียนกับครูที่จบปริญญาตรีและไม่จบปริญญาตรี จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (Johnson 1974 : 2775 - 4) แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของสงศรี รัตนารักษ์ ที่ได้วิเคราะห์และคาดคะเนความต้องการของครูประถมศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย และพบว่าครูควรมีวุฒิสองระดับขึ้นไป จึงจะเป็นที่ต้องการของครูประถมศึกษาในภูมิภาคนี้ (สงศรี รัตนารักษ์ 2512 : 3) ส่วนวุฒิทางอนุปริญญาของครูผู้สอนก็ไม่สอดคล้องกับแนวความคิดของเยาวยา เจริญกุล และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ว่าครูผู้สอนในระดับก่อนประถมศึกษาควรมีวุฒิจานอนุปริญญา (เยาวยา เจริญกุล 2525 : 27 และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2528 : 32) นอกจากนี้ยังไม่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติที่พบว่าวุฒิของครูมีอิทธิพลต่อคุณภาพทางการศึกษาของเด็ก (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2527 : 67 - 70) การไม่สอดคล้องกันนั้น อาจเนื่องมาจากมีองค์ประกอบอื่นที่ทำให้ความพร้อมทางการเรียนของนักเรียนไม่แตกต่างกัน เช่น ฐานะการประกอบอาชีพ ครูมีความเข้าใจถึงสภาพสังคม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม ของท้องถิ่น ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่แตกต่างไปจากที่อื่นหลายประการ เป็นต้น

3. นักเรียนชั้นเล็กเล็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมจากครูที่มีระยะเวลาในการฝึกอบรมแตกต่างกัน มีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันนั้น ผลการวิเคราะห์ สอดคล้องกับแนวความคิดของเยาวยา เจริญกุล และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ว่าครูผู้สอนระดับก่อนประถมศึกษาควรศึกษาหาความรู้และวิธีการใหม่ ๆ และผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสอนหรือการอบรมดูแลเด็กซึ่งเป็นการฝึกอบรมเป็นการนี้โดยตรง (เยาวยา เจริญกุล 2525 : 27 และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2528 : 32) ทั้งนี้เพราะว่าการฝึกฝนอบรมจะทำให้ครูได้รับประสบการณ์ใหม่ ทั้งในด้านความรู้ เทคนิค หรือเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ แล้วจะส่งผลต่อนักเรียนในชั้นเรียน ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม

4. นักเรียนชั้นเด็กเล็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมจากครูสอนที่ใช้ภาษาพูดในชีวิตประจำวันแตกต่างกัน จะมีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยไม่แตกต่างกันนั้น คือครูที่พูดภาษาไทยกลาง หรือพูดภาษามลายูท้องถิ่นในชีวิตประจำวัน ไม่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมให้แก่เด็ก ผลการวิเคราะห์นี้ไม่สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของรัตนา ศิริพานิช ที่ได้เสนอแนะว่าครูที่สอนชั้นเด็กแรกเข้าเรียน หรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่นักเรียนพูดภาษามลายูที่บ้าน ควรพูดได้ทั้งภาษามลายูและภาษาไทยกลาง (รัตนา ศิริพานิช 2507 : 28 - 29) และยังไม่สอดคล้องกับผลการสรุปของสังศรี รัตนจารย์ ที่ได้ทำการวิเคราะห์และคาดคะเนความต้องการของครูประถมศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ว่าครูสอนควรเป็นคนพื้นเมืองที่พูดภาษามลายู (สังศรี รัตนจารย์ 2512 : 3) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูสอนชั้นเด็กเล็กหรือระดับก่อนประถมศึกษา มีคุณสมบัติที่จำเป็นพื้นฐานอยู่ด้วย อันได้แก่ รักเด็ก ให้ความอบอุ่นแก่เด็ก ใจเย็น มีความเมตตากรุณา อ่อนน้อม ชยัน ปลอดแคล้วคล่องไว เป็นต้น (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2524 : 154) ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของสำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2 ที่ว่า ครูสอนชั้นเด็กเล็กควรมีความถนัดในการสอนชั้นนี้ปรากฏชัดแจ้ง หรือมีคุณลักษณะพิเศษด้านอื่น เช่น มีความรักเด็ก เข้าใจเด็ก มีความคิดริเริ่มใหม่ ๆ ที่เห็นประโยชน์ต่อตัวเด็กหรือโรงเรียน เป็นต้น (สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษาสอง 2521 : 12) ยิ่งไปกว่านั้น การติดต่อสื่อสารระหว่างครูกับเด็กปฐมวัยในระยะเริ่มเรียน ในบางครั้งอาจใช้ภาษาพูดน้อยกว่าการลงมือปฏิบัติหรือใช้ภาษากาย (body language) เช่น การชี้ การส่งมือ การสัมผัสระยะเพื่อการปฏิเสธ เป็นต้น

5. นักเรียนชั้นเด็กเล็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมจากครูสอนที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันนั้น ผลการวิเคราะห์นี้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของวัน เกษพิริย ที่ได้ทำการประเมินโครงการการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานประเภทขั้นเรียน ในเขตการศึกษา 2 ซึ่งพบว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่มีอายุแตกต่างกันจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (วัน เกษพิริย 2527 : 283) และยังไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ที่ได้ศึกษาถึงตัวแปร

เกี่ยวกับนักเรียน ครู โรงเรียน และสภาพท้องถิ่นที่สัมพันธ์กับความสามารถพื้นฐานของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา ที่ว่าตัวแปรเกี่ยวกับอายุของครูในโรงเรียน เป็นตัวพยากรณ์ที่สำคัญ อย่างหนึ่งที่ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทย (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ 2527 : 47) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอายุของครูมีอิทธิพลต่อการจัดการเรียน การสอนในชั้นเด็กเล็กในจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการเตรียม ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยแก่เด็กที่ไม่พูดภาษาไทยที่บ้าน นอกจากนี้ครูที่มีอายุน้อยมักจะ มีความกระตือรือร้นและความคล่องแคล่วว่องไวมากกว่าครูที่มีอายุมาก ซึ่งสามารถสังเกตเห็น ได้โดยทั่วไป

6. นักเรียนชั้นเด็กเล็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมจากครูที่มีประสบการณ์ในการ สอนแตกต่างกัน จะมีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันนั้น ผลการวิเคราะห์ที่ไม่ สอดคล้องกับการศึกษาของวิรุพัต นิธิโมจน์ ที่ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบบางประการที่สัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ที่เป็นไทยมุสลิมใน 3 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ ซึ่งพบว่าประสบการณ์ในการสอนของครูมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่สอดคล้องกับสรุปรวบรวมผลงานการวิจัยของมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช เกี่ยวกับอิทธิพลที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน ระดับประถมศึกษา ที่ว่าครูซึ่งมีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี จะทำให้เด็กมีความรู้สูง กว่าครูที่สอนนานมากกว่า 5 ปี (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2524 : 134 - 135) และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของวัน เฑชพิชัย ที่พบว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์ ต่างกัน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (วัน เฑชพิชัย 2527 : 283) ทั้งนี้ เนื่องจากว่า การทำงานใดก็ตามประสบการณ์ในการทำงานเป็นตัวบ่งชี้สำคัญ ต่อคุณภาพและประสิทธิภาพของงาน แต่ในทำนองเดียวกัน เมื่อมีประสบการณ์สูงแต่ขาดเทคนิค และความกระตือรือร้น คุณภาพและประสิทธิภาพของงานอาจคงที่หรือลดลงได้ เพราะเกิดจาก ความจำเจและเบื่อหน่าย

7. นักเรียนชั้นเล็กเล็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนจากชั้นเรียนที่มีอัตราส่วนครูต่อนักเรียนแตกต่างกัน จะมีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกัน กล่าวคือ ครูที่สอนนักเรียน 1 - 19 คนลงมา 20 - 30 คน และ 31 คนขึ้นไป จะมีอิทธิพลต่อความพร้อมทางการเรียนของเล็กนั้น ผลการวิเคราะห์หาค่าสอดคล้องกับผลการศึกษานี้ของสุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์ ที่ได้วิเคราะห์ถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งพบว่าอัตราส่วนครูต่อนักเรียน จะส่งผลต่อการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน (สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์ 2521 : 55) และยังสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ที่ได้ศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับครู นักเรียนและโรงเรียน ที่สัมพันธ์กับความสามารถพื้นฐานของนักเรียน และที่สัมพันธ์กับคุณภาพของการศึกษา ซึ่งพบว่าอัตราส่วนครูต่อนักเรียนสามารถอธิบายความแปรปรวนคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยได้ถึงร้อยละ 19.0 และยังอธิบายความแปรปรวนของคะแนนความสามารถพื้นฐานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในอำเภอที่มีความหนาแน่นของประชากรน้อย ปานกลางและมากที่สุด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2527 : 58 - 59 และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2527 : 46 - 47) ทั้งนี้เพราะว่าในห้องเรียนหนึ่ง ๆ นั้น ถ้ามีนักเรียนมากกว่า 30 คนแล้ว การดูแลเอาใจใส่ การปกครองชั้นของครู จะไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ห้องเรียนของเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นเด็กวัยที่ยากจะดูยากเห็น ยากเล่น ยากสัมผัสสควยแล้ว หากมีจำนวนนักเรียนมาก จะทำให้ผลของการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีคุณภาพไม่ดีเท่าที่ควร จำนวนนักเรียนควรอยู่ระหว่าง 20 - 30 คน ต่อ 1 ห้องเรียน จึงจะเป็นการเหมาะสม

8. นักเรียนชั้นเล็กเล็กในห้องที่จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส สงขลา และสตูล มีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันนั้น สอดคล้องกับการศึกษาของวัน เจริญชัย ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในเขตการศึกษา 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (วัน เจริญชัย 2527 : 282) นอกจากนี้หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 2 ได้วิเคราะห์ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย ปีการศึกษา 2527 ในวิชาภาษาไทย ผลการวิเคราะห์สอดคล้องกันว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนมาตรฐานระหว่าง

จังหวัด กระแนมของจังหวัดสตูลสูงที่สุด รองลงมาได้แก่จังหวัดนราธิวาส ยะลา และปัตตานี ตามลำดับ (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษาสอง 2528 : 133) ทั้งนี้ เพราะไว้ในจังหวัดสตูลประชาชนส่วนใหญ่พูดภาษาไทยในชีวิตประจำวัน และได้รับอิทธิพลทางภาษาไทยจากอำเภอหรือจังหวัดใกล้เคียง เพราะชั้นเด็กเล็กที่เปิดสอนสำหรับนักเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ของจังหวัดนี้มีเฉพาะ อำเภอเมือง เพียงอำเภอเดียว ซึ่งมีสถานที่ราชการและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพูดและใช้ภาษาไทยของนักเรียนและประชาชน ไม่เหมือนกับจังหวัด ยะลา ปัตตานี นราธิวาส และบางอำเภอของจังหวัดสงขลา ที่ประชาชนส่วนใหญ่พูดภาษามลายูในชีวิตประจำวัน อาศัยกันอยู่เป็นกลุ่มก้อน และจากการประเมินคุณภาพทางการศึกษาในระดับ ประถมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2528 - 2530 เมื่อ จัดอันดับในระดับประเทศแล้ว จังหวัดยะลา นราธิวาส และปัตตานี จะอยู่ในลำดับที่ใกล้เคียงกัน

ข้อเสนอแนะ

การเปรียบเทียบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ตาม คุณลักษณะของครูผู้สอน ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานชั้น เด็กเล็ก ตามโครงการส่งเสริมการศึกษาในท้องถิ่นที่ใช้ภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือหน่วยงานที่จัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาสำหรับเด็กที่ใช้ภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย ในชีวิตประจำวัน 6 ประการ ดังนี้

1.1 ครูผู้สอนชั้นเด็กเล็ก ควรจัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อการสอนหรือการอบรม เลี้ยงดูเด็ก โดยใช้ระยะเวลาในการฝึกอบรมไม่น้อยกว่า 7 วัน เพราะครูผู้สอนจะได้รับความรู้ และประสบการณ์อย่างกว้างขวาง ตลอดจนจะได้ผ่านวัตรกรรมและเทคนิควิธีมาใช้อย่างเหมาะสม อันจะส่งผลต่อการพัฒนาความพร้อมของ เด็กและคุณภาพทางการศึกษาด้านต่าง ๆ ในระดับก่อน ประถมศึกษาค้นคว้า

1.2 การจัดครูเข้าสอนในชั้นเล็กเล็ก ควรให้ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนชั้นนี้ ระหว่าง 1 – 4 ปี เพราะครูที่มีประสบการณ์สูงถึงกล่าวนั้นจะมีความกระตือรือร้น และยังไม่เหนื่อยหน่ายต่อการจำเจที่จะต้องดูแลเด็กเล็ก ๆ และเมื่อสอนชั้นนี้ครบ 4 ปีแล้ว ควรเปลี่ยนไปสอนชั้นอื่นบ้าง

1.3 การจัดครูเข้าสอนในชั้นเล็กเล็ก ควรเป็นครูที่บรรจุใหม่และมีอายุไม่ควรเกิน 25 ปี เพราะครูที่มีอายุมาก ๆ จะมีความกระตือรือร้น และความกลองแกลวของไว้วางใจครูที่มีอายุน้อยไม่ได้

1.4 การจัดครูเข้าสอนในชั้นเล็กเล็ก ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถสูง เพราะในการจัดการเรียนการสอนชั้นนี้ ครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างมากต่อการเรียนภาษาไทย เนื่องจากสังคมและสิ่งแวดล้อมทางบ้านมีโอกาสที่เอื้อต่อการเรียนภาษาไทยของ เด็กน้อยมาก

1.5 นักเรียนในหอเรียนชั้นเล็กเล็กแต่ละห้องควรมีนักเรียนไม่เกิน 30 คน ต่อครูผู้สอน 1 คน เพราะถ้ามากกว่านี้ครูจะไม่สามารถจัดประสบการณ์และกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมด้านต่าง ๆ ให้แก่เด็กอย่างทั่วถึง

1.6 เนื่องจากนักเรียนชั้นเล็กเล็กในจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส สตูล และบางอำเภอของจังหวัดสงขลา เป็นนักเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ก่อนที่จะเข้ามาเรียน ทางโรงเรียน อำเภอ จังหวัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเน้นการเตรียมความพร้อมทาง การเรียนภาษาไทยทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มากกว่าการเตรียมความพร้อมในด้านอื่น และในขณะเดียวกันควรให้เด็กได้มีความพร้อมในทุก ๆ ด้านตามสมควร แก่วัย ตลอดจนแต่ละจังหวัดควรมีการพัฒนาคุณภาพให้ใกล้เคียงกัน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรมีการศึกษาดูถึงความพร้อมทางด้านอื่นของ เด็กที่เกี่ยวข้องกับครูผู้สอน เช่น ความพร้อมทางอารมณ์ ความพร้อมทางร่างกาย หรือความพร้อมทางสังคม เป็นต้น

2.2 นอกจากองค์ประกอบทางด้านตัวครูแล้ว ยังมีองค์ประกอบด้านอื่นที่มีอิทธิพล ต่อความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย เช่น โรงเรียน นักเรียน หรือผู้ปกครอง จึงควรศึกษา ถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบเหล่านี้อย่างกว้างขวางและเจาะลึก

- 2.3 เกี่ยวกับวุฒิของครูผู้สอนที่จะสอนในระดับก่อนประถมศึกษา น่าจะศึกษาเพิ่มเติมให้แน่ชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระหว่างครูที่มีวุฒิทางค่านอนุบาลกับครูที่มีวุฒิทางการศึกษาคำนอื่น และเปรียบเทียบระหว่างครูที่มีวุฒิทางค่านอนุบาลกับครูที่ผ่านการฝึกอบรมเกิน 7 วัน เป็นต้น
- 2.4 ควรมีการติดตามผลหรือประเมินผลเกี่ยวกับความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของ เด็ก โดยใช้วิธีการสังเกตว่ามีผลสอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้หรือไม่
- 2.5 ในการสร้างแบบทดสอบความพร้อมทางการเรียนของเด็กควรคำนึงถึงความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาให้มากที่สุด
- 2.6 ควรมีการศึกษาทักษะทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่สัมพันธ์กับครูผู้สอน

ข้อสังเกตจากการศึกษารังนี้

ในการศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเล็กเล็กตามคุณลักษณะของครูผู้สอนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ครั้งนี้ มีข้อสังเกต 3 ประการ ดังนี้

1. ในค่านครูผู้สอน โดยเฉพาะเกี่ยวกับวุฒิของครูที่จบการศึกษาทางค่านอนุบาลและปริญญา ค่านมีความสามารถในการเตรียมความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยให้แก่เด็กไม่แตกต่างกับครูที่จบทางการศึกษาคำนอื่นนั้น โดยทั่วไปแล้ว ครูที่มีวุฒิทางค่านอนุบาลน่าจะเตรียมความพร้อมทางการเรียนให้กับเด็กได้ดีกว่าครูที่จบทางการศึกษาคำนอื่น ๆ จึงน่าจะมีการศึกษาแบบเจาะลึก ให้ครอบคลุมความพร้อมทุก ๆ ค่านของนักเรียน ซึ่งอาจพบว่ามีความพร้อมค่านอื่นแตกต่างกันก็ได้

2. ในค่านตัวนักเรียน จะเห็นว่องคัพระกอบของความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ค่านการหาความสัมพันธ์ และค่านการจำและการเข้าใจเรื่อง ค่านมีค่านเฉลยของคะแนนอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าว่องคัพระกอบทางค่านอื่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนได้รับการเตรียมความพร้อมในค่านการคิดหาเหตุผล และการฝึกทักษะค่านการฟังที่เป็นเรื่องราวน้อย ทั้ง ๆ ที่เด็กมีช่วงอายุ 5 - 7 ปี จะมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งรอบตัวดีขึ้น เด็กรู้จักแยกประเภท และมีพัฒนาการ

เกี่ยวกับการอนุรักษ์แล้ว ภาครัฐจึงควรมีการฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดหาเหตุผล และมีทักษะด้านการฟังให้มากขึ้น เช่น การเล่นเกมการศึกษา การเล่านิทาน เป็นต้น

3. ในด้านความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน จะเห็นว่านักเรียนในจังหวัดสตูล มีความพร้อมทางการเรียนสูงกว่าจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส และสงขลา เกือบทุกด้าน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากจังหวัดสตูลมีเพียงอำเภอเมืองอำเภอเคียวที่นักเรียนพูดภาษาไทยไม่ได้ก่อนเข้าเรียน และประชาชนส่วนใหญ่พูดภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ประกอบกับสภาพแวดล้อมและสังคมก็เอื้อต่อการเรียนภาษาไทยของเด็ก ไม่เหมือนกับจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส และบางอำเภอของจังหวัดสงขลา ที่ประชาชนส่วนใหญ่ไม่พูดภาษาไทยในชีวิตประจำวัน สภาพแวดล้อมและสังคมจึงมีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาไทยของเด็ก

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน กระทรวงศึกษาธิการ การดูแลและการให้
การศึกษาแก่เด็กก่อนประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร 2528, 164 หน้า
- การศึกษาความพร้อมของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ในโครงการวิจัยและพัฒนารูปแบบ
การจัดการเรียนการสอนชั้นเด็กเล็กในโรงเรียนประถมศึกษา การศึกษา 2527, 124 หน้า
- ความพร้อมในการเรียน กรุงเทพมหานคร 2528, 18 หน้า
- คู่มือวิทยากรการฝึกอบรมครู พี่เลี้ยง และผู้ทำหน้าที่อบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียน
กรุงเทพมหานคร 2527, 178 หน้า
- ผลการประเมินโครงการประเมินคุณภาพนักเรียน ชั้น ป.6 ระดับจังหวัด 2528,
160 หน้า อักขรนาม
- แนวการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็ก กรุงเทพมหานคร 2528, 18 หน้า
- วิธีเตรียมความพร้อมภาษาไทยในชั้นเด็กเล็กที่พูดภาษาอื่น กรุงเทพมหานคร
2528, 67 หน้า
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยใน
ประเทศไทย 2524, 52 หน้า อักขรนาม
- รายงานการวิจัย ตัวแปร เกี่ยวกับนักเรียน ครู โรงเรียน และสภาพท้องถิ่น ที่
สัมพันธ์กับความสามารถพื้นฐานของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สยามรัฐ
2527, 149 หน้า
- รายงานการวิจัย ประสิทธิภาพโรงเรียนประถมศึกษา องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนประถมศึกษา เอรากการพิมพ์ 2520, 130 หน้า
- รายงานการสัมมนา การวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียนประถมศึกษา โรงพิมพ์และทำปก
เจริญผล 2521, 154 หน้า

- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน รายงานการวิจัย องค์ประกอบเกี่ยวกับครู
นักเรียนและโรงเรียน ที่สัมพันธ์กับคะแนนความสามารถพื้นฐานและอัตราการเลื่อนชั้น
ของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตยากจนและไม่ยากจน สยามรัฐ 2527, 149 หน้า
- รายงานการวิจัย องค์ประกอบเกี่ยวกับครู นักเรียนและโรงเรียน ที่สัมพันธ์กับ
คุณภาพทางการศึกษา ในเขตอำเภอที่มีความหนาแน่นต่างกัน สยามรัฐ 2527, 85 หน้า
- โครงการชั้นเด็กเล็ก, ฝ่าย สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2 เด็กเล็ก 26
 2527, 43 หน้า อัครสำเนา
- เจดีย์ว คายน "แค้นครูเด็กเล็กด้วยดวงใจ" อนุสรณ์การจัดงานวันเด็กเล็กผู้เสีย
สำนักงานศึกษาธิการเขต 2 2521, 57 หน้า อัครสำเนา
- ชวนชัย เชื้อสาธุชน ตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรี ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
- ศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร 2522, 214 หน้า อัครสำเนา
- เตือนใจ เศรษฐศักดิ์ แบบฝึกหัดความพร้อมทางการเรียน วิทยานิพนธ์ 2529, 51 หน้า
- ทวี แทนหนู ปัญหาการสอนชั้นเด็กเล็กในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย วิทยานิพนธ์
 ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 160 หน้า อัครสำเนา
- ทิพย์สุภา สุเมธเสนีย์ "การสร้างแบบทดสอบความพร้อมสำหรับเด็กปฐมวัย" วิจัยการศึกษา
 8 : 14 - 17 มิถุนายน - กรกฎาคม 2528
- นงเยาว์ แข่งเพ็ญแข ประภาพันท์ นิลอรุณ และสมศักดิ์ ศรีมาโนชน ความพร้อมใน
การเรียนอ่าน โอเคียนสโตร์ 2522, 149 หน้า
- นวลตา สุวรรณโชติ การสร้างแบบโปรแกรมเพื่อพัฒนาความพร้อมด้านภาษา สำหรับ
เด็กเริ่มเรียน วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 292 หน้า อัครสำเนา
- น้ำผึ้ง ชัยรัตน์ และคนอื่น ๆ "การเปรียบเทียบความพร้อมทางการเรียนระหว่างนักเรียนที่ผ่าน
 ชั้นเด็กเล็กกับไม่ผ่านชั้นเด็กเล็ก ของนักเรียนชั้น ป.1 ในโรงเรียนโครงการนำร่องการจัด
 ชั้นเด็กเล็ก ในพื้นที่ที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ" การวิจัยทางการศึกษา 14 : 54 - 58,
 กรกฎาคม - กันยายน 2527

- บันลือ พฤษะวัน แนวการสอนสำเนียงรูป, (คู่มือสอน ป.1 และ เด็กแรกเรียน) ตามแนว
การสอนแบบบูรณาการ (Integrated Units Teaching) ไทยวัฒนาพานิช 2518,
 272 หน้า
- บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์ การวัดและการประเมินผลการศึกษา : ทฤษฎีและการประยุกต์
 พิมพ์ครั้งที่ 2 2521, 425 หน้า อักสำเนา
- เบญจมา แสงมลิ วิชาอนุบาลและเด็กเล็ก พิมพ์ครั้งที่ 3 องค์การตำราครูสภา 2518,
 276 หน้า
- เบญจพรหม เกิดพิทักษ์ และคณะ ผลของการฝึกการรับรู้ทางสายตาใน ระดับอนุบาลที่มีต่อผล
สัมฤทธิ์ทางการอ่านในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 โครงการวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น 2527,
 66 หน้า อักสำเนา
- พรรณา สันติพงษ์ การสร้างชุดการสอนเพื่อช่วยผู้ปกครองเตรียมความพร้อมทางการอ่าน
แก่เด็กก่อนวัยเรียนที่ยังไม่พร้อมทางการอ่าน ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
 วิโรฒ ประสานมิตร 2526, 269 หน้า อักสำเนา
- พรรณี ชูทัย การสร้างและทดลองใช้แบบทดสอบความพร้อมในการอ่านของนักเรียนชั้นประถม
ปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ กศ.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2512, 117 หน้า อักสำเนา
- พวงน้อย ตริตตานนท์ การศึกษาผลของการฝึกความพร้อมทางการอ่านด้วยความรู้ความแตกต่าง
ของสายตาโดยใช้สไลด์ ในระดับอนุบาล ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
 วิโรฒ ประสานมิตร 2515, 85 หน้า อักสำเนา
- พัฒนาการศึกษา, ทฤษฎีและการปฏิบัติ วิธีพิเศษในการสอนภาษาไทย กรมสามัญศึกษา ภาคศึกษา 2
 ยะลา 2506, 156 หน้า
- พิเชฐ อนุกุล การศึกษาปัญหาและอุปสรรคของครูในการสอนเด็กวัยเรียนที่พูดภาษาไทย
ไม่ได้ ในจังหวัดยะลา ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2518, 188 หน้า อักสำเนา

ไพโรจน์ สุขสงศ์วิวัฒน์ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียน
ประถมศึกษา 3 จังหวัดภาคใต้ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525,
328 หน้า อักสาเนา

มาโนชญ์ บุญญานุวัตร "ความก้าวหน้าทางการศึกษาของชาวไทยมุสลิม จังหวัดชายแดนภาคใต้"
ห้าสิบปีวิทยาลัยครูยะลา หนังสือที่ระลึกในการจัดงานครบรอบห้าสิบปีวิทยาลัยครูยะลา
3 - 7 กุมภาพันธ์ 2528, 272 หน้า

เยาวพา เตะทะคุปต์ กิจกรรมสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน โอเคียนส์โคร์ 2528, 114 หน้า
ศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนกับชุมชน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มศว. ประสานมิตร 2525, 144 หน้า อักสาเนา

รัตนาศิริพานิช ความเข้าใจในการฟังและผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นประถม
ปีที่ 2 ที่พูดภาษาไทยกลางในจังหวัดพระนคร และพูดภาษามลายูในจังหวัดปัตตานี
ปริญญาโท คศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 138 หน้า อักสาเนา
ลักขณาวัลย์ หวังพานิช สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ สำนักทดสอบ
ทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 459 หน้า
อักสาเนา

สวน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา ศึกษาพรจำกัด 2528, 314 หน้า
วรารักษ์ รักวิจัย การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มศว. ประสานมิตร 2527, 98 หน้า อักสาเนา

วัน เกษพิชัย ประเมินผลโครงการการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน ประเภทชั้นเรียน
ในเขตการศึกษา 2 ปริญญาโท คศ.ค. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2527, 293 หน้า อักสาเนา

วิรุฬห์ นิลโมจน์ องค์ประกอบบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย
ของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ 4 ที่เป็นไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้
ปริญญาโท ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2526, 267 หน้า

ศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2, สำนักงาน วิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนชั้นประถมปีที่ 1 ระหว่างนักเรียนที่ผ่านโครงการ Head Start Program
กับผ่านชั้นเด็กเล็ก 1 ปี 2526, 143 หน้า อักสาเนา

- ศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2, สำนักงาน เขตการศึกษา 2 กับการศึกษาในจังหวัด
ชายแดนภาคใต้ เสริมการพิมพ์ ยะลา 2528, ไม่มีเลขหนา
- _____ เขตการศึกษาสอง 2528 ยะลาการพิมพ์ ยะลา 2520, 56 หน้า
- _____ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 หน่วย
 ศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา 2528, 139 หน้า อัดสำเนา
- _____ แผนการสอนชั้นเด็กเล็ก โครงการส่งเสริมการศึกษาในห้องเรียนที่ใช้ภาษาอื่นมากกว่า
ภาษาไทย เล่มที่ 2 เสริมการพิมพ์ ยะลา 2523, 189 หน้า
- สงศรี รัตนจารย์ การวิเคราะห์และการคาดคะเนความต้องการของครูประถมศึกษา ใน
จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2512, 121 หน้า อัดสำเนา
- สมชัย วุฒิปรีชา "บทบาทของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในการพัฒนา
 การศึกษา ในเขตการศึกษา 2" 25 ปี เขตการศึกษา 2 หนังสือที่ระลึกในการจัดงาน
 ครบรอบ 25 ปี ของสำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2 วันที่ 1 - 3 กุมภาพันธ์
 2528, 218 หน้า
- สมปัด ตัญญุรักษ์รัตน์ การสร้างแบบฝึกความพร้อมในการเรียนอ่านสำหรับเด็กที่พูดภาษาถิ่น
ในจังหวัดขอนแก่น วิทยานิพนธ์ คศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2526, 205 หน้า อัดสำเนา
- สามัญศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ รายงานการสร้างแบบทดสอบความพร้อมในการเรียน
ชนประดิษฐ์การพิมพ์ 2519, 69 หน้า
- สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมกรรมการสอนปฐมวัยศึกษา
หนวนที่ 6 - 10 บริษัทสารบอกล้น จำกัด 2524, 264 หน้า
- สุชา จันทรเฒ และสุรางค์ จันทรเฒ จิตวิทยาการศึกษา แพรวพินทยา 2518, 245 หน้า
- อนันต์ นาเจริญ การวิเคราะห์องค์ประกอบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตการศึกษา 12 วิทยานิพนธ์ คศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2522, 140 หน้า อัดสำเนา

อารี บังสกุล อิทธิพลของสภาพแวดล้อมบางประการที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 ของโรงเรียนกรมสวนนันทศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 69 หน้า อักขระ

Hammer, Peggy Joyce Penington Parker. "Readiness and Concept Gain in Daily Storyreading VS. Biweekly Storyreading in Public Kindergarten," Dissertation Abstracts International. 44.: 2034-A, January 1984.

Hochstetler, Mirian Elains. "A Study of Factors Related to The Reading Ability of Beginning Kindergarten Children," Dissertation Abstracts International. 37 : 183-A, July 1976.

Johnson, Isace. "An Analysis of the Relationship Between Attitude Teacher Academic and Preschool Student Achievement," Dissertation Abstracts International. 35 : 2775-A, November, 1974.

Ryans, David G. Characteristics of Teachers. American Council on Education, Washington D.C., 1970. 416 p.

Shim, Chung Ping. "A Study of The Cumulative Effect of Four Teacher Characteristics on The Achievement of Elementary School Pupils," Dissertation Abstracts International. 24 : 5225-A - 5226-A, July, 1964.

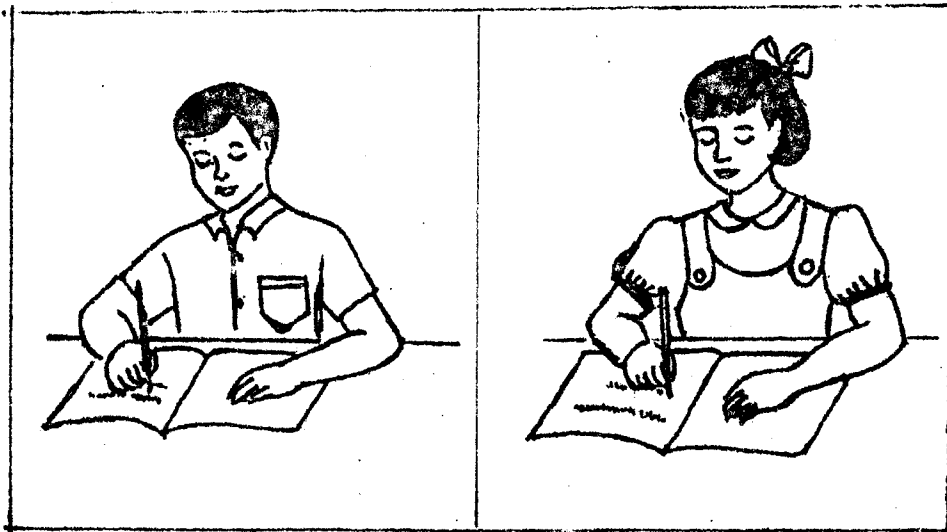
ពាក្យស្នើសុំ

ภาคผนวก ก
แบบทดสอบและคู่มือดำเนินการทดสอบ

แบบทดสอบ

ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย

ชั้นเด็กเล็ก

	ตอนที่	คะแนน
เลขที่.....ชื่อ-สกุล.....	1	
	2	
โรงเรียน.....	3	
	4	
อำเภอ.....จังหวัด.....	5	
	รวม	

ตอนที่ 1

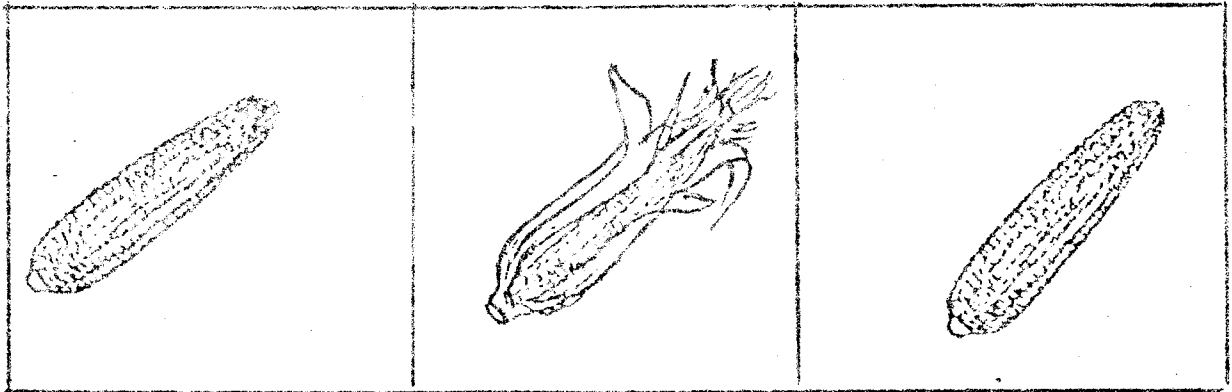
80

การจำแนกความแตกต่างของภาพและอักษร

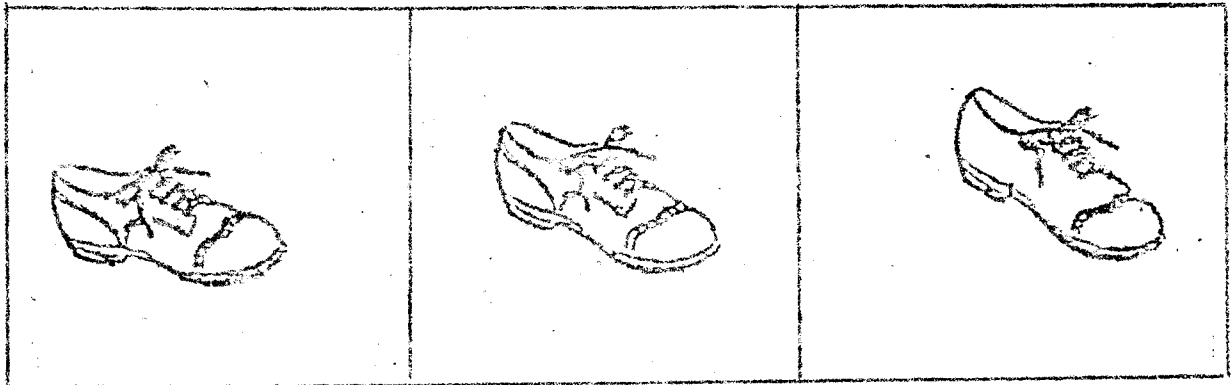
จงกากบาทบนรูปที่แตกต่างจากรูปอื่น

ตัวอย่าง

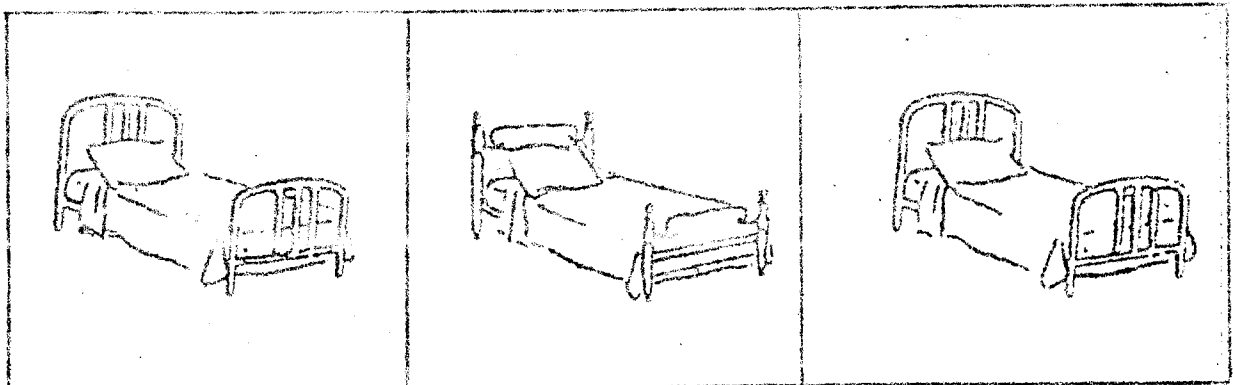
ก

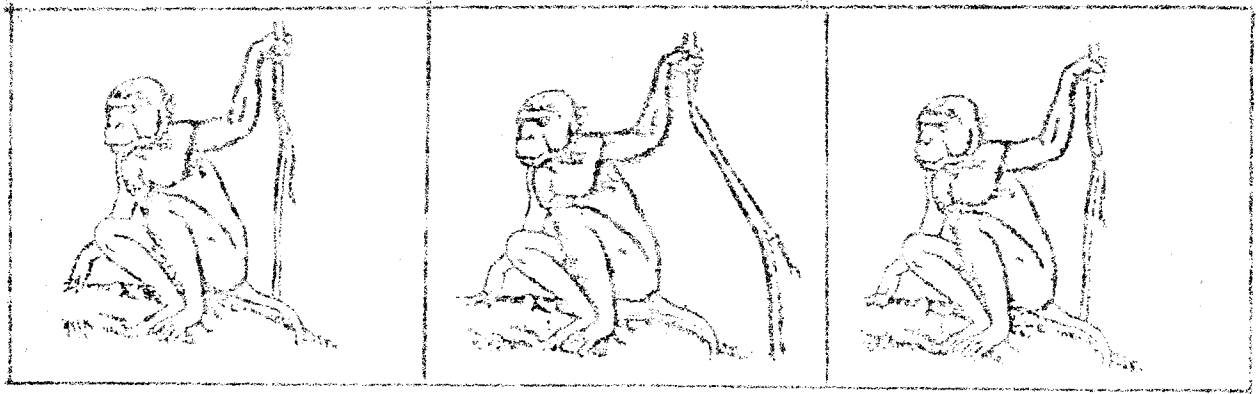
ข

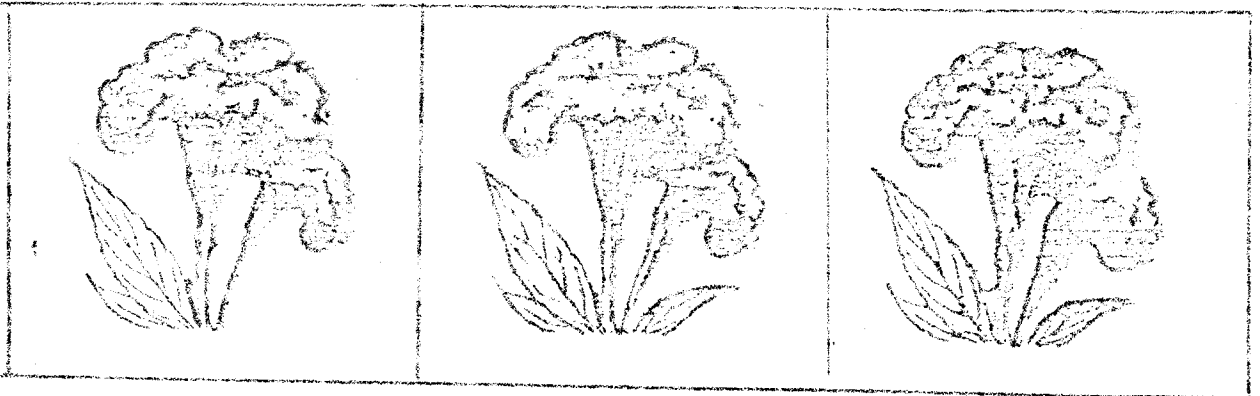
ค

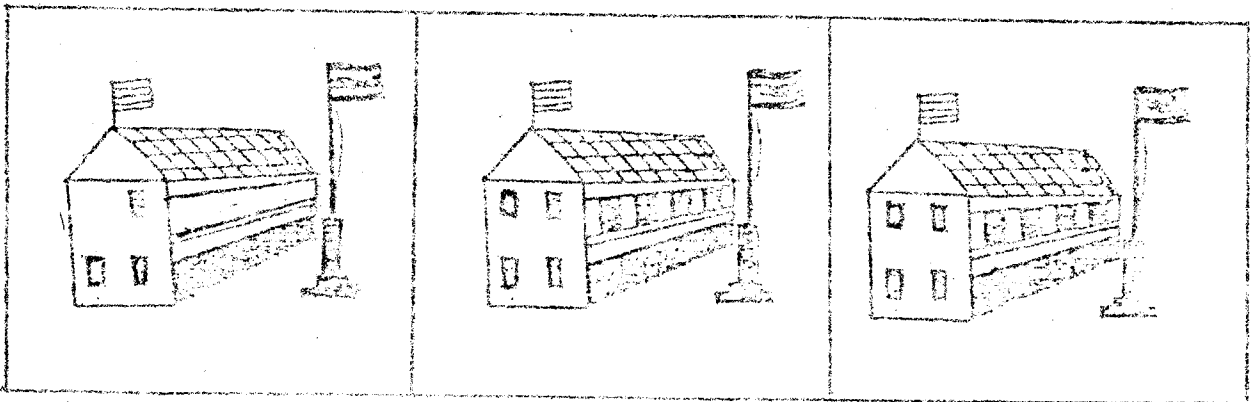
3

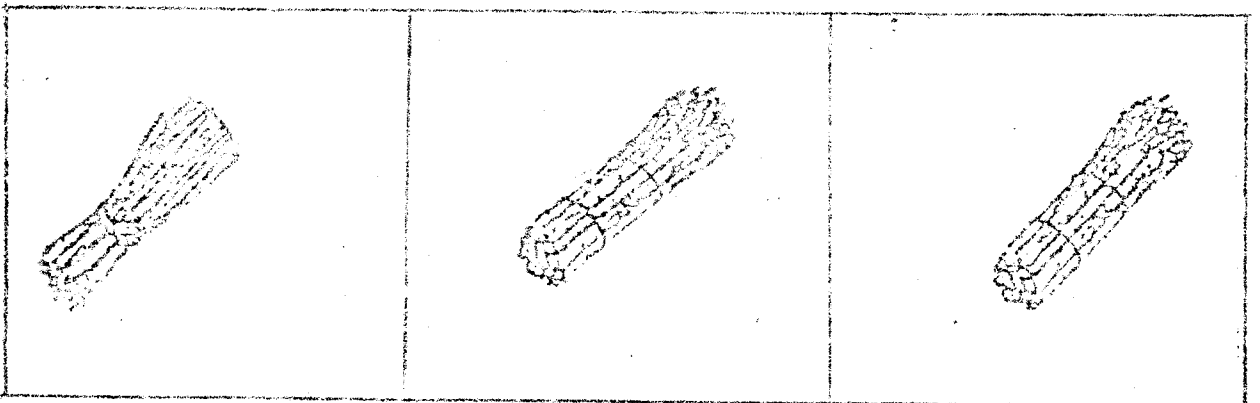
4

5

6

7

ณ

ณ

ณ

8

พ พ

พ พ

พ พ

9

ก ก ก

ก ก ก

ก ก ก

10

ล ล ๖ ๒

ล ล ๒ ๖

ล ล ๖ ๒

11

ค ก ก ก ค

ค ก ก ก ค

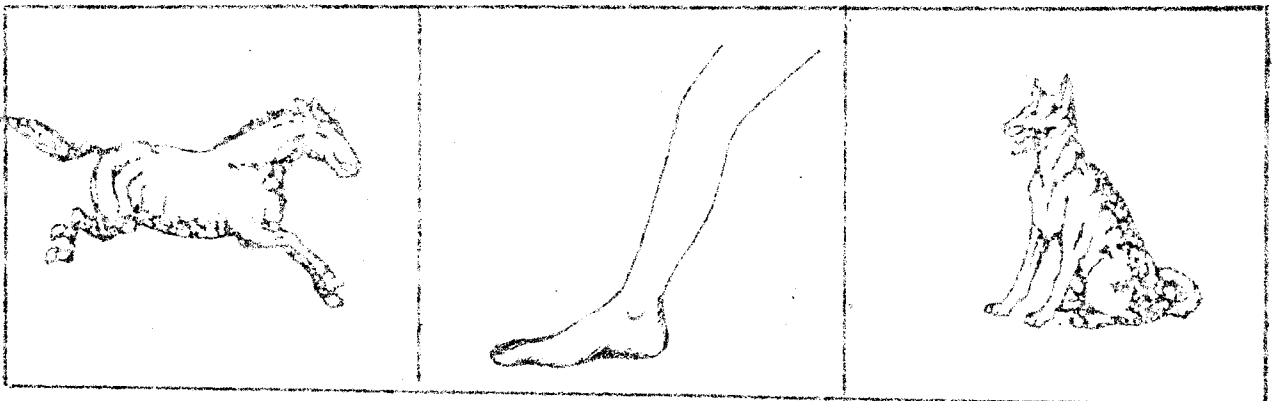
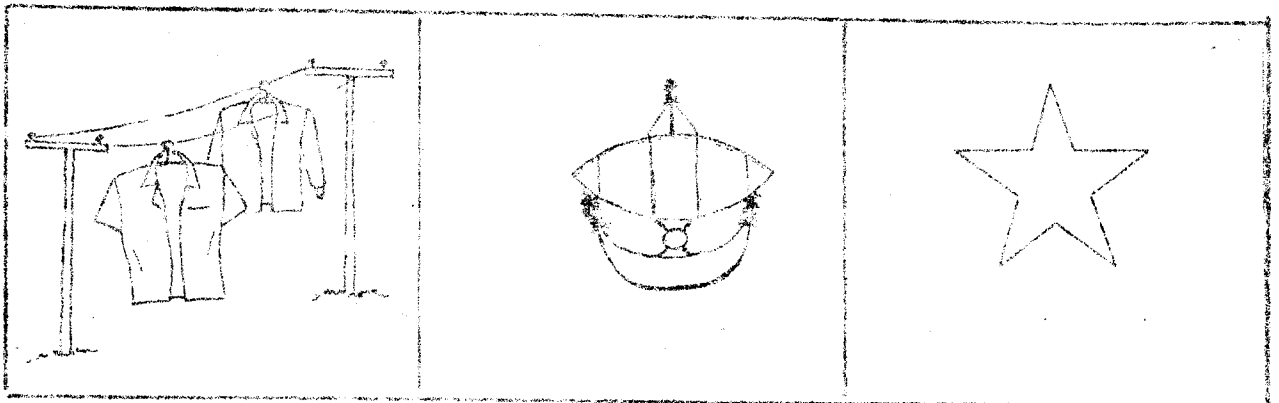
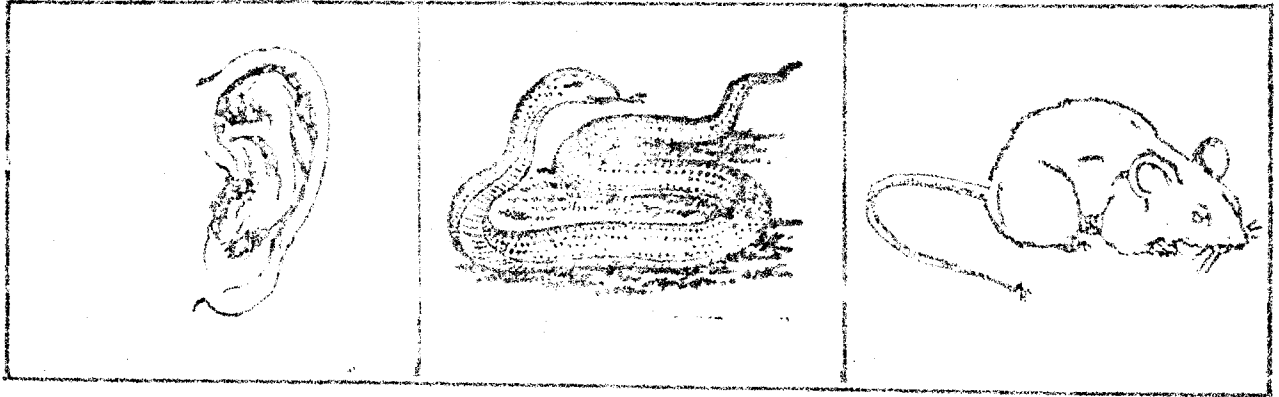
ค ก ก ก ค

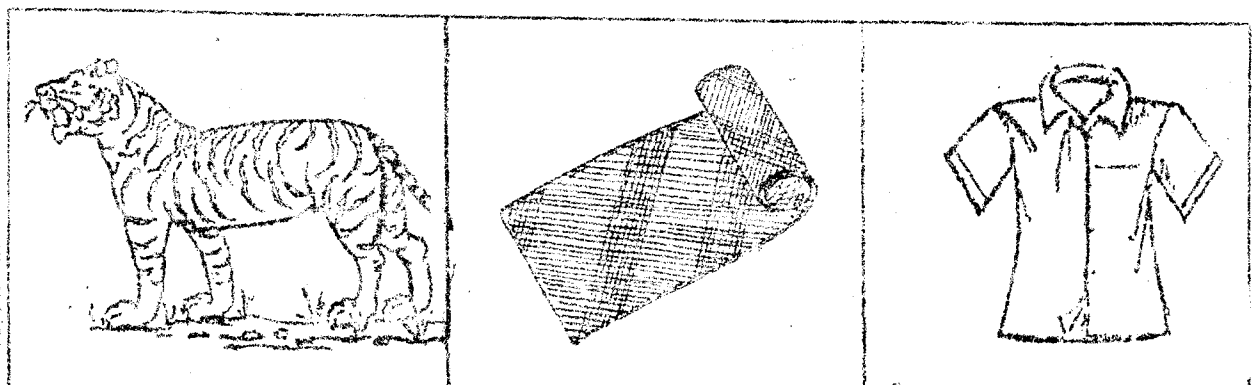
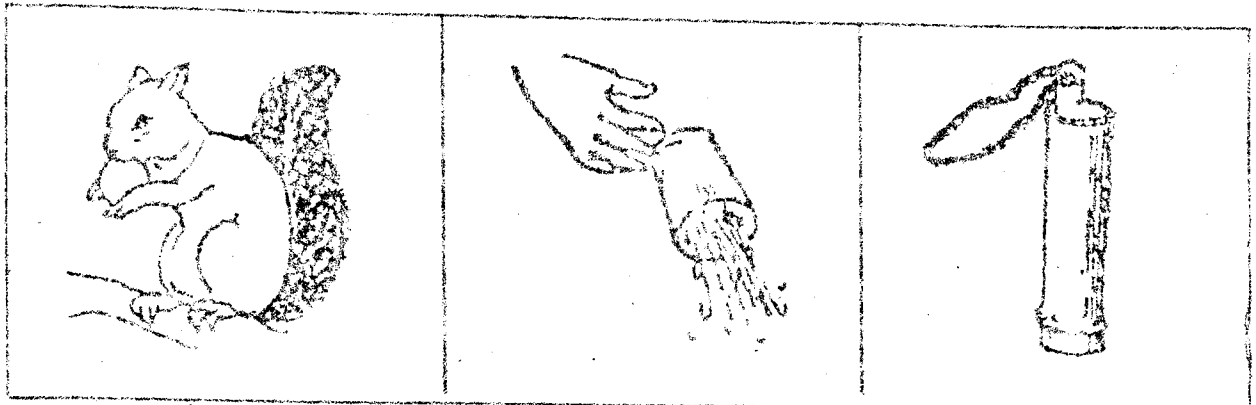
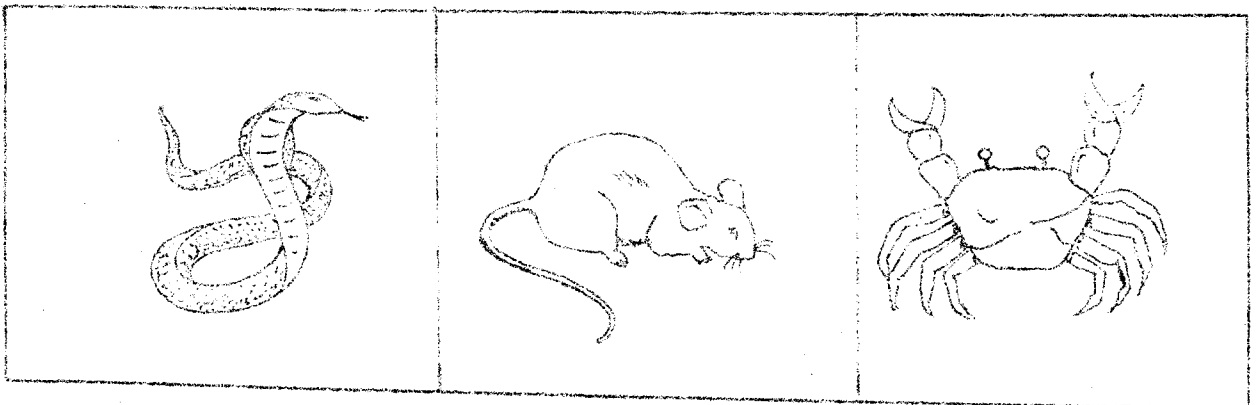
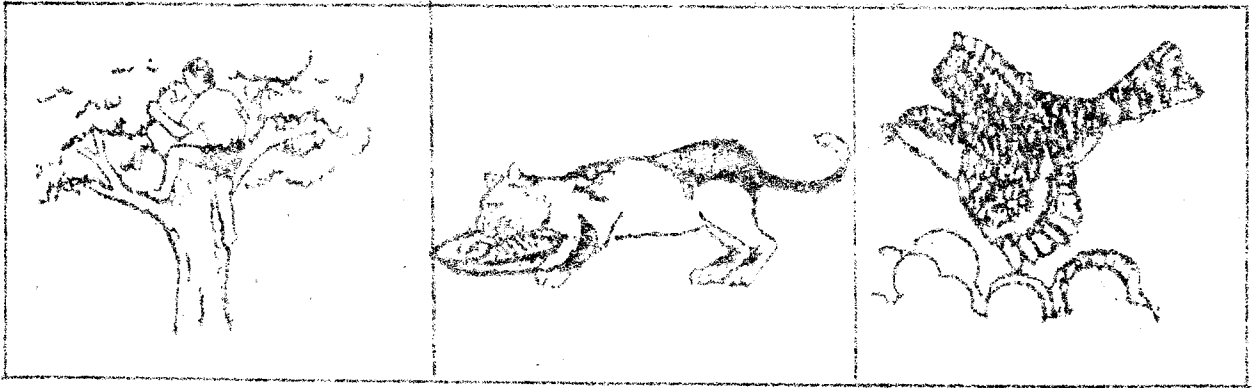
ตอนที่ 2

การจำแนกความแตกต่างของเสียง

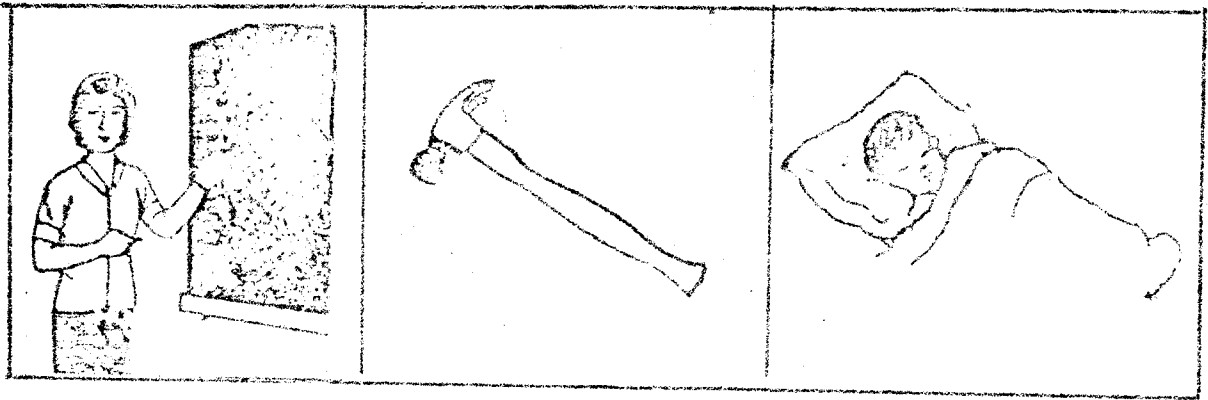
จงกากบาทบนรูปที่สิ่ง

ตัวอย่าง

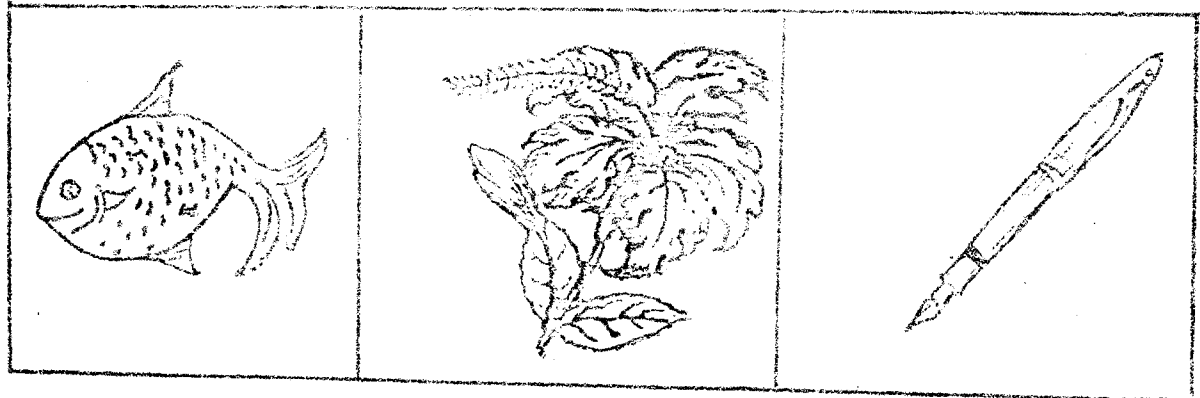

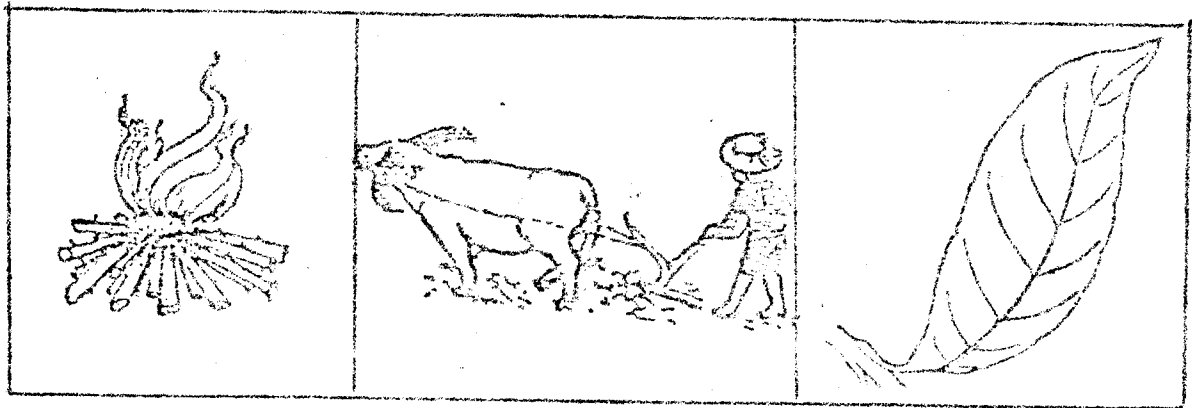
7

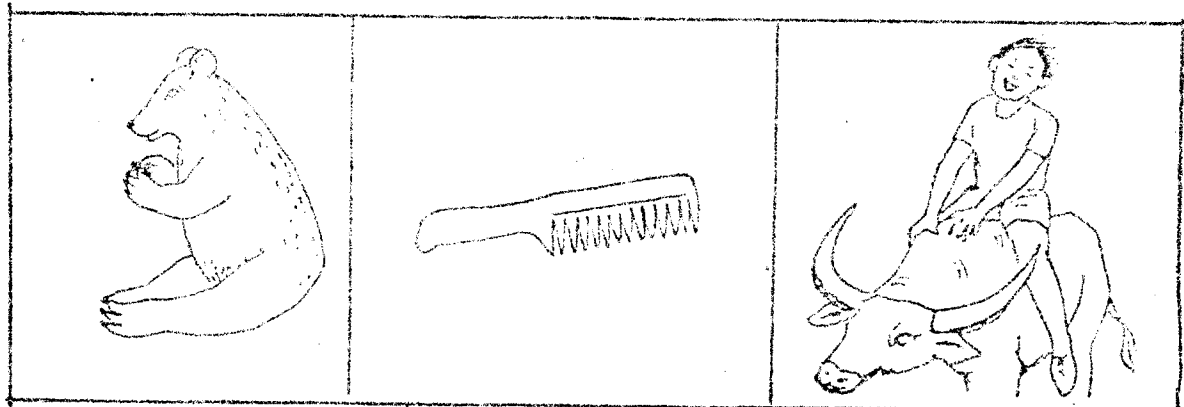
8

9

10

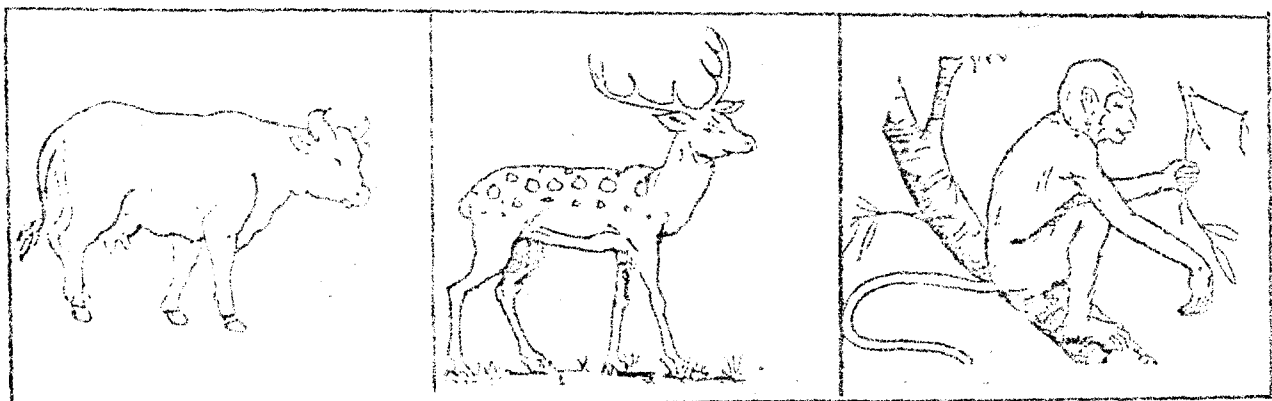
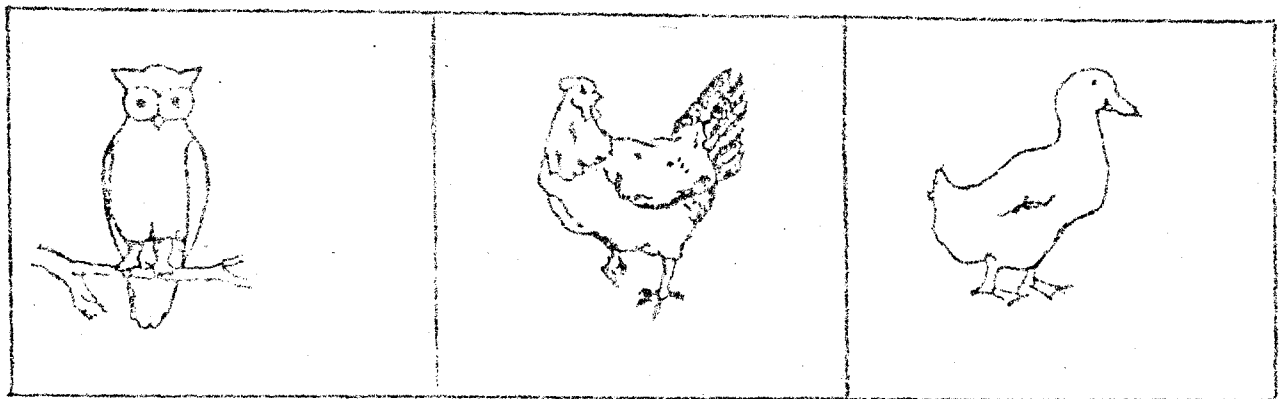
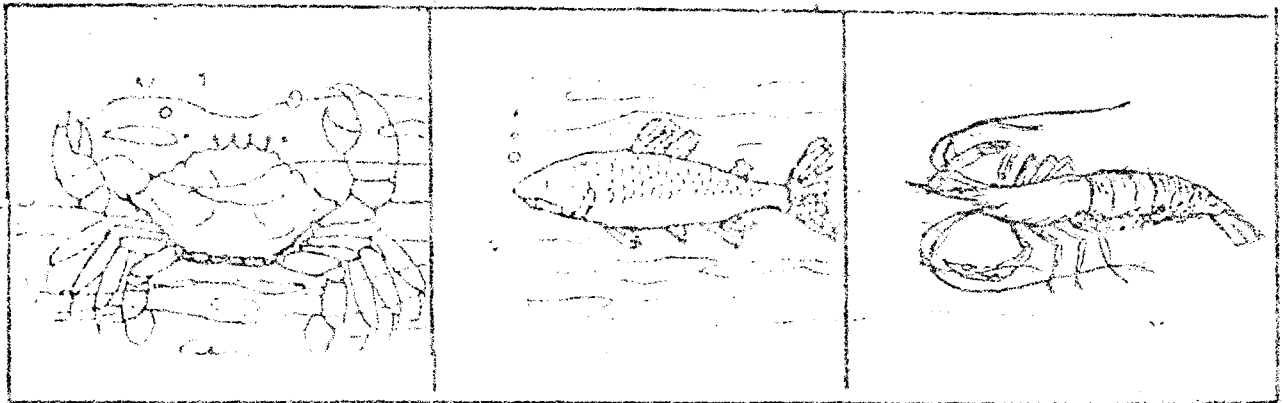

ตอนที่ 3

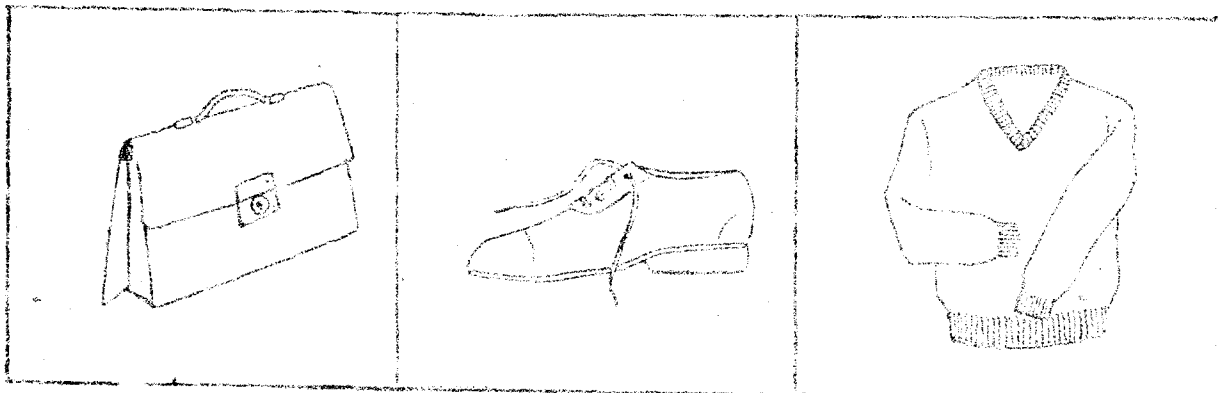
การรู้ความหมายของคำและประโยค

จงกาภาพแทนรูปที่สิ่ง

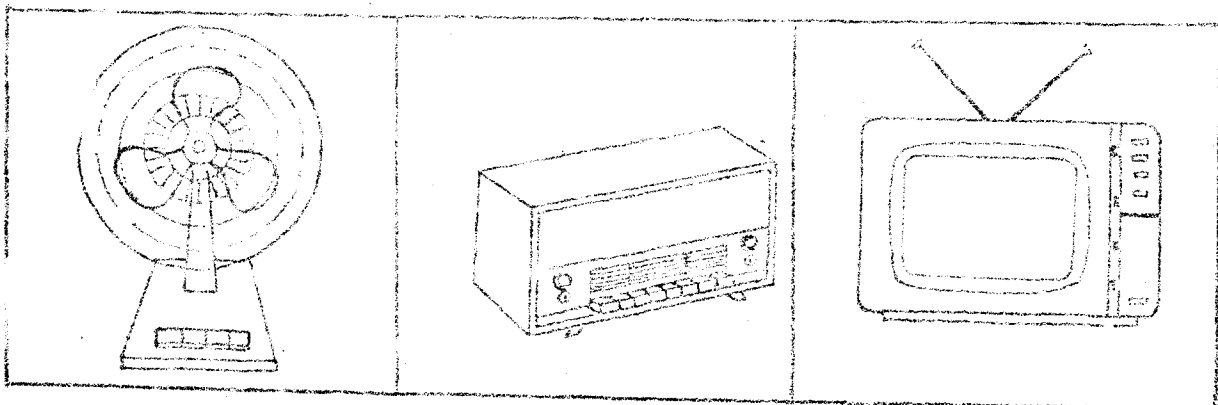
ตัวอย่าง

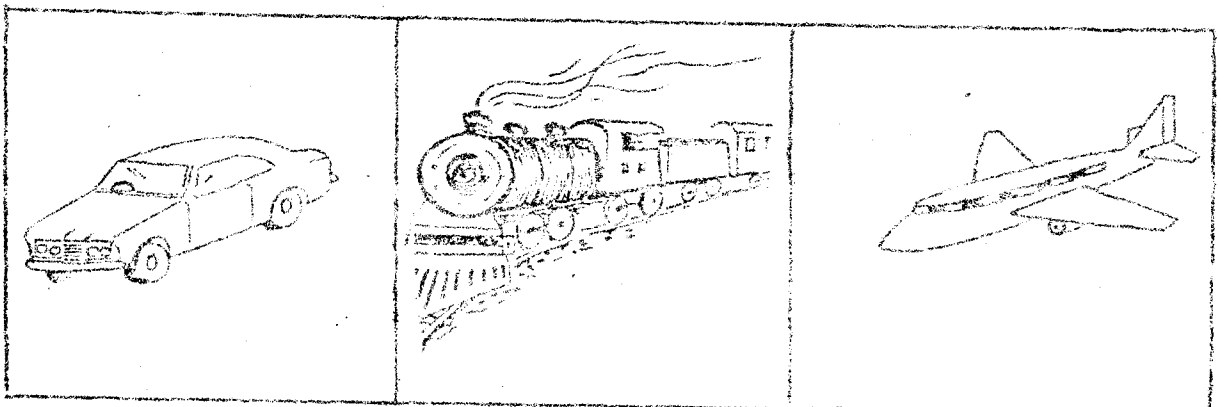
3

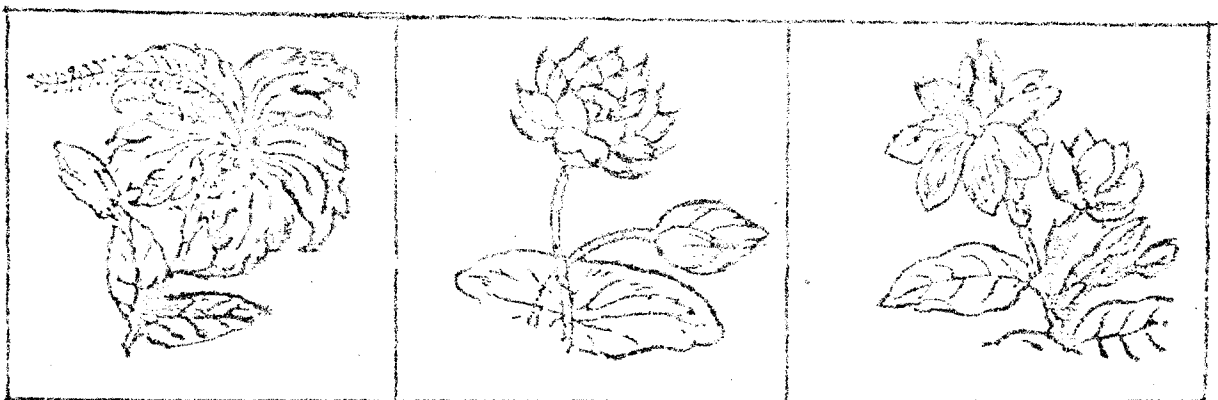
4

5

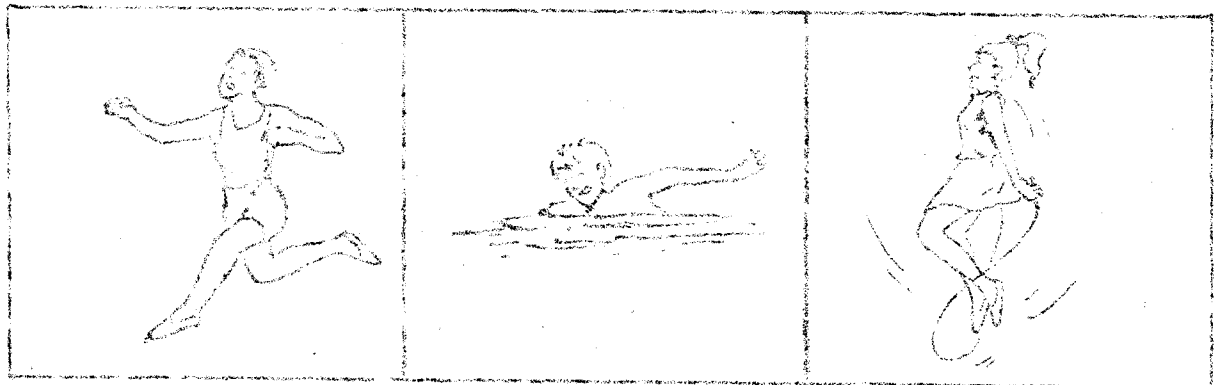
6

7

8

9

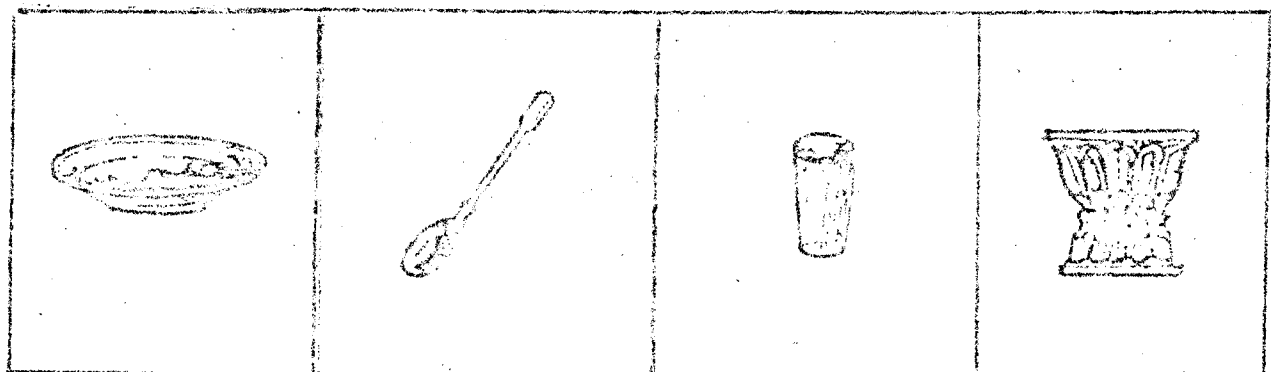
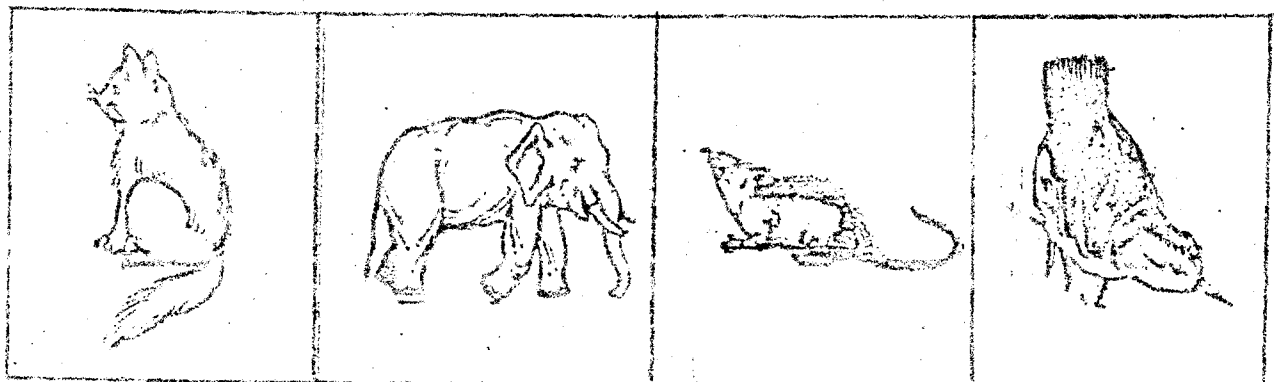
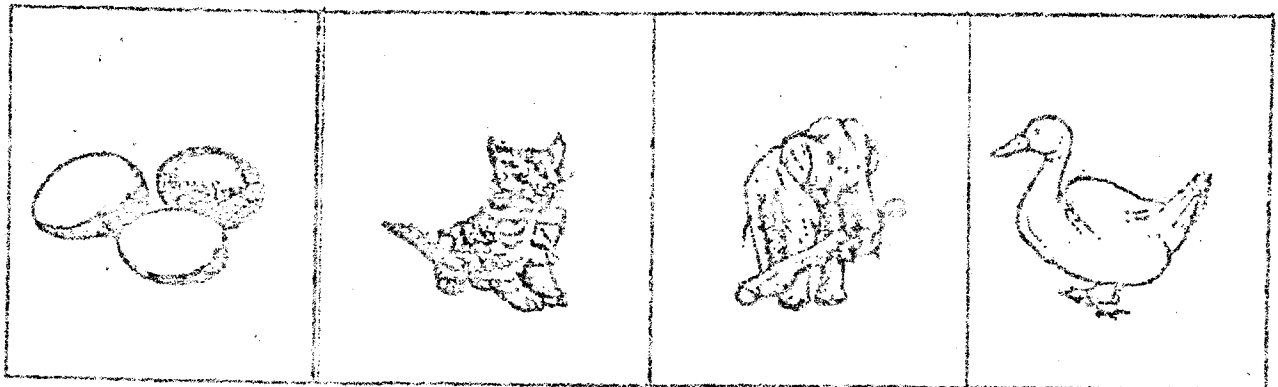
10

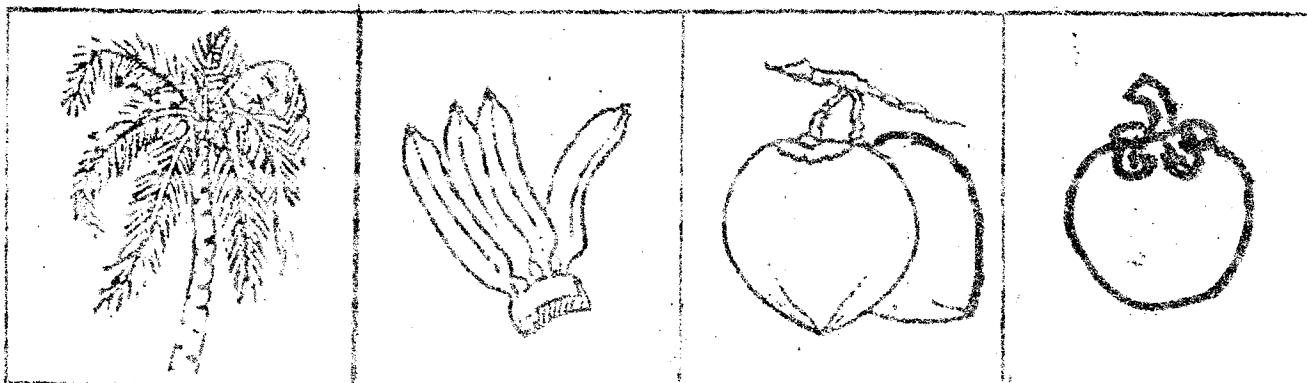
หน้า 4

การหาความสัมพันธ์

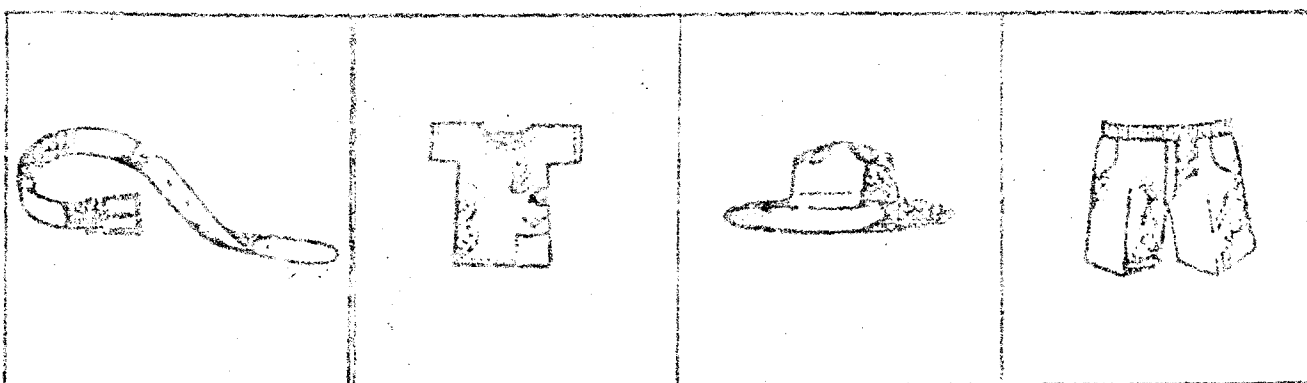
ตัวอย่าง

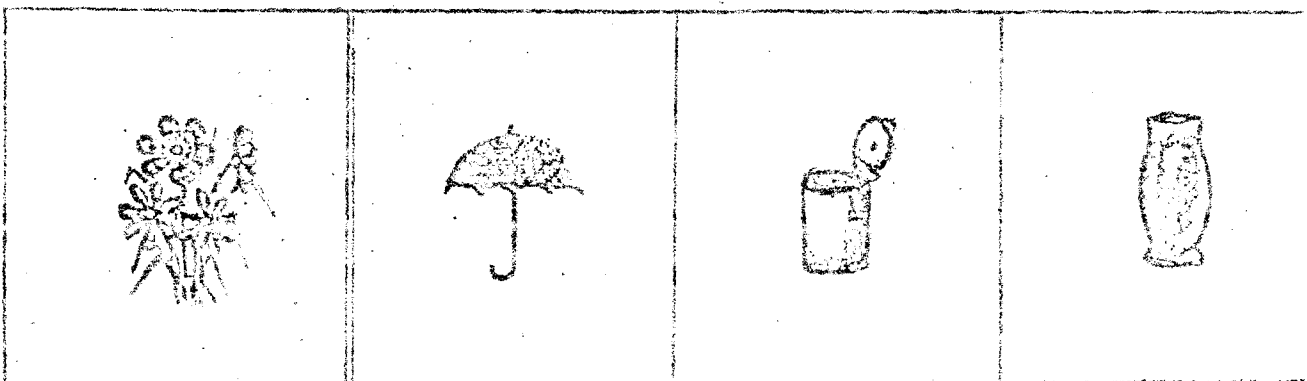
3

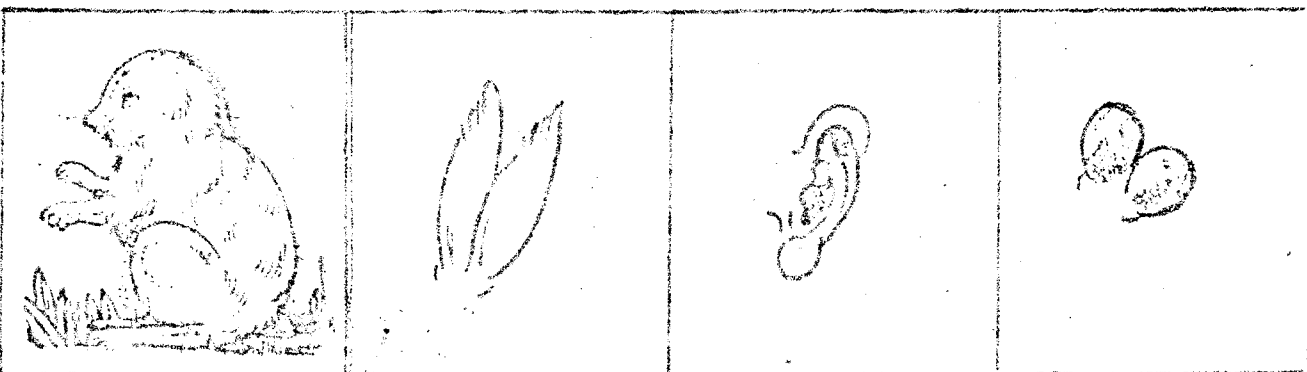
4

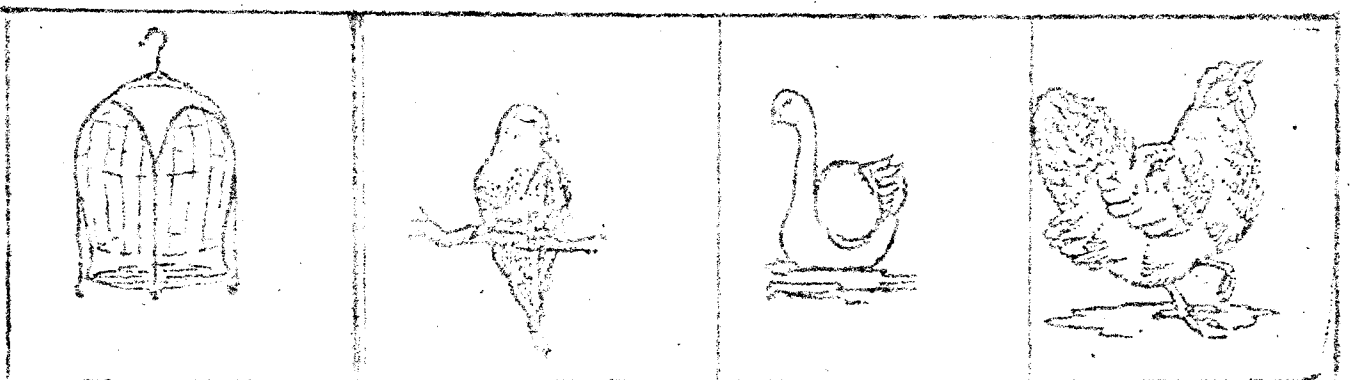
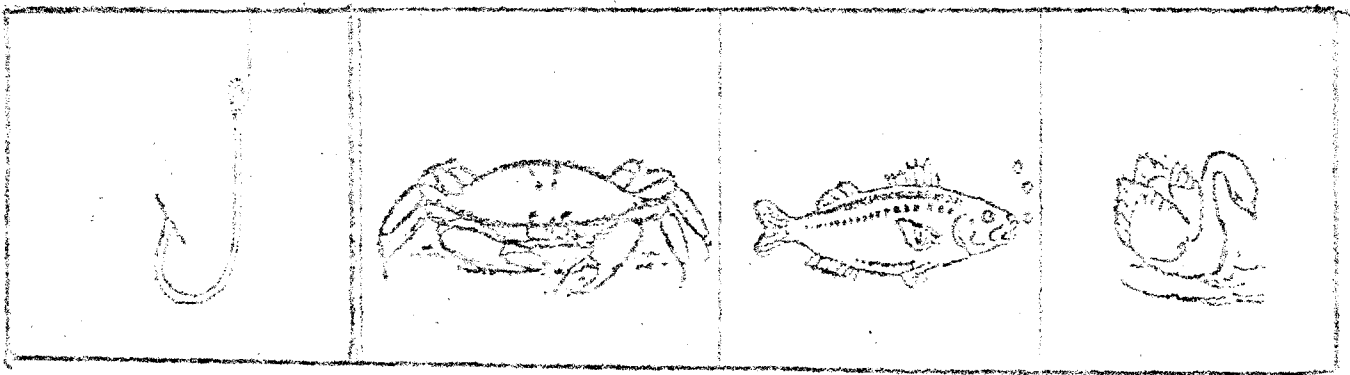
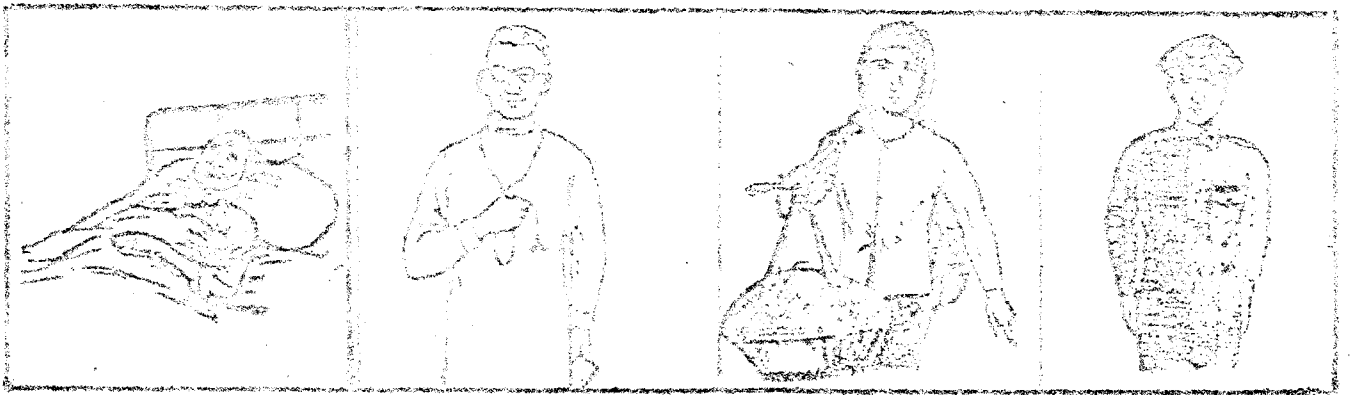
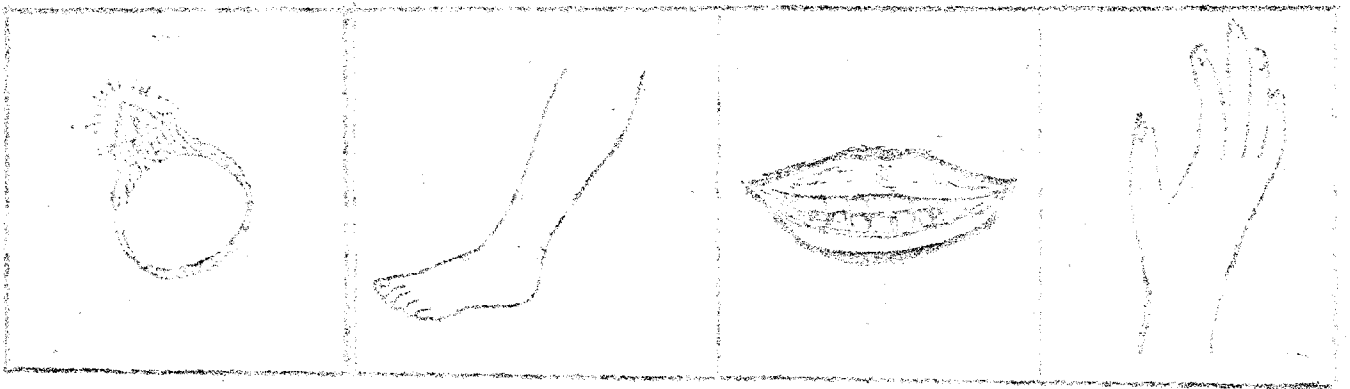

5

6

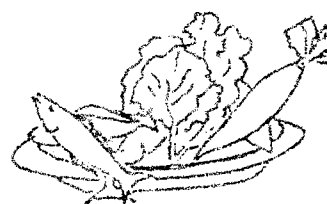
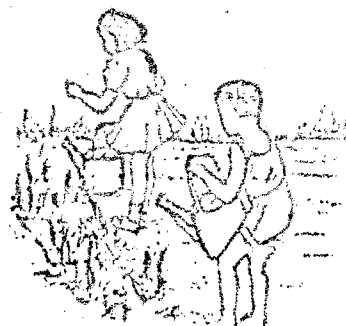

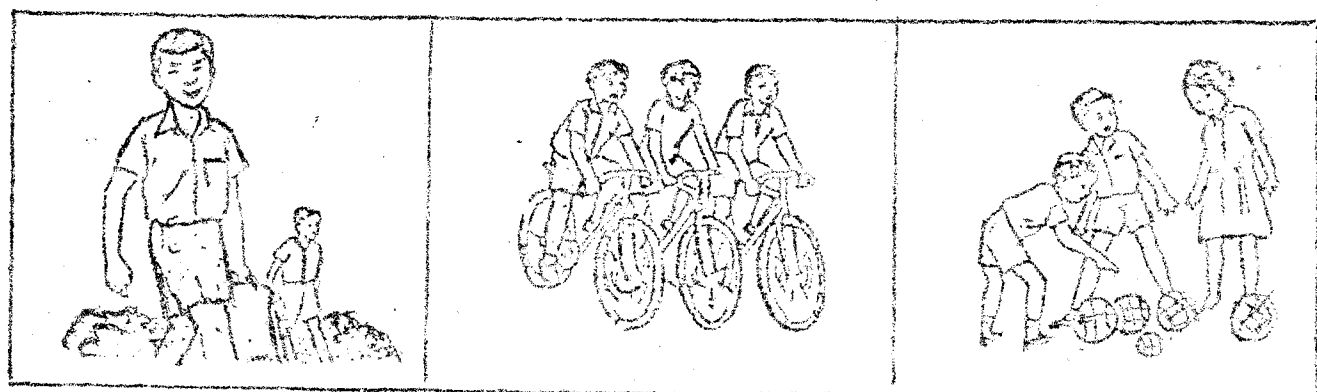
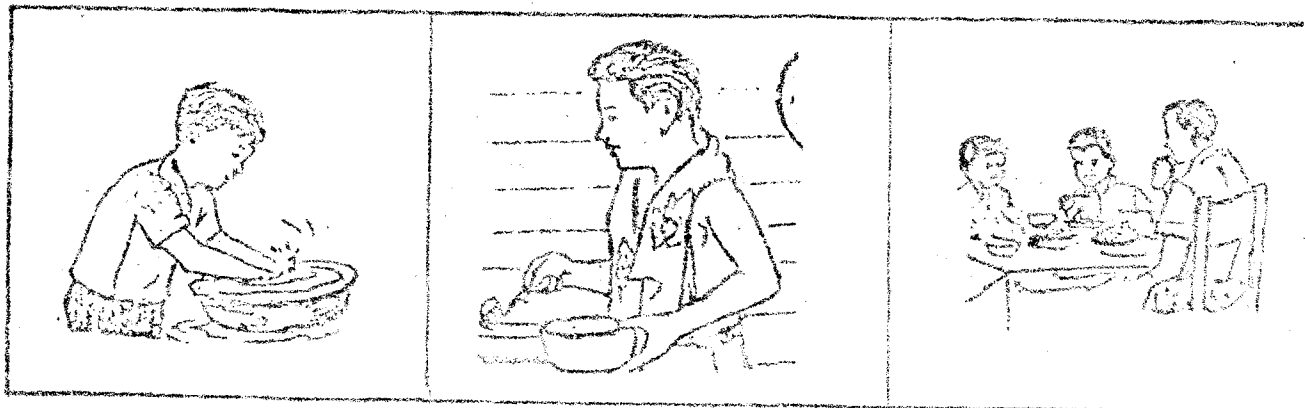
ตอนที่ ๕

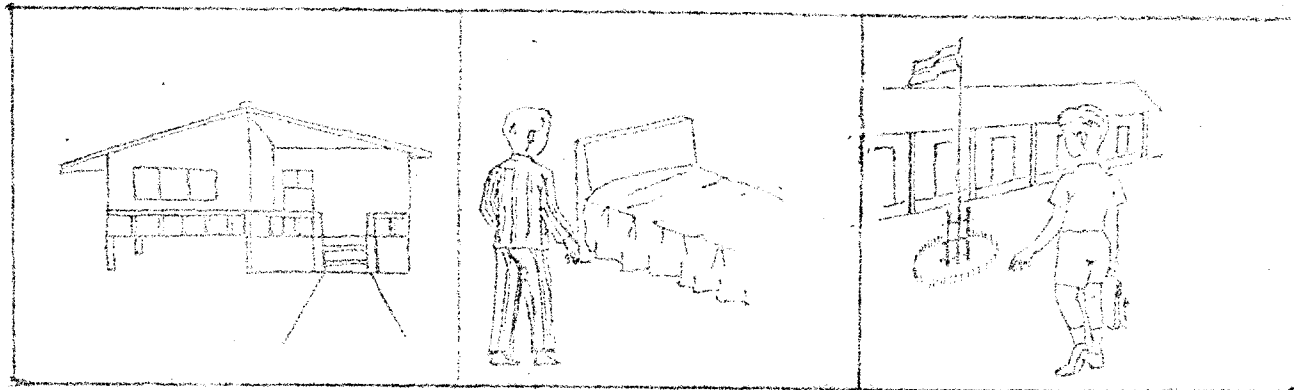
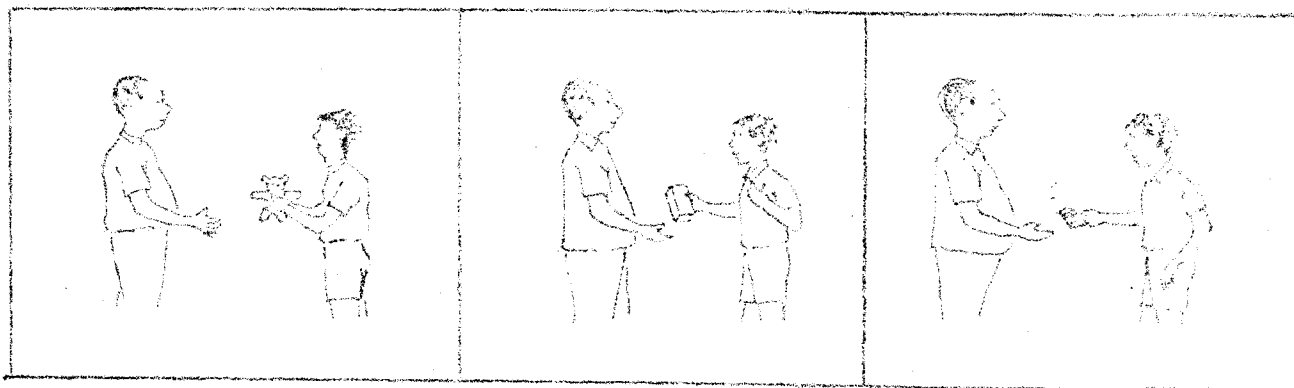
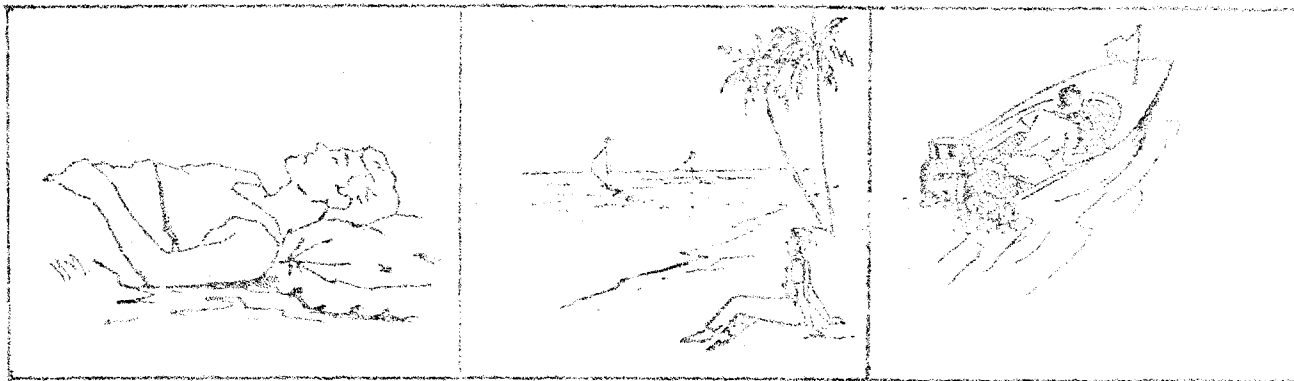
การจำและการเข้าใจเรื่อง

จงวาดภาพตามรูปแบบที่สั่ง

ตัวอย่าง

คู่มือ

ดำเนินการทดสอบ

ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย

ชั้นเด็กเล็ก

คู่มือการทดสอบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก

แบบทดสอบฉบับนี้ เป็นแบบทดสอบเชิงรูปภาพ สำหรับผู้ดำเนินการทดสอบ มี 50 ข้อ โดยแบ่งเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1	การจำแนกความแตกต่างของภาพและอักษร	จำนวน	11 ข้อ
ตอนที่ 2	การจำแนกความแตกต่างของเสียง	จำนวน	10 ข้อ
ตอนที่ 3	การรู้ความหมายของคำและประโยค	จำนวน	10 ข้อ
ตอนที่ 4	การหาความสัมพันธ์	จำนวน	10 ข้อ
ตอนที่ 5	การจำและการเข้าใจเรื่อง	จำนวน	9 ข้อ

และใช้ข้อตัวอย่างสำหรับอธิบายวิธีทำให้เด็กเข้าใจอีกตอนละ 1 ข้อ (ข้อ ก.)

การเตรียมการก่อนทดสอบ

ผู้ดำเนินการทดสอบจะต้องทำหน้าที่อ่านคำสั่งให้นักเรียนทำ จึงต้องอ่านคู่มือในการทดสอบแต่ละตอนให้เข้าใจไวล่วงหน้า เพื่อให้คุ้นเคยกับสิ่งที่ต้องปฏิบัติในเวลาทดสอบ และเตรียมเครื่องมือประกอบการทดสอบอันได้แก่

1. ดินสอสำหรับแจกนักเรียนทุกคนเพื่อใช้ในการทดสอบ
2. เครื่องเหลาดินสอ
3. ยางลบ
4. กระดาษแข็งสีขาว (สี่เหลี่ยม) สำหรับปักข้อที่ยังไม่ได้ทำ
5. เครื่องเย็บกระดาษหือลวดหนีบ

ข้อปฏิบัติในการทดสอบ

ในการทดสอบควรปฏิบัติดังนี้

1. ทำความคุ้นเคยกับตัวเด็กก่อนลงมือทดสอบ

2. พยายามใช้คำพูดให้ชัดเจนและเป็นธรรมชาติ
3. ในการออกคำดังให้นักเรียนทำแต่ละข้อให้พูดครั้งเดียว
4. เมื่อทดสอบเสร็จแต่ละตอนต้องให้นักเรียนหยุดพัก หรือเปลี่ยนกิจกรรม ประมาณ 5 นาที
5. พยายามทดสอบให้ทันเวลาตามที่กำหนด
6. เขียนรายชื่อนักเรียน โรงเรียน และอื่น ๆ ที่หน้าปกแบบทดสอบให้นักเรียนทุกคน
ก่อนการทดสอบ
7. เมื่อนักเรียนดินสอหักก็เปลี่ยนใหม่ให้นักเรียน และต้องดูแลให้ดินสอของนักเรียน
ทุกคนอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้คืออยู่เสมอ

คู่มือการทดสอบ

- พูด : นักเรียน วันนั้นครูมีสิ่งส่งมาให้ให้นักเรียนทำ โดยนักเรียนต้องทำตามที่ครูสั่ง คนไหนทำตามที่ครูสั่งได้ทุกครั้ง คนนั้นจะเป็นคนเก่ง นักเรียนต้องตั้งใจฟังให้ดี นักเรียนทุกคนอยากเป็นคนเก่งใช่ไหม ถ้าอยากเป็นคนเก่งต้องนั่งเฉย ๆ ค่อย ๆ ทำ ครูจะแจกของให้นักเรียนทำ เมื่อครูแจกของให้แล้ว นักเรียนจะจับสิ่งที่ครูแจกให้ไม่ได้ จนกว่าครูจะสั่งให้จับสิ่งที่ครูแจกได้
- ทำ : ผู้ดำเนินการและผู้ช่วย ฯ
- 1) แจกแบบทดสอบตามรายชื่อนักเรียน โดยเอาหน้าปกขึ้น
 - 2) แจกดินสอและกระดาษแข็งสีชมพู สำหรับกันข้อให้นักเรียนทุกคน
- พูด : นักเรียนทุกคนจับดินสอ และครูจะสั่งให้นักเรียนทำตาม ยังไม่ชี้เขียนอะไร นักเรียนทุกคนดูบนกระดานดำ
- ทำ : เขียนเครื่องหมายกากบาท (X) บนกระดานดำ ฯ แล้วอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าเป็นเครื่องหมายกากบาท
- พูด : วันนั้นครูให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย X นักเรียนจับดินสอแล้วยกมือขึ้นทำเครื่องหมาย X ในใจจากศรพร้อมกับครู
- ทำ : กากบาทในอากาศ พร้อมกับนักเรียน 5 - 10 ครั้ง โดยเริ่มทำช้า ๆ แล้วค่อย ๆ เร็วขึ้น ฯ
- พูด : นักเรียนคงวาดเครื่องหมายกากบาทเป็นแล้วทุกคน ทีนี้มาดูภาพที่ครูแจกให้ข้างหน้า ซึ่งมีภาพเด็กหญิงกับเด็กชาย ถ้านักเรียนเป็นเด็กหญิงก็กากบาทบนรูปเด็กผู้หญิง ถ้าเป็นเด็กชาย ก็กากบาทบนรูปเด็กชาย ใครเขียนเสร็จแล้ววางดินสอ
- ทำ : ผู้ดำเนินการและผู้ช่วยดำเนินการ ช่วยกันตรวจสอบความเรียบร้อยของนักเรียนทุกคน จนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจและกากบาทได้ถูกต้อง เมื่อเข้าใจและทำได้แล้ว เริ่มอ่านคำสั่งเป็นตอน ๆ

- พค : นักเรียนเลื่อนกระดานสี่มุมไปอีก 1 ช่อง
 ทำ : ครูว่านักเรียนทำไ้ถูกต้องแล้ว
 พค : จงกากบาทที่ภาพที่ไม่เหมือนภาพอื่น
 ทำ : ครูว่านักเรียนทำตามคำสั่งทั่วถึงแล้ว
 พค : นักเรียนเลื่อนกระดานสี่มุมไปอีก 1 ช่อง
 ทำ : ครูว่านักเรียนทำไ้ถูกต้องแล้ว
 พค : จงกากบาทที่ภาพที่ไม่เหมือนภาพอื่น
 ทำ : ครูว่านักเรียนทำตามคำสั่งอย่างทั่วถึงแล้ว
 พค : นักเรียนเลื่อนกระดานสี่มุมไปอีก 1 ช่อง
 ทำ : ครูว่านักเรียนทำไ้ถูกต้องแล้ว
 พค : จงกากบาทที่ภาพที่ไม่เหมือนภาพอื่น
 ทำ : ครูว่านักเรียนทำตามคำสั่งอย่างทั่วถึงแล้ว
 พค : นักเรียนเปิดไปหน้าใหม่ แล้วเอากระดานสี่มุมวางอย่างนี้
 ทำ : ทำให้นักเรียนดูและครูว่านักเรียนทำไ้ถูกต้องแล้ว
 พค : จงกากบาทที่ภาพที่ไม่เหมือนภาพอื่น
 ทำ : ครูว่านักเรียนทำตามคำสั่งอย่างทั่วถึงแล้ว
 พค : นักเรียนเลื่อนกระดานสี่มุมไปอีก 1 ช่อง
 ทำ : ครูว่านักเรียนทำไ้ถูกต้องแล้ว
 พค : จงกากบาทที่ภาพที่ไม่เหมือนภาพอื่น
 ทำ : ครูว่านักเรียนทำตามคำสั่งอย่างทั่วถึงแล้ว
 พค : นักเรียนเลื่อนกระดานสี่มุมไปอีก 1 ช่อง
 ทำ : ครูว่านักเรียนทำไ้ถูกต้องแล้ว
 พค : จงกากบาทที่ภาพที่ไม่เหมือนภาพอื่น
 ทำ : ครูว่านักเรียนทำตามคำสั่งอย่างทั่วถึงแล้ว

- พุด : นักเรียนเลื่อนกระดานสี่มุมพลงไปอีก 1 ช่อง
- ทำ : ครูว่านักเรียนทำได้ถูกต้องแล้ว
- พุด : จงกากบาททับภาพที่ไม่เหมือนภาพอื่น
- ทำ : ครูว่านักเรียนทำตามคำสั่งอย่างทั่วถึงแล้ว
- พุด : นักเรียนเลื่อนกระดานลงไปอีก 1 ช่อง
- ทำ : ครูว่านักเรียนทำได้ถูกต้องแล้ว
- พุด : จงกากบาททับภาพที่ไม่เหมือนภาพอื่น
- ทำ : ครูว่านักเรียนทำตามคำสั่งอย่างทั่วถึงแล้ว
- พุด : นักเรียนสนุกไหม เหนื่อยไหม เอาละให้นักเรียนพักสักประเดี๋ยว แล้วเรามาทำสิ่งที่สนุกมากกว่านี้อีก วางดินสอลงบนโต๊ะได้
- ทำ : ให้นักเรียนพัก 3 - 5 นาที แล้วดูว่าดินสอของนักเรียนพร้อมที่จะทำต่อไป

ตอนที่ 2

การจำแนกความแตกต่างของเสียง

(เวลาประมาณ 12 นาที)

- พุด : นักเรียนเปิดกระดานหน้าต่อไป
- ทำ : ดูแบบทดสอบขึ้น แล้วเปิดให้นักเรียนเห็นทุกคน ตรวจดูความถูกต้องเรียบร้อย
- พุด : นักเรียนนำกระดาษสีชมพูมาวางคันรูปไว้อย่างนี้
- ทำ : ผู้ดำเนินการและผู้ช่วย ๆ ทำให้นักเรียนดู
- พุด : รูปที่เห็นนี้เป็นภาพ หู และหนู ครูจะให้นักเรียนกากบาททับภาพ หู เพียงรูปเดียว
ตอนนี้ยังไม่กากบาท นักเรียนคอยฟังครูก่อน เมื่อครูสั่งเสร็จแล้วนักเรียนจึงกากบาท
ทับภาพที่ครูสั่ง เอาละครูจะสั่ง ฟังให้คินะ "จงกากบาททับภาพหู"
- ทำ : ผู้ดำเนินการและผู้ช่วย ๆ ให้นักเรียนทำตามคำสั่งให้ถูกต้องอย่างทั่วถึง
- พุด : นักเรียนทำได้แล้ว เก่งมาก นักเรียนทุกคนเลื่อนกระดาษสีชมพูลงไปอีก 1 ช่อง
คอยฟังให้คิ ครูจะสั่งเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เมื่อครูสั่งจบให้นักเรียนกากบาททับภาพ
ที่ครูสั่ง "ให้นักเรียนกากบาททับภาพ คาว"
- ทำ : ครูว่านักเรียนทำตามคำสั่งอย่างทั่วถึงแล้ว
- พุด : นักเรียนเลื่อนกระดาษสีชมพูลงไปอีก 1 ช่อง
- ทำ : ครูว่านักเรียนทำได้ถูกต้องแล้ว
- พุด : จงกากบาททับภาพ "มา"
- ทำ : ครูว่านักเรียนทำตามคำสั่งอย่างทั่วถึงแล้ว
- พุด : นักเรียนเปิดไปหน้าใหม่ แล้วเอากระดาษสีชมพูวางอย่างนี้
- ทำ : ทำให้นักเรียนดู แล้วครูว่านักเรียนทำได้ถูกต้องแล้ว
- พุด : จงกากบาททับภาพ "บิน"
- ทำ : ครูว่านักเรียนทำตามคำสั่งอย่างทั่วถึงแล้ว

- พุค : นักเรียนเลื่อนกระดานสี่มุมพลงไปอีก 1 ช่อง
 ทำ : คุณานักเรียนทำไ้ถูกต้องแล้ว
 พุค : จงกากบาททับภาพ "ง"
 ทำ : คุณานักเรียนทำตามคำสั่งไ้ทั่วถึงแล้ว
 พุค : นักเรียนเลื่อนกระดานสี่มุมพลงไปอีก 1 ช่อง
 ทำ : คุณานักเรียนทำไ้ถูกต้องแล้ว
 พุค : จงกากบาททับภาพ "กระรอก"
 ทำ : คุณานักเรียนทำตามคำสั่งไ้ทั่วถึงแล้ว
 พุค : นักเรียนเลื่อนกระดานสี่มุมพลงไปอีก 1 ช่อง
 ทำ : คุณานักเรียนทำไ้ถูกต้องแล้ว
 พุค : จงกากบาททับภาพ "เสือ"
 ทำ : คุณานักเรียนทำตามคำสั่งไ้ทั่วถึงแล้ว
 พุค : นักเรียนเปิดไปหน้าใหม่ แล้วเอากระดานสี่มุมพวางอย่างนี้
 ทำ : ทำให้้นักเรียนดูและคุณาเรียนทำไ้ถูกต้องแล้ว
 พุค : จงกากบาททับภาพ "สอน"
 ทำ : คุณานักเรียนทำตามคำสั่งไ้ทั่วถึงแล้ว
 พุค : นักเรียนเลื่อนกระดานสี่มุมพลงไปอีก 1 ช่อง
 ทำ : คุณาเรียนทำไ้ถูกต้องแล้ว
 พุค : จงกากบาททับภาพ "หมา"
 ทำ : คุณาเรียนทำตามคำสั่งไ้ทั่วถึงแล้ว
 พุค : นักเรียนเลื่อนกระดานสี่มุมพลงไปอีก 1 ช่อง
 ทำ : คุณาเรียนทำไ้ถูกต้องแล้ว
 พุค : จงกากบาททับภาพ "ไฟ"
 ทำ : คุณาเรียนทำตามคำสั่งไ้ทั่วถึงแล้ว

- พุด : นักเรียนเลื่อนกระดาษสี่มุมพลึงไปอีก 1 ช่อง
- ทำ : ดูว่านักเรียนทำได้อีกสองแล้ว
- พุด : จงกากบาทที่ภาพ "ซี"
- ทำ : ดูว่านักเรียนทำตามคำสั่งทั่วถึงแล้ว
- พุด : นักเรียนเหนื่อยไหม คงเหนื่อยนิดหน่อยนะ นักเรียนเก่งทุกคน เอาละให้นักเรียนพักสักประเดี๋ยว ยังมีสิ่งสนุกให้นักเรียนทำมากกว่านี้อีก วางดินสอไว้บนโต๊ะได้
- ทำ : ให้นักเรียนพัก 3 – 5 นาที แล้วดูว่าดินสอของนักเรียนพร้อมที่จะทำต่อไป

ตอนที่ 3

การรู้ความหมายของคำและประโยค

(เวลาประมาณ 12 นาที)

- พค : นักเรียนเปิดกระดานหน้าต่อไป แล้วนำกระดาษสีชมพูมาวางไว้แบบนี้
- ทำ : ชูแบบทดสอบแล้วเอากระดาษทาบคั่นให้นักเรียนทุกคนเห็น ตรวจสอบความเรียบร้อย
- พค : ภาพที่เห็นอยู่นี้ เป็นภาพ ปู ปลา และกุ้ง ครูจะให้นักเรียนกากบาททับภาพปูเพียง ภาพเดียว ตอนนี้ยังไม่กากบาท นักเรียนคอยฟังครูสั่งก่อน เมื่อครูสั่งจบแล้วนักเรียน จึงกากบาททับรูปที่ครูสั่ง เอาละนะครูจะสั่งฟังให้ดี "จงกากบาททับภาพ ปู"
- ทำ : ผู้ดำเนินการและช่วย ๆ กันให้นักเรียนกากบาทให้ถูกต้องและทั่วถึง
- พค : นักเรียนเก่งทุกคน ทำได้ถูกต้อง เก่งจริง ๆ เคี้ยวครูจะให้นักเรียนทำต่อไป นักเรียนทุกคนเลื่อนกระดาษสีชมพูลงไปอีก 1 ช่อง แล้วคอยฟังให้ครูจะสั่งเพียง ครั้งเดียว เมื่อครูสั่งจบแล้วนักเรียนจึงจะกากบาททับภาพที่ครูสั่ง
- ทำ : ทำให้นักเรียนดูและตรวจสอบความถูกต้อง
- พค : จงกากบาททับภาพ "เป็ด"
- ทำ : ครูว่านักเรียนทำตามคำสั่งทั่วถึงแล้ว
- พค : นักเรียนเลื่อนกระดาษสีชมพูลงไปอีก 1 ช่อง
- ทำ : ครูว่านักเรียนทำได้ถูกต้องแล้ว
- พค : จงกากบาททับภาพ "ลิง"
- ทำ : ครูว่านักเรียนทำตามคำสั่งทั่วถึงแล้ว
- พค : นักเรียนเปิดหน้าต่อไป แล้วเอากระดาษสีชมพูวางอย่างนี้
- ทำ : ทำให้นักเรียนดูและตรวจสอบความถูกต้อง
- พค : จงกากบาททับภาพ "รองเท้าว"
- ทำ : ครูว่านักเรียนทำตามคำสั่งได้ทั่วถึงแล้ว

- พุด : นักเรียนเลื่อนกระดานสี่มุมพลงไปอีก 1 ช่อง
 ทำ : คุณนักเรียนทำไ้ถูกต้องแล้ว
- พุด : จงกากบาททับภาพ "พัคคม"
 ทำ : คุณนักเรียนทำตามคำสั่งไ้ทั่วถึงแล้ว
- พุด : นักเรียนเลื่อนกระดานสี่มุมพลงไปอีก 1 ช่อง
 ทำ : คุณนักเรียนทำไ้ถูกต้องแล้ว
- พุด : จงกากบาททับภาพ "รดยนค์"
 ทำ : คุณนักเรียนทำตามคำสั่งไ้ถูกต้องแล้ว
- พุด : นักเรียนเลื่อนกระดานสี่มุมพลงไปอีก 1 ช่อง
 ทำ : คุณนักเรียนทำไ้ถูกต้องแล้ว
- พุด : จงกากบาททับภาพ "คอกบัว"
 ทำ : คุณนักเรียนทำตามคำสั่งไ้ทั่วถึงแล้ว
- พุด : นักเรียนเปิดหน้าต่างไป แล้วเอากระดานสี่มุมพวางอย่างนี้
 ทำ : ไ้ให้นักเรียนดูและตรวจความถูกต้อง
- พุด : จงกากบาททับภาพ "ไ้กกำลังบิน"
 ทำ : คุณนักเรียนทำตามคำสั่งไ้ทั่วถึงแล้ว
- พุด : นักเรียนเลื่อนกระดานสี่มุมพลงไปอีก 1 ช่อง
 ทำ : คุณนักเรียนทำไ้ถูกต้องแล้ว
- พุด : จงกากบาททับภาพ "เด็กชายกำลังวิ่ง"
 ทำ : คุณนักเรียนทำตามคำสั่งไ้ทั่วถึงแล้ว
- พุด : นักเรียนเลื่อนกระดานสี่มุมพลงไปอีก 1 ช่อง
 ทำ : คุณนักเรียนทำไ้ถูกต้องแล้ว
- พุด : จงกากบาททับภาพ "เด็กชายปีนต้นไม้"
 ทำ : คุณนักเรียนทำตามคำสั่งไ้ถูกต้องแล้ว

ตอนที่ 4

การหาความสัมพันธ์

(เวลาประมาณ 15 นาที)

- พุด : นักเรียนได้ไปพักและวิ่งเล่นสนุกสนานกันมาแล้ว ต่อไปนี่เรามาทำสิ่งสนุก ๆ กันต่อไป
นักเรียนจับดินสอแล้วเปิดสมุดตามครู พร้อมกับวางกระดาษสีชมพูอย่างนี้
- ทำ : ดูความเรียบร้อย และความถูกต้องของนักเรียนทุกคน
- พุด : นักเรียนดูภาพนี้ จะเห็นว่าภาพอยู่ 4 ภาพ คือ ภาพไข่ ภาพแมว และภาพช้าง
นักเรียนทุกคนชี้ภาพไข่ให้ครูดู แล้วคำว่า "ไข่" จะสัมพันธ์กับรูปใดใน 3 รูปหลัง
ขอให้สังเกตให้ถี่ถ้วนครูจะสั่งให้นักเรียนกากบาทกับภาพที่สัมพันธ์กับไข่ ครูจะสั่งนะ
คอยฟังให้ดี ครูจะสั่งเพียงครั้งเดียว เมื่อสั่งจบแล้วนักเรียนจึงกากบาทได้ "จงกากบาท
กับภาพที่สัมพันธ์กับ ไข่"
- ทำ : ผู้ดำเนินการและผู้ช่วย ๆ คอยดูแลและอธิบายให้เด็กได้เข้าใจ และกากบาทได้ถูกต้อง
ทุกคน
- พุด : นักเรียนเก่ง ทำถูกอีกแล้ว เก่งจริง ๆ นี่ให้นักเรียนเลื่อนกระดาษสีชมพูลงไปอีก
1 ซอง
- ทำ : ดูว่านักเรียนทำได้ถูกต้องแล้ว
- พุด : จงกากบาทภาพที่สัมพันธ์กับ "แมว"
- ทำ : ดูว่านักเรียนทำตามคำสั่งทั่วถึงแล้ว
- พุด : นักเรียนเลื่อนกระดาษสีชมพูลงไปอีก 1 ซอง
- ทำ : ดูว่านักเรียนทำได้ถูกต้องแล้ว
- พุด : จงกากบาทภาพที่สัมพันธ์กับ "จาน"
- ทำ : ดูว่านักเรียนทำตามคำสั่งทั่วถึงแล้ว

- พุด : นักเรียนเปิดหน้าต่างออกไป แล้วเอากะความสีชมพูวางอย่างนี้
- ทำ : คุณานักเรียนทุกคนทำได้ถูกต้องแล้ว
- พุด : จงกากบาททับภาพที่สัมพันธ์กับ "ต้นมะพร้าว"
- ทำ : คุณานักเรียนทำตามคำสั่งทั่วถึงแล้ว
- พุด : นักเรียนเลื่อนกระดานสีชมพูลงไปอีก 1 ช่อง
- ทำ : คุณานักเรียนทำได้ถูกต้องแล้ว
- พุด : จงกากบาททับภาพที่สัมพันธ์กับ "เข็มขัด"
- ทำ : คุณานักเรียนทำตามคำสั่งทั่วถึงแล้ว
- พุด : นักเรียนเลื่อนกระดานสีชมพูลงไปอีก 1 ช่อง
- ทำ : คุณานักเรียนทำได้ถูกต้องแล้ว
- พุด : จงกากบาททับภาพที่สัมพันธ์กับ "ดอกไม้"
- ทำ : คุณานักเรียนทำตามคำสั่งทั่วถึงแล้ว
- พุด : นักเรียนเลื่อนกระดานสีชมพูลงไปอีก 1 ช่อง
- ทำ : คุณานักเรียนทำได้ถูกต้องแล้ว
- พุด : จงกากบาททับภาพที่สัมพันธ์กับ "กระต่าย"
- ทำ : คุณานักเรียนทำตามคำสั่งทั่วถึงแล้ว
- พุด : นักเรียนเปิดหน้าต่างออกไปแล้วเอากะความสีชมพูวางอย่างนี้
- ทำ : คุณานักเรียนทุกคนทำได้ถูกต้องแล้ว
- พุด : จงกากบาททับภาพที่สัมพันธ์กับ "แหวน"
- ทำ : คุณานักเรียนทำตามคำสั่งทั่วถึงแล้ว
- พุด : นักเรียนเลื่อนกระดานสีชมพูลงไปอีก 1 ช่อง
- ทำ : คุณานักเรียนทำได้ถูกต้องแล้ว
- พุด : จงกากบาททับภาพที่สัมพันธ์กับ "คนป่วย"
- ทำ : คุณานักเรียนทำตามคำสั่งทั่วถึงแล้ว

- พุด : นักเรียนเลื่อนกระดาษสี่ชมพูลงไปอีก 1 ช่อง
- ทำ : ควบนักเรียนทำได้อีกสองแล้ว
- พุด : จงกากบาททับภาพที่สัมพันธ์กับ "เบ็ด"
- ทำ : ควบนักเรียนทำตามคำสั่งถูกต้องแล้ว
- พุด : นักเรียนเลื่อนกระดาษสี่ชมพูลงไปอีก 1 ช่อง
- ทำ : ควบนักเรียนทำได้อีกสองแล้ว
- พุด : จงกากบาททับภาพที่สัมพันธ์กับ "กรง"
- ทำ : ควบนักเรียนทำตามคำสั่งทั่วถึงแล้ว
- พุด : นักเรียนเก่งอีกแล้ว ทำถูกต้องทุกคนเลย เหนื่อยมากไหม คงเหนื่อยบ้าง เอาละ
ถ้านักเรียนเหนื่อย ครูจะให้พักอีก แล้วมาทำสิ่งสนุก ๆ กันต่อไปอีกนิดเดียว
- ทำ : ให้นักเรียนพักผ่อน 3 - 5 นาที ตรวจดูว่าคินสอของนักเรียนพร้อมที่จะต่อไปหรือไม่

ตอนที่ 5

การจำและการเข้าใจเรื่อง

(เวลาประมาณ 20 นาที)

- พูก : นักเรียนต่อไปนี้เรามาฟังสิ่งสนุก ๆ กันอีก และนักเรียนต้องกากบาททับภาพอีก
นักเรียนกากบาทเองกันทุกคนเลย ตอนนี้นักเรียนนำกระดาษสีชมพูมาวางอย่างนี้
- ทำ : ครูให้นักเรียนทำไปถูกต้องแล้ว
- พูก : ตอนนี้นักเรียนยังไม่ทำอะไร ครูที่รูปภาพแถวที่นักเรียนมองเห็นขณะนี้ ซึ่งมีอยู่หลายภาพ
ภาพอะไรบ้างนั้นนักเรียนรู้จักทั้งสิ้น ประเดี๋ยวครูจะเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง เมื่อฟังแล้ว
ครูถามให้นักเรียนตอบ นักเรียนจะต้องเลือกภาพที่จะตอบครูเพียงภาพเดียว แล้ว
กากบาททับภาพที่เลือกนั้น ฟังนะ ครูจะอ่านช้า ๆ ครึ่งเดียว
อ่านช้า ๆ ชัด ๆ : มารียะเลี้ยงแมวไว้ที่บ้าน ทุกวันมารียะจะอุ้มแมวตอนเช้า แล้วให้อาหาร
แกมัน ตอนเย็นมารียะจะจูงแมวไปเที่ยวเดินเล่น
- ถาม : ครูถามว่า "ตอนเย็นมารียะทำอะไร" นักเรียนเห็นภาพที่จะตอบแล้วหรือยัง ใคร
เห็นแล้วกากบาททับภาพนั้น
- ทำ : ครูกากบาททับภาพเด็กจูงแมว แล้วชี้ให้นักเรียนดู
- พูก : ขอนมมารียะจูงแมวไปเที่ยวเดินเล่นตอนเย็น ของนักเรียนถูกไหม
- ทำ : ครูให้นักเรียนทำตามคำสั่งไปถูกต้องหรือไม่ หากไม่ถูกต้องต้องอธิบายให้นักเรียนเข้าใจ
อย่างทั่วถึง
- พูก : ที่นี้ทำต่อไป นักเรียนได้อ่านกระดาษสีชมพูลงไป 1 ซอง แล้วมองรูปภาพทั้ง 3 ภาพ
คอยฟังครูจะเล่าเรื่อง แล้วคอยตอบคำถาม
- ทำ : ครูให้นักเรียนทำไปถูกต้องแล้ว
- อ่านช้า ๆ ชัด ๆ : ที่บ้านของอาแวและซารีนะ ในตอนเย็นทุกวันพ่อและแม่จะจัดดอกไม้บนโต๊ะ
พี่ชายและพี่สาวจะช่วยกันปลูกผัก ส่วนอาแวและซารีนะจะช่วยกันรดน้ำ
ต้นไม้

ถาม :: ครรถามว่าภาพไหนคืออาแว และชาวันะ

พุด : ให้นักเรียนกากบาทกับภาพที่นักเรียนคิดว่าถูก

ทำ : ครูว่านักเรียนทำตามคำสั่งทั่วถึงแล้ว

พุด : นักเรียนเลื่อนกระดาษสีชมพูลงไปอีก 1 ช่อง แล้วดูภาพทั้ง 3 ภาพ คอยฟังครูเล่าเรื่อง แล้วคอยตอบคำถาม

ทำ : ครูว่านักเรียนทำได้ถูกต้องแล้ว

อ่านซ้ำ ๆ ซัก ๆ : คุณแม่ไปตลาด คุณแม่ซื้อปลา คุณแม่ซื้อผัก คุณแม่ถือปลาที่มีขาย และถือผักที่มีขาว เมื่อถึงบ้านคุณแม่จะเอาปลาและผักใส่จานไปโต ๆ

ถาม : ครรถามว่าคุณแม่ถืออะไรในมือซ้าย

พุด : ให้นักเรียนกากบาทกับภาพที่นักเรียนคิดว่าถูก

ทำ : ครูว่านักเรียนทำตามคำสั่งทั่วถึงแล้ว

พุด : นักเรียนเปิดหน้าต่อไปและเอากระดาษสีชมพูวางอย่างนี้ แล้วดูภาพทั้ง 3 ภาพ คอยฟังครูเล่าเรื่อง แล้วคอยตอบคำถาม

ทำ : ครูว่านักเรียนทำได้ถูกต้องแล้ว

อ่านซ้ำ ๆ ซัก ๆ :: คุณเข่าวีระจะรีบตื่นนอน ล้างหน้า แปรงฟัน หลังจากนั้นจะแต่งตัวไปรับประทานอาหารเช้า ก่อนรับประทานอาหารเช้าทุกครั้งเขาจะล้างมือ

ถาม :: ตื่นนอนแล้ววีระทำอะไรเป็นอันดับแรก

พุด : ให้นักเรียนกากบาทกับภาพที่นักเรียนคิดว่าถูก

ทำ : ครูว่านักเรียนทำตามคำสั่งทั่วถึงแล้ว

พุด : นักเรียนเลื่อนกระดาษสีชมพูลงไปอีก 1 ช่อง และดูภาพทั้ง 3 ภาพ คอยฟังครูเล่าเรื่อง แล้วคอยตอบคำถาม

ทำ : ครูว่านักเรียนทำได้ถูกต้องแล้ว

อ่านซ้ำ ๆ ซัก ๆ : ในตอนเช้าก่อนเข้าโรงเรียน นักเรียนต่างก็เล่นกันอย่างสนุกสนาน

มะแอ อุ๊ซัง และมามะ ชอบเล่นฟุตบอล ส่วนอุสมานชอบเล่น

กระโดดเชือกกับเพื่อน เมื่อครูตีระฆัง ทุกคนจะต้องมาเข้าแถวหน้าเสาธง

ถาม : ครูถามว่านักเรียนทุกคนจะหยุดเล่นเมื่อใด

พุด : ใ้ให้นักเรียนกากบาททับภาพที่นักเรียนคิดว่าถูก

ทำ : ครูให้นักเรียนทำตามคำสั่งทั่วถึงแล้ว

พุด : นักเรียนเลื่อนกระดาษสีชมพูลงไปอีก 1 ช่อง และดูภาพทั้ง 3 ภาพ คอยฟังครูเล่าเรื่องแล้วคอยตอบคำถาม

ทำ : ครูให้นักเรียนทำใ้ถูกต้องแล้ว

อ่านซ้ำ ๆ ซัก ๆ : สามีและ ยูโซะ สุกวี ซึ่งจักรยานไปโรงเรียน ส่วนอาลีกับเพื่อนเดินไปโรงเรียน เมื่อถึงโรงเรียน ถ้าโรงเรียนยังไม่เข้า เด็ก ๆ จะออกไปเดินเล่นกับเพื่อน ๆ

ถาม : ครูถามว่า อาลีควรเป็นคนใด

พุด : ใ้ให้นักเรียนกากบาททับภาพที่นักเรียนคิดว่าถูก

ทำ : ครูให้นักเรียนทำตามคำสั่งใ้ทั่วถึงแล้ว

พุด : นักเรียนเลื่อนกระดาษสีชมพูลงไปอีก 1 ช่อง และดูภาพทั้ง 3 ภาพ คอยฟังครูเล่าเรื่องแล้วคอยตอบคำถาม

ทำ : ครูให้นักเรียนทำใ้ถูกต้องแล้ว

อ่านซ้ำ ๆ ซัก ๆ : เมื่อเลิกเรียนแล้ว เด็ก ๆ ส่วนมากจะพากันกลับบ้าน บางคนจะอยู่เล่นฟุตบอล แต่บางคนชอบเล่นชักชวน

ถาม : . ครูถามว่าเด็กชักชวนกี่คนไหน

พุด : ใ้ให้นักเรียนกากบาททับภาพที่นักเรียนคิดว่าถูก

ทำ : ครูให้นักเรียนทำตามคำสั่งใ้ทั่วถึงแล้ว

พุด : นักเรียนเปิดหน้าต่อไปและเอากระดาษสีชมพูวางอย่างนี้ แล้วดูภาพทั้ง 3 ภาพ คอยฟังครูเล่าเรื่องแล้วคอยตอบคำถาม

พุด : ครูให้นักเรียนทำใ้ถูกต้องทุกคนแล้ว

อ่านซ้ำ ๆ ซัก ๆ : มะรุกินัน (จีณา) ใ้ได้ขับเรือไปเที่ยวในทะเลอย่างสนุกสนาน แล้วไปนั่งพักผ่อนชายทะเลในตอนเย็น มะรุกินันมีความสุขมาก

ถาม : ครูถามว่าเรื่องนี้เกิดขึ้นตอนไหน

พุด : ให้นักเรียนกากบาทหับภาพที่นักเรียนคิดว่าถูก

ทำ : ครูให้นักเรียนทำตามคำสั่งให้ทั่วถึงแล้ว

พุด : นักเรียนเลื่อนกระดาษสีชมพูลงไปอีก 1 ช่อง และดูภาพ 3 ภาพ คอยฟังครูเล่าเรื่อง แล้วคอยตอบคำถาม

ทำ : ครูให้นักเรียนทำตามถูกต้องทุกคนแล้ว

อ่านซ้ำ ๆ ซัก ๆ : วันอาทิตย์ ร่ายขอ เปาะแมจะแจกของขวัญให้กับเด็ก ๆ ยะยาได้รับตุ๊กตา มะมิงได้รับเงิน และมะเยะได้รับหนังสือ ทุกคนจะขอบคุณเปาะแม

ถาม : ครูถามว่าเปาะแมให้อะไรแก่ยะยา

พุด : ให้นักเรียนกากบาทหับภาพที่นักเรียนคิดว่าถูก

ทำ : ครูให้นักเรียนทำตามคำสั่งให้ทั่วถึงแล้ว

พุด : นักเรียนเลื่อนกระดาษสีชมพูลงไปอีก 1 ช่อง และดูภาพ 3 ภาพ คอยฟังครูเล่าเรื่อง แล้วคอยตอบคำถาม

ทำ : ครูให้นักเรียนทำตามถูกต้องทุกคนแล้ว

อ่านซ้ำ ๆ ซัก ๆ : "ลูกเอย คึกมากแล้ว ถึงเวลานอนแล้วนะ พรุ่งนี้ลูกจะได้ไปโรงเรียน แต่เขา"

ถาม : ครูถามว่า เมื่อได้ยินคำพูดอย่างนี้เด็กต้องไปไหน

พุด : ให้นักเรียนกากบาทหับภาพที่นักเรียนคิดว่าถูก

ทำ : ครูให้นักเรียนทำตามคำสั่งให้ทั่วถึงแล้ว

พุด : นักเรียนทุกคนทำเสร็จแล้วเก่งจริง ๆ สนุกไหม ชอบใจนักเรียนทุกคน นักเรียนเอากะดาษสีชมพูและกินสอสอดไว้ในสมุดตามนี้ เคี้ยวครูจะเก็บไปครูนักเรียนเก่งจริงไหม

ทำ : ทำให้นักเรียนดู แล้วผู้กำเนินการและผู้ช่วย ช่วยกันเก็บแบบทดสอบ จึงปล่อยนักเรียนออกไปข้างนอก

แบบสอบถามครูชั้นเด็กเล็ก

โรงเรียน.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ ตามสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันของท่าน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ☐ ต่ำกว่า 25 ปี
☐ 25 - 29 ปี
☐ 30 - 34 ปี
☐ 35 ปีขึ้นไป
3. วุฒิ ☐ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าทางอนุปริญญาหรือสูงกว่า
☐ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าทางคานอื่นหรือสูงกว่า
☐ อนุปริญญาหรือเทียบเท่าทางอนุปริญญา
☐ อนุปริญญาหรือเทียบเท่าทางคานอื่น
☐ ต่ำกว่าอนุปริญญา
4. สภาพการฝึกอบรมหรือสอนชั้นเด็กเล็ก ☐ ผ่านการฝึกอบรมที่จังหวัดหรือเขตจัดชั้น และใช้เวลาในการฝึกอบรม 7 วัน ขึ้นไป
☐ ผ่านการฝึกอบรมที่จังหวัดหรืออำเภอจัดชั้น และใช้เวลาในการฝึกอบรมน้อยกว่า 7 วัน
☐ ไม่ผ่านการฝึกอบรม

5. ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน นอกเหนือจากที่ใช้สอนในห้องเรียน

☐ ภาษามลายู

☐ ภาษาไทย

6. ประสบการณ์ในการสอนชั้นเด็กเล็ก

☐ 1 - 2 ปี

☐ 3 - 4 ปี

☐ 5 ปีขึ้นไป

7. จำนวนนักเรียนในห้องเรียนที่สอน

☐ 31 คนขึ้นไป

☐ 20 - 30 คน

☐ 19 คนลงมา

ขอขอบคุณ

ภาคผนวก ข
คุณภาพของแบบทดสอบ

คุณภาพของแบบทดสอบ

- ตอนที่ 1 การจำแนกความแตกต่างของภาพและอักษร
 ตอนที่ 2 การจำแนกความแตกต่างของเสียง
 ตอนที่ 3 การรู้ความหมายของคำและประโยค
 ตอนที่ 4 การหาความสัมพันธ์
 ตอนที่ 5 การจำและการเข้าใจเรื่อง

ค่าอำนาจจำแนกและ ค่าความยาก ข้อ	ตอนที่ 1		ตอนที่ 2		ตอนที่ 3		ตอนที่ 4		ตอนที่ 5	
	r	P	r	P	r	P	r	P	r	P
1.	.63	.35	.63	.52	.46	.76	.54	.72	.38	.43
2.	.27	.71	.71	.60	.46	.76	.54	.64	.29	.31
3.	.79	.56	.67	.66	.46	.76	.54	.72	.54	.47
4.	.83	.50	.67	.66	.42	.79	.58	.66	.67	.58
5.	.46	.77	.58	.71	.42	.79	.88	.52	.83	.49
6.	.54	.52	.71	.64	.50	.74	.67	.62	.63	.52
7.	.54	.68	.54	.71	.86	.56	.71	.47	.54	.52
8.	.75	.58	.58	.71	.29	.21	.46	.76	.50	.70
9.	.54	.72	.42	.74	.33	.79	.79	.60	.38	.52
10.	.46	.77	.67	.58	.54	.64	.50	.74		
11.	.29	.35								
ค่าความเชื่อมั่น	0.851		0.878		0.780		0.834		0.625	

ภาคผนวก ก
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าคะแนนเฉลี่ย ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทนคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

(ถวน สายยศ และ อังคนา สายยศ 2528 : 64)

2. การหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร

$$s = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ s แทนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทนผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

(ถวน สายยศ และ อังคนา สายยศ 2528 : 64)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่ม ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ

t แทนค่าคะแนนทดสอบที่สำคัญ

 $\bar{x}_1$ แทนค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 $\bar{x}_2$ แทนค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 s_1^2 แทนความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 s_2^2 แทนความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

$$df = \frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} \right)^2 + \left(\frac{s_2^2}{n_2} \right)^2}{\frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{s_2^2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}}$$

(ฉวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 85 - 86)

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One - way Analysis of Variance) จากสูตร

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทนค่าการแจกแจงของ F
 MS_b แทนค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MS_w แทนค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม
 (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 95)

เมื่อพบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หลังการวิเคราะห์ความแปรปรวนแล้ว จะทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่ละคู่ โดยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's test) จากสูตร

$$S = \sqrt{(K - 1) F(\alpha; df_1, df_2)} \sqrt{MS_E \left(\sum_{j=1}^k \frac{(c_j)^2}{n_j} \right)}$$

เมื่อ S = ค่าวิกฤติของ Scheffe
 K = จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่นำมาเปรียบเทียบกัน
 $F(\alpha; df_1, df_2)$ = เปิดค่า F ในตารางการแจกแจงค่า F ที่มีค่า .05 หรือ .01 และ df_1 คือค่า df_b และ df_2 คือค่า df_w
 MS_E = ค่าความคลาดเคลื่อนของความแปรปรวนในการวิเคราะห์ความแปรปรวน
 c_j = ตัวประสิทธิ์ Contrast ซึ่งมีค่าเป็น 1, -1, 1, -1, ...
 n_j = จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม
 (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 119)

5. การหาค่าจำแนกและค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ ใช้สูตร

$$r = \frac{R_h - R_l}{n_h}$$

$$P = \frac{R_h + R_l}{N}$$

เมื่อ r แทนค่าอำนาจจำแนก

P แทนค่าความยากง่าย

R_h, R_l แทนจำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตอบถูกตามลำดับ

n_h แทนจำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูง

N แทนจำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

(บุญเชิด วิทยุโชนันตพงษ์ 2521 : 249)

6. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ใช้สูตร

$$r_{tt} = \frac{K}{K - 1} \left(\frac{s_t^2 - \sum pq}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ K แทนจำนวนข้อสอบ

p แทนอัตราส่วนของคนที่ตอบถูกในแต่ละข้อ

q แทน $1 - p$

s_t^2 แทนความแปรปรวนของคะแนนที่สอบได้

(บุญเชิด วิทยุโชนันตพงษ์, 2521 : 291)

เปรียบเทียบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก
ตามคุณลักษณะของครูผู้สอน ในจังหวัดชายแดนภาคใต้

บทคัดย่อ

ของ

เสวิญ พิศาลวัชรินทร์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2531

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายประการแรกเพื่อเปรียบเทียบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นเล็กเล็กในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามคุณลักษณะของครูผู้สอนด้าน เพศ อายุ วุฒิ การฝึกอบรม ภาษาที่ใช้พูดในชีวิตประจำวัน ประสิทธิภาพในการสอนและอัตรา ส่วนครูต่อนักเรียน ประการที่สองเพื่อเปรียบเทียบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน ชั้นเล็กเล็กในจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นรายจังหวัด

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้จนเข้าเรียน ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในชั้น เล็กเล็ก และครูประจำชั้นเล็กเล็กในจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส สงขลา และสตูล ภาค เวียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 จำนวน 24 ห้องเรียน เป็นนักเรียนจำนวน 586 คน และครู ผู้สอนจำนวน 24 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) แล้วทำการทดสอบนักเรียนทุกคนในห้องเรียนกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบ ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี 5 องค์ประกอบคือ การจำแนกความ แตกต่างของภาพและอักษร การจำแนกความแตกต่างของเสียง การรู้ความหมายของคำและ ประโยค การหาความสัมพันธ์ การจำและการเข้าใจเรื่อง พร้อมทั้งสอบถามข้อมูลทั่วไปของครู ประจำชั้นตามตัวแปรที่จะศึกษาแล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t - test F - test และ Normalized T - Score.

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนชั้นเล็กเล็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนจากครูผู้สอนที่มี เพศ วุฒิ และภาษาที่ใช้พูดในชีวิตประจำวันแตกต่างกัน มีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ไม่แตกต่างกัน
2. นักเรียนชั้นเล็กเล็กที่ได้รับการ เตรียมความพร้อมทางการเรียนจากครูผู้สอนที่มี ระยะเวลาในการฝึกอบรม 7 วันขึ้นไป มีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกับ นักเรียนที่ครูผู้สอนมีระยะเวลาในการฝึกอบรมน้อยกว่า 7 วัน และไม่ผ่านการฝึกอบรม
3. นักเรียนชั้นเล็กเล็กที่ได้รับการ เตรียมความพร้อมทางการเรียนจากครูผู้สอนที่มี อายุต่ำกว่า 25 ปี มีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการเตรียม ความพร้อมทางการเรียนจากครูผู้สอนที่มีอายุ 25 - 29 ปี 30 - 34 ปี และ 35 ปีขึ้นไป

4. นักเรียนชั้นเล็กเล็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนจากครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนชั้นนี้ 1 - 2 ปี และ 3 - 4 ปี จะมีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนจากครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอน 5 ปีขึ้นไป

5. นักเรียนชั้นเล็กเล็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนจากชั้นเรียนที่มีอัตราส่วนครูต่อนักเรียน 1 : 19 คนลงมา และ 1 : 20 - 30 คน จะมีความพร้อมทางการเรียนแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนจากชั้นเรียนที่มีอัตราส่วนครูต่อนักเรียน 1 : 31 คนขึ้นไป

6. นักเรียนชั้นเล็กเล็กในจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส สงขลา และสตูล มีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกัน โดยที่นักเรียนชั้นเล็กเล็กในจังหวัดสตูลมีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยสูงที่สุด รองลงมาได้แก่นักเรียนชั้นเล็กเล็กในจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส และสงขลา ตามลำดับ

A COMPARISON OF THAI LANGUAGE READINESS OF PRESCHOOL CHILDREN
ACORDING TO TEACHER'S CHARACTERISTICS
IN SOUTHERN BORDER PROVINCES

AN ABSTRACT

BY

SIRN PISALVATCHARINTARA

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education Degree
at Srinakharinwirot University

February 1988

The purposes of the study were as follows ;

1. To compare Thai language learning readiness of preschool children in southern border provinces according to teacher's characteristics; sex, age, qualification, training experience, language used in daily life, teaching experience and ratio between teacher and student.

2. To compare Thai language learning readiness of preschool children in southern border provinces by province.

The subjects were 586 preschoolers who spoke Malaya dialect and 24 preschool teachers in Yala, Pattani, Narathiwat, Songkhla and Satun provinces in the second semester, 1985. Multistage Random Sampling was employed in the study. The Thai Language Learning Readiness Test was developed by a researcher which composed of five different sections; Picture and Letter Discrimination, Auditory Discrimination, Word and Sentence Acquisition, Relation Finding, Memorizing and Comprehension. The statistics used in this study were t - test, F - test and Normalized T - Score.

The research findings revealed that;

1. There was no significant difference in Thai language learning readiness between preschool children taught by teacher of different sex, qualification and language used in daily life.

2. Thai language learning readiness of preschool children taught by teachers with seven - day or more training experiences was significantly different from students taught by teachers with and without experiences of less than seven - day training.

3. Thai language learning readiness of preschool children taught by teachers whose younger than twenty five were significantly different from students taught by teachers aged 25 - 29, 30 - 34 and 35 years or more.

4. Thai language learning readiness of preschool children taught by teachers with 1 - 2 and 3 - 4 years of preschool experiences were significantly different from students taught by teachers with more than 5 years of preschool teaching experiences.

5. Thai language learning readiness of preschool children from the classes with teacher - student ratio of 1 : 19 Or less and 1 : 20 - 30 were significantly different from students in the class with teacher - student ratio of 1 : 31 or more.

6. Preschool students of Yala, Pattani, Narathiwat, Songkhla and Satun provinces were significantly different in Thai language learning readiness. Students of Satun province ranked highest and the followed students of yala, Pattani, Narathiwat and Songkhla province consecutively.